

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

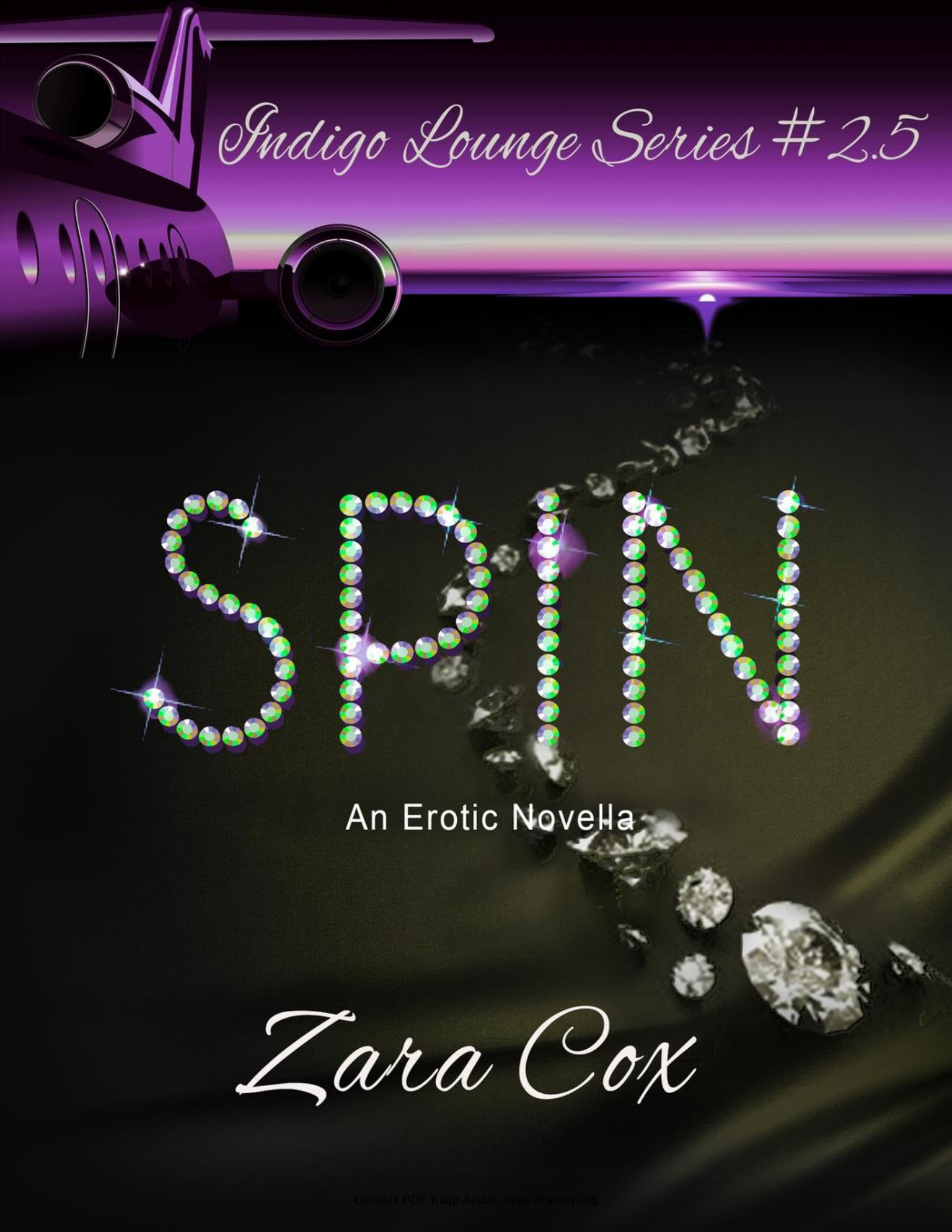
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Indigo Lounge Series # 2.5

SPIN

An Erotic Novella

Zara Cox

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Spin

Indigo Lounge Serisi

Zara Cox

Zara Cox tarafından yayınlanmıştır, 2015.

SPIN
INDIGO SALONU SERISI #2.5 BY
ZARA COX

İÇİNDEKİLER

TELİF HAKKI

BİR

İKİ ÜÇ

DÖRT

BEŞ

ALTI

YEDİ

SEKİZ

DOKUZ

ON

ON BİR ON İKİ

ON ÜÇ

ON DÖRT ON

BEŞ

ON ALTI

ON YEDİ ON

SEKİZ SONSÖZ

SEVGİLİ OKUR

YÜKSEK'E ÖN BAKIŞ (INDIGO SALONU KİTAP #1)

YAZARDAN NOT/TANITIM

Telif Hakkı© 2015 Zara Cox

Editör: Kate Reed Kapak:

Angela Oltmann

Tüm hakları saklıdır. Bu e-kitabın hiçbir bölümü, satın alındığı form dışında ve yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz.

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen Amazon'a geri dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

BİR

*Bora Bora Bethany'den Sonraki
Aylar*

"Şeftali
mi?"

Hayal kuruyorum. Beyaz kumlu plajları ve turkuaz okyanusta parlayan elmas ışıltılarını. Aldığım her nefesi doyuran derin bir mutluluk. Hayır, aslında ben doygunluğun ötesindeyim. Ben mutluluğun ta kendisiyim, nirvanayı yaratan yapı taşlarının ta kendisiyim-

"Şeftali."

"Hmm?" İnleyerek verdiğim yanıtta mutluluk nabız gibi atıyor. Uykuda dudaklarımı kırıştıran gülümseme bilinçte daha da genişliyor.

"Uyan Bethany. Lanet olası bir cevaba ihtiyacım var. Hemen şimdi."

Kahretsin.

O sinirli ses tonuyla bana Bethany dediğinde başımın belada olduğunu anlıyorum. Gülümsemem soluyor. Bir sonraki mutluluk nefesimi yutuyorum ve Mısır pamuğundan çarşafların içinde yuvarlanıyorum.

Bora Bora'ya yaptığımız sayısız seyahatlerden birinden dört saat kadar önce döndük. Birçok nedenden ötürü, dünyada en sevdiğim yer haline geldi. Hayatımın aşkını başka biriyle paylaşmak zorunda kalmayacağımı bildiğim bir yer.

Göz kapaklarımı aralayıp söz konusu adama bakıyorum ve son aylarda geçirdiğim dramatik değişimleri sessiz bir huşu içinde düşünüyorum. Kimden Tanıştığımız anda ondan büyülenmişim.

Zachary Savage.

Gerçek bir dominant. Girişimcilik becerisi ve Indigo Lounge kulüpleri olarak bilinen A-list, sadece yetişkinlere özel jet deneyimi ile tanınan kaba ve yıpratıcı bir milyarder.

Tek takıntısı olan bir adam.

Benim.

Ne olduğunu anlamadan, ilk görüşte şehvet onuncu sevişmede aşka dönüştü ve bir gecede hayatımdaki en önemli şey haline geldi. Ben yapamadım

O olmadan nefes alamaz, yemek yiyemez ya da düşünemez.

Ve sonra hayatıma bir bomba attı. Bunu atlattık.

Ama o bombanın son bombamız olmayacağını bilmiyordum.

Aylar önce Bora Bora'da bir plajda bana yarı evlenme teklif eden adam sıradan bir adam değil. Şiddetli ve sahiplenici ve bunun için hiç özür dilemiyor. Yoğunluğu her şeyi tüketiyor, bu da demek oluyor ki her gün bir nebze bağımsızlığını korumak ya da tamamen onun içinde erimek için savaşmak zorunda.

Bu yüzden kendimi onun kollarına atmak istesem de Şimdi olduğum yerde kalıyorum. Ve ben uyku mahmuru bir esnemeyi ısırarak geri çekerken, o bana giderek artan bir sabırsızlıkla bakıyor.

Çok yorgunum. Uyumak istiyorum. Ama yatağın kenarında oturan ve gözleri yırtıcı bir hayvanın yoğunluğuyla sabitlenmiş adam için saat farkının önemi yok. Her gözeneğinden canlılık sızıyor. Şafak yeni sökmüş olmasına rağmen üzerinde kot pantolon ve çivit rengi bir tişört var. Adam, parlak gözlü ve dolgun kuyruklulara taş çıkartıyor.

New York'a dönerken uçakta beni yarım saatlik şekerlemeler arasında becerdi. Ve bu zamanların arasında, nefes vermek kadar kolay olması gereken bir soruya cevap vermemi istedi.

Ona henüz bir cevap vermedim.

Neden vermedin? Hiçbir fikrim yok.

Her gözeneğim yüce bir memnuniyetle kaynıyor. İstiridye diyarındaki en mutlu istiridyeden daha mutluyum. Tanrı aşkına, mutluluk pastamın üzerindeki kiraz yığınının tepesinde duran o son kiraza uzanıyor olmalıydım.

Ve yine de...

Gözlerim dünyanın en muhteşem gri gözleriyle buluşuyor.

Binlerce kez içinde boğulduğum gözler. Şimdi beni yatağa bağlayan gözler.

Zach'in günahkâr, neredeyse zalim kaşlarının altındaki gür kirpiklerle çevrili gözleri, kadınları kelimenin tam anlamıyla durduran bir yüze yerleştirilmiş, şey... diyelim ki adamım *vahşice* güzel.

Ve bu ruh halinde ölümcül.

Oyalamaya çalışıyorum. "Hani bana karar vermem için bu kadar zaman tanıyordun?"

Kara kaşları gök gürültüsünü topluyor. Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde, şık kasları ve muhteşem hakimiyetiyle atlıyor. Güçlü kalçaları benimkileri ayırıyor ve

Adam parmaklarını saçlarıma geçirirken buyurgan iradesini ortaya koyuyor. Hareketsiz bir halde, vücudumdaki her hücre uyanmış ve başıma geleceklere karşı dayanılmaz bir şekilde tetikteyken, o bana bakarken tek yapabildiğim nefes almaya çalışmak.

"Bilmem gereken bir şeyler mi oluyor Bethany?" "Umm...ne demek istediğinden emin değilim-"

"Saçmalık. O yüzüğü parmağına beri neredeyse dokuz lanet ay geçti. Sonsuz sabır gösterdim. Daha ne kadar zaman istiyorsun? ihtiyacın var mı?"

"Zach-"

Yüzü, ya şimdi azar işiteceğimi ya da hayatımın sonuna kadar sikileceğimi söyleyen bir şekilde uğursuzca . Tekrar. Baş döndürücü küçük kalbim zevkle ciyaklıyor, iki seçenekten hangisini istediğinden emin.

"Beni seviyorsun." Bu bir soru değil. Kalın, kibirli bir kesinlik ile titreşen bir ifade.

"Seni seviyorum," diye milyonuncu kez cevap veriyorum. Feryat ettim. Hıçkıra hıçkıra ağladım. Ağzımda onun sikiyle tikanırken inledim.

Ama duyuyorum. Sözlerime karışan o son belirsizlik molekülünü. O da duyuyor.

Yüzündeki kesinlik azalıyor. Bir kırılmalı parıltısı kibri gölgeliyor, kenarlarını kırıyor. Kaybolmadan önce zar zor fark ediliyor çünkü Zachary Savage zayıflığa teslim olacak bir adam değil. Bunu hissediyor. Zaman zaman onu rahatsız edebilir. Ama iradesinin gücü her zaman galip gelir. Bugünlerde, korkusunu göstermesine izin verdiği tek zaman benimle olduğu zamanlar.

Dış dünya için o, kısa bir süre öncesine kadar, uğruna ölünecek bir vücuda, imrendirici bir güce ve çoğu erkeğin canına okuyacak bir iş ahlakına sahip, münzevi bir milyarderdur.

Ama eski eşinin ölümünün üzücü koşullarını anlatırken gözyaşlarının düşüşünü izledim. Geçen yıl beni kaybetmeden doğru şeyi yapmakla uğraşırken ikimiz de haftalarca acı çektik. Bu yüzden o çok tanıdık bakışı tanıyorum. Ve ayağa kalkıp tişörtünü kafasından çektiğinde hiç şaşırmadım. Kot pantolonu ve külotu rekor sürede çıktı. Pamuklu çarşaf lar işe yaramaz ellerimden sökülüyor ve bacaklarımın arasında kendini gösterirken vücudum ona çıplak kalıyor.

Ten . Kalp kalp atışına. Nabzım beni çok korkutan bir şiddetle atmaya başladığında ondan saklanmak mümkün değil.

Bakışlarını üzerimde hissettiğimde vücudumda küçük titremeler oluyor. Yürek parçalayan dakikalar boyunca konuşmuyor, sadece gözlerinde isyan eden duygularıyla bana bakıyor.

"Beni seviyorsun," diye tekrar iddia ediyor. "Evet."

"O zaman seni tutan ne? Beni karım olacak kadar sevmiyor musun? Burada olan şey bu mu Bethany?" Sesinin kaba çakılları birbirine bağlı bedenlerimizde gümbürdüyor.

Başımı salladım. "Mesele o değil. Lütfen inan bana, Zach. Ben sadece... sadece..." Sesim kısılıyor, nasıl hissettiğimi anlatacak kelimeler, çünkü dürüst olmak gerekirse nasıl hissettiğimi *bilmiyorum*. Beni neyin engellediğini bilmiyorum.

"Bebeğim, bana bundan daha fazlasını vermen gerekecek," diye uyarıyor alçak ve derin bir sesle.

Yanağına dokunuyorum, parmaklarımı sıcak teninde gezdiriyorum.

Hemen elime sokuluyor. Dudakları parmağımı süsleyen kocaman elması tutan buluyor. Üstündeki boğumu öpüyor ama bakışları yüzümde kalıyor. Sessizlik uzadıkça nüfuz edici bakışları yoğunlaşıyor.

"Korkuyorum," diye fısıldıyorum. Çünkü ona bu kadar yakın olmak beni çözüyor. Kalbimin ve her sırrın sahibi o. Neyden korktuğumu bilmesem bile korkularımın da sahibi.

Gözlerinde bir dehşet parıltısı belirir. Yüzü soldu. "Korkuyor musun? Benden mi?"

"Hayır!"

"O zaman neden korkuyorsun?"

Nefesimi içime çekiyorum. "Geçtiğimiz aylar... mükemmeldi."

Nefes veriyor. Bir eli çenemi tutuyor. "Bana yardım et, bebeğim. Anlamıyorum. Benimle evlenmenin sahip olduğumuz şeyi mahvedeceğinden mi korkuyorsun?"

söyleyince, çay fincanındaki kargaşam kulağa olduğu gibi geliyor - saçma ve şaşırtıcı. Ama yine de geçmiyor.

Başımı yastıktan kaldırıyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

"Seni seviyorum." "Bethany."

Hırıltılı uyarı tüm bedenimi karıncalandırıyor. "Seni seviyorum," diye inliyorum ağzına. "Hem de çok. Her nefesim senin için."

Sikinin kalınlaştığını ve karnıma doğru uzadığını hissediyorum. Kalçalarım dalgalanıyor, seksim şimdiden Zach'in sikiyle gelen eşsiz yükselişi arzuluyor
İçimde.

Boğuk bir iniltiyle içime giriyor ve bana ihtiyacım olan her şeyi sunuyor. İçimdeki dolgunluğu korkularımı yok ediyor ve parmaklarım kölece bir neşeyle ona dalıyor.

Bana tekrar çarptı, biraz daha sert, daha kaba.

"Zach!"

Sert itişlerini tekrarlarlarken öpücüğü derinleştiriyor. Bir dakikadan kısa bir süre içinde sayıklamaya başladım. Kiraz yığınının tepesine geri döndüm, kalbimin içeriğine kendimi . Hedonizm, sulandırılmamış. Ayaklarıma serdiği şey bu.

Ağzı benimkini serbest bırakıyor ve bir zevk yolculuğuna çıkıyor. Elleri, dili, dişleri, siki beni erotik mutlulukla yıkıyor. Başım yatak başlığına çarpana kadar beni beceriyor. Sonra beni aşağı çekiyor ve tekrar başlıyor.

"İstediğin bu mu?" diye soruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum. Parmaklarım sıcak teninin üzerinde kayıyor ve saçlarının arasına giriyor. Hayata sımsıkı tutunuyorum. Acımasız sikişi yüzünden bazı yerlerim gülünç derecede ağrıyor ama hiçbir şey sevdiğim adamla bu kadar yakın olmayı reddetmemi neden olamaz. "Evet, lütfen. Beni daha sert sık, Zach."

İnlerken yüzü sıcak bir surat ifadesiyle buruşuyor. ", beni mahvediyorsun."

Bizi yana yuvarlıyor, beni önünde yeniden düzenliyor ve kolumu boynuna dolamak için geriye uzanıyorum. Vücuduma tam erişim sağladıktan sonra bir kez daha içime kayıyor. Bir eli bacaklarımla arasına kayıyor ve diğer eliyle göğsümü kavlıyor. On saniyeden kısa bir süre içinde klitorisim alev alev yanıyor. Göğsümde bir çılgılık yükseliyor.

Tepeye sıcak nefesi kulağıma doluyor. Vücudum terden . Çiğ bir his beni yutuyor. "Tanrım, Zach!"

"Evet, beni böyle sık bebeğim," diye emrediyor. "Tanrım!"

Aleti içimde kalınlaşıyor ve çılgılık serbest kalıyor. "Yapamam... Zach, geliyorum."

"Şeftali," diye mırıldanıyor.

Ne istediğini biliyorum. Ona bakmak için dönüyorum, yüzümdeki tüm çıplak duyguları görmesine izin veriyorum. Beni böyle görmenin onun üzerinde neredeyse aşkın bir etkisi var. En az onun kadar değer verdiğim bir etki.

Akıl almaz bir boşalmanın daha eşiğinde, gözlerimi onunkilere kilitleyip, "Geliyorum," diyorum.

Sert, vahşi bir öpücük dudaklarımı morartıyor, sonra geri çekiliyor, belimi kavlıyor ve inliyor. "Bebeğim, ben oradayım. Benimle gel. O aç amcığını doldururken beni sıırılsıklam et," diye emrediyor kalın, şehvet bir sesle.

İçimi vahşi bir ürperti kaplıyor. Zach'in pis ağzı her zaman büyük bir tahrik unsuru olmuştur. Adam tek bir bakışıyla beni ıslatabiliyor. Buna bir de onun çiğ, özrü kabahatinden büyük seks konuşmaları eklenince, beni Zachary Savage Kuduz Hayran Kulübü'ne bir kilit daha vuruyor.

Vücudum serbest kalmanın uzun bir habercisi olarak nöbet geçiriyor. Vücudumdaki her hücre coşkuya hazırlanırken bir an için odağımı kaybediyorum.

O zaman uçuyorum.

Tutarsız sözcükler haykırıyorum, o da kendi doruğuna ulaşırken karşılık veriyor. Parmakları etimi sertçe ısıyor. Menisi uzun, sıcak bir sel halinde amıma doluyor ve beni tamamen ıslatıyor.

"Tanrım, Bethany, beni çok sert boşaltıyorsun." Boynuma doğru inliyor.

"Ve bayıldım," diye cevap veriyorum. "Her bir damlasına."

Bir kez daha titriyor, sonra çaresizce nefes almaya çalışarak sessizce uzanıyoruz. Uzun sürmeyeceğini bildiğim bir baygınlık içime işliyor ve onun kollarında eriyorum. Bir dakika dinlenmeme izin veriyor, sonra parmakları saçlarımın arasına giriyor.

"Peaches, bana bak."

İKİ

Madam Gabor'un İşkence Odası

Bethany

Daralmış gri gözleriyle buluşurken bakışlarımı sabit tutuyorum.

"Oyalama taktiklerini fark etmediğimi sanma," diye homurdanıyor.

"Sana olan kızgınlığımı bu seferlik gidermene izin vereceğim. Seni seviyorum. I

Beni yüz etmek için kullandığın o inanılmaz amcığa bayılıyorum. Ama bu işin aslını er ya da geç öğreneceğiz. Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Güzel."

Beni tekrar öpüyor, sonra yirmi dakika öncesinden bile dinç bir şekilde yataktan fırlıyor.

Vücudumun tamamen çarşafın içinde eridiğine ikna olarak inliyorum. İstesem bile hareket edemezdim. Ki istemiyorum.

Büyük yatak odasının yarısında duraklıyor ve bana bakıyor, seksi bir şekilde dağılmış saçlarından bir tutam bir gözünün üzerine düşüyor. "Kalkıyor musun?"

"Zorunda mıyım?"

"Evet, benimle havuzda tur atıyorsun."

Uygun bir bahane bulamadan telefonum çalıyor. Yatağımın başucundaki masadan alıyorum ve günlük uyarısını görünce biraz rahatlayarak başımı sallıyorum.

"Gelemem. Kırk beş dakika sonra bale var, sonra da saat dokuzda kahvaltı için bir müşterimle buluşacağım. Acele etmem gerek yoksa geç kalacağım."

Bana attığı bakışta eşit miktarda kızgınlık ve hayranlık var. "Yarın sabah çift tur atacaksın. Mazeret yok."

"Evet efendim," diye cevap veriyorum, paçayı kurtardığım için mutluyum.

Gözleri dramatik bir şekilde kararır, ama başını sallar ve banyoya doğru devam eder.

Yastıklara gömülüyorum, düşüncelerim domino taşları gibi aramızdaki diğer anlaşmazlık konusuna doğru yuvarlanıyor.

Yüzme.

Zach bayılıyor. Takıntılı olduğunu kadar ileri gideceğim. Ne de olsa lise yıllarında onun sığınağıydı. Annesinin olabildiğince çok erkekle cinsel tatmin peşinde koşmakla daha çok ilgilendiği zor yıllardı. mümkünse ebeveyn olmak yerine.

Yüzme, ulusal yarışlara kadar sürdürdüğü bir kurtuluş. Çok çeşitli spor dallarında başarılı ama yüzme her zaman ilk aşkı olacak.

Oysa ben... Ben *nefret ediyorum*.

Zach'le tanıştıktan sonra onu yeniden sevmeye çalıştım. Marakeş'te geçirdiğimiz süre boyunca, beni hayatımda bir kez görebileceğim Indigo'dan vazgeçmeye ikna ettikten sonra Şirketinin çekilişiyle kazandığım salon gezisi, su korkumu yenmeme yardımcı olacak bir plan başlattı.

Başlangıçta çabaları işe yaradı. Yüzme konusunda rahat ama kendimi kemik derinliğindeki dehşetten sığ suda yürümeye yükselttim. Fakat bir noktada ilerlemem durdu. Ve son zamanlarda, alt kattaki kapalı yüzme havuzumuzu her ziyaretimde, suyun altında tutulma , aile havuzumuzda yan komşum tarafından neredeyse boğulma on yıl önce, beni rahatsız ediyor.

Zach'in korkularıyla yüzleşme konusundaki isteksizliğimden pek hoşnut olmadığımı biliyorum, ancak bu konuda beni zorlamadı. Henüz zorlamadı.

Telefonum ikinci bir hatırlatma bip sesi çıkarıyor ve isteksizce yataktan kalkıyorum. Ayağa kalktığımda bacaklarım biraz titriyor. Banyoya giderken kıkırdıyorum. Zach

bana sahip olduğunu hatırlatmayı seviyor ve bu sefer de farklı değil.

Muhtemelen iş günümün hiçbir noktasında bacak bacak üstüne atamayacağım.

Bitişikteki soyunma odasından mayosuyla banyoya giriyor ve beni görünce donup kalıyor.

Muhteşem gözleri beni tepeden tırıyor. "Kahretsin, çok güzelsin."

Elimi duş kabininin kapısına dayayıp büzüşüyorum ve ona ıslak bir öpücük konduruyorum.

Bana doğru hamle yapıyor ve ben de kapıyı arkamdan sıkıca kapatarak dans . "Hayır! Eğer yine geç kalırsam Madam Gabor canıma okur. Geçen hafta yediğim azar yüzünden kulaklarım hâlâ çınlıyor."

Bir mıknaş gibi bakışları kıcıma düşüyor ve sert iniltisini duyuyorum. Zach'in anatomimin bu büyük kısmına olan takıntısı beni çok tahrik ediyor. Yıllarımı büyük utanarak geçirdim. Onun buna olan tekil hayranlığı beni şok etti, ama ilk tanıştığımız andan beri bu takıntı -ve vücudumla ilgili her şey- bir nebze bile azalmadı.

Duğu açarken camdan beni izlediğini hissediyorum. Vücudum yenilenmiş bir uyarılmayla karıncalanıyor ve ona tek bir bakışımın geç kalacağım anlamına geleceğini biliyorum. Bu yüzden yüzümü çeviriyorum, duğu jelini alıyorum ve elime boşalıyorum.

Uyarılmışlığının katıksız gücü camın ötesine ulaşıyor, etrafımı sarıyor. Yıkarken nefesim kesiliyor ve ellerim titriyor. Bacaklarımın arasındaki ağrı artıyor. Kendime dokunmak için can atıyorum ama cesaret edemiyorum.

Madam Cecile Gabor hakkında yalan söylemiyordum. Eski bir prima balerin, şimdi ise kalbin olması gereken yerde çelik bir kapalı olan bir bale eğitmeni olan Gabor, bir kez daha geç kalmam durumunda beni deneme listesine geri alacağı konusunda uyarılmıştı. İlk sınıfa adım atmadan önce altı ay boyunca bekleme listesinde kaldıktan sonra, yakın zamanda atılma riskini göze alacak değildim.

İronik bir şekilde, kovulmamdan sorumlu olacak kişi, beni en başta Madam Gabor'u bulan ve ona kaydettiren kişiydi.

Baleye olan sevgimi ve balerin olma hayalimin engellenmesini popomun büyüklüğüne borçlu olduğumu keşfettikten sonra, Zach beni sadece zevkim için baleye tekrar başlamaya teşvik etti. Madam Gabor'un Okulu Sonuç Balletic Excellence oldu. Öğrencilerini çok çalıştırıyor ama ben buna bayılıyorum.

"Tanrım."

Sarsılarak kendime geliyorum ve ellerimin göğüslerime bastırılmış olduğunu, zihnim dolaşırken ısınan etimi okşadığını fark ediyorum.

Kendime engel olamayıp Zach'e bir bakış fırlatıyorum. Yüzü karanlık, akkor halindeki bir açlık maskesi, gözleri doymak bilmez bir şehvetle dolu.

"Bırak gireyim bebeğim," diye yalvarıyor. "olmak istiyorum."

Dudağımı ısıriyorum, vücudumdaki her hücre bunu yapmak için can atıyor ama kendimi inkar etmem gerektiğini biliyorum. "Lütfen, Zach."

Sert parmaklarını saçlarının arasından geçirmeden önce çenesi sertçe kenetleniyor. "Bunun için bana büyük borçlusun." Kapıya yöneldi ama aniden dönüp parmağıyla beni işaret etti. "Gabor'a da söyle senden uzak dursun yoksa işini bitiririm."

Arsızca kıkırdamama ters ters bakıyor, sonra da hızla banyodan çıkıyor. Onun baskın varlığından kurtulmuş bir şekilde, dün gece yatağa gitmeden önce iş kıyafetlerimi ve bale ayakkabılarımı hazırladığım için mutlu bir şekilde aceleyle duğumu alıyorum.

Saçlarımı tarayıp başımın üstünde düğümledikten sonra taytımı ve çivit rengi mayomu giyiyorum. Spor ayakkabılarım ve deri ceketim de üzerimi tamamlıyor ve yatak odasından çıkmadan önce çantamı buluyorum.

Koridordan aşağı iniyorum ve Zach'in mutfakta olduğunu duyuyorum. Buzdolabından bir şeyler çıkarırken içeri giriyorum. Normalde yüzdükten sonra yediği taze meyve kasesi kahvaltı adasının üzerinde duruyor, bu da havuz seansını daha sonraya ertelediği anlamına geliyor.

"Otur. Bir şeyler ye," diye mırıldanıyor.

Müsli ve taze portakal suyunu ağzıma atıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Yapamam, Zach. Gitmem gerek."

"Kahretsin!" Buzdolabını gereğinden biraz daha fazla güç kullanarak kapatıyor. "Önce seni duşta beceremedim, şimdi de seninle kahvaltı yapamayacak mıyım?"

Son yirmi dört saat içinde beni kaç kez becerdiğini söylemenin işleri daha da kötüleştireceğini biliyorum. Bir kavga için şımarıyor, saldırganlığı benim düğün tarihi için söz vermememden duyduğu mutsuzluktan kaynaklanıyor.

Şu anda aceleyle geri çekilmek tek seçeneğim. Ama çantamı ve iş kıyafetlerimin bulunduğu çantayı bırakıp yaslandığı yere doğru yürüyorum. Kollarımı boynuna doluyor ve parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. "Bu gece beni besleyebilirsin, sonra da istediğin kadar istiyorum."

Burun delikleri alevlendi. "Bu hafta Oyuncak Odası'na hiç gitmedik."

Heyecandan içim içime sığmıyor. "O zaman bu gece beni oraya götür."

Sert eller belimden kayıyor ve kıcımlı kavlıyor. "Emin ol, Şeftali."

Ağzını benimkinin üzerine eğiyor, alıyor ve kalp durdurucu bir zevk veriyor. Sonra sarsak bir hareketle beni kendisinden uzaklaştırıyor. "Git kış tekmele. Philip seni götürecektir. İşe gittiğinde beni ara."

Ondan uzaklaşıyorum, kalbim sevgiyle dolup taşıyor. "Seni çok seviyorum bebeğim."

Gri gözler bana ateş püskürüyor. "Yapsan iyi olur. Bu berbat durumda kıcını şaplak yemekten kurtaracak tek şey bu."

Gülümseyerek arkamı , eşyalarımı topluyorum ve kapıya yöneliyorum, ancak arkamda sinsice dolaştığını görüyorum. Çatı katının özel asansöründe ateşli bir öpücük daha veriyoruz. Zemin kat için düğmeye basıyorum ve nefes kesici erkeklik kulesinin uzaklaşmasını izliyorum.

Kapılar kapanmadan önce onun alt kata merdivenlere doğru yöneldiğini görüyorum. Ne de olsa yüzme havuzu iyice çalışacak.

Aşağı Doğu Yakası'ndaki stüdyoya beş dakika kala varıyorum ama yine de Madam Gabor'un sert bakışlarına maruz kalıyorum. Bir saat süren ders dayanılmaz ve tekrarlayıcı. Bunu kimseye söylemedim ama bu kadar düzenli sikilmek beni hayal ettiğimden daha esnek yaptı. Buna rağmen, ders bittiğinde ayaklarım *dur* diye bağıyor, ama yüzümde kocaman bir gülümsemeyle ayrılıyorum.

Yükseklik beni sabaha hazırlıyor. Toplantımı tamamlayıp Neon Events, Inc. için en son müşterinin kaydını yapıyorum. Zach'in Indigo Lounge hesabını aldıktan sonra, kısa süre önce etkinlik organizasyon şirketinde küçük ortak oldum.

Ortak olmak çalışma saatlerimde esnek olabileceğim anlamına geliyor ki bu iyi bir şey çünkü Zach'in zaman talepleri acımasızca. Ancak onun nişanlısı olmak aynı zamanda büyük isimlerin benimle iş yapmak istediği anlamına geliyor, bu yüzden müşterilerin kaymağını yemenin yanı sıra her etkinliğe A oyunumu getirmem gerekiyor.

Şimdiye kadar bir sorun olmadı. Zach'le birlikte *sıkı çalış, sıkı oyna* ettiğini benimsemeyi öğrendim, daha önce hımbıl olduğumdan değil. Ancak daha önce kendimi biraz başıboş ve cansız hissederken, şimdi işime kesinlikle *bayılıyorum*.

Hatta, yakalanması zor Zachary Savage'ı yakalayan kadının hayatına ilk elden bir bakış atabilecekleri düşüncesiyle Neon'a kaydolan müşterilere bile aldırmiyorum. Tanıştığımızda, Zach beni uyarmıştı. hayatı pek çok insan için büyük bir ilgi kaynağı olacaktı. Haksız da sayılmazdı.

Yaklaşık bir yıldır birlikte olmalarına rağmen ilgi azalmadı. Her biri Herkesin gezintisi fotoğraflanıyor, tweetleniyor ve Instagram'da paylaşıyor. Son on ayda, tüm yıllar boyunca sahip olduğumdan daha fazla güneş gözlüğü ve şapka biriktirdim Zach'le tanışmadan önce. Ve çatı katından yalnız ayrıldığımda, Zach'in dağ gibi koruması Philip benim gölgem oluyor.

Ama ben tüm bunları sineye çektim. Zach' istediğim tek şeyi bana verdi; duygusal dürüstlük. Ona kalbimi açtım ve o da sonunda çelik kaplı zırhının altını görmeme izin verdi.

Yani ben iyiyim.

Biz iyiyiz.

Telefonum masamın üzerinde çalıyor. Elime alıp mesajı okudum. Durumumuz iyi değil.

Bugünün Zach'e İşkence Günü olduğuna dair notu kaçırdım mı Bethany? Ofise gittiğinde beni araman . Doğru mu?

Kahretsin.

Telefonumun kilidini açıp numarasını çeviriyorum.

"Ofisinde bir saat var. Bana saatin kaç olduğunu söyle, Peaches."

Soğukkanlı komut, telefonu açtığı anda gelir.

Sandalyemde arkama yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Bakmama gerek yok. "Saat 11:38. Özür dilerim."

Yanıtımı gergin bir sessizlik karşılıyor. Ofisimin dışında, günlerine devam eden iş arkadaşlarımin uğultusu arka plan gürültüsü sağlıyor. Bu normalde beni rahatlatan bir . Şu anda sakinleşmekten çok uzağım.

"Bir var," diyor Zach sakın bir kesinlikle.

Gözlerimi açtım. "Hayır. Sabah kaçtı. Nasıl olduğunu bilersin. Altı gündür uzaktaydım. İşler biraz çığırından ıktı. Söz veriyorum hepsi bu."

," diye yanıtlıyor, aynı sakinlikle. "Ve kaçamak."

Koltuğumda dikleşiyorum. "Ne? Hayır!"

"Seni tanıdığımı unutuyorsun, içini ve dışını. Sen bana aitsin. Ne zaman mutlu olduğunu biliyorum. Ne zaman üzgün olduğunu biliyorum. Ruhunun ne zaman durulduğunu bilirim.

Ruhun oturmamış. Bu beni bizim için korkutuyor. Bir var. Bana ne olduğunu söylemelisin ki düzeltebileyim."

Telefonu sıkıca kavrarken parmak eklemlerim çığlık atıyor. "Kes şunu, Zach.

Her şeyi ."

"Tamam. Altı blok . Benimle yemeğe gel."

Beni daha fazla araştırsın diye mi? "Yapamam. Keely ile öğle yemeği yiyeceğim."

Tam olarak yalan sayılmaz. Bora Bora'dan döndüğümde en iyi arkadaşım ile bir araya geleceğıme söz vermiştim. Ama bir türlü bir araya gelememiştik.

tarih ve saat henüz belli değil.

"Bethany-"

"Aramadığımı için üzgünüm ama . *Biz iyiyiz.*" Kelimeleri ediyorum. "Bu gece eve döndüğümde görüşecek miyiz?"

"Plan değiştı. Seni işten alacağım. İş gününü saat beşe kadar bitirebilirsen çok memnun olurum. Ya Peaches?"

"Evet?"

"Beni yukarı getirtme. En son gelip seni almak zorunda kaldığımda ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Hatırladıkça nabzım hızlanıyor.

Patronlarımla hoşbeş ettikten sonra soğukkanlı bir şekilde ofisime girdi, kapıyı kilitledi, beni masamın üzerine yatırdı ve hareket etmememi emretti. On dakika sonra, yanağım masanın yüzeyinden serin, amım acımasızca vurulmaktan sıcak ve ağzım onun mendiliyle doldurulmuş halde çılgınca doruğa ulaştım.

"Ben...evet. Hatırlıyorum."

"Ve?"

"Saat beşte aşağıda
olacağım." "Güzel."

"Seni seviyorum."

İç çekiyor. "Seninle konuşuyorum ama hâlâ seni özlüyorum."

Nedense bu sözler beni korkutuyor. O haklı mı? Kaygım bir çay fincanındaki fırtınadan daha mı büyük? Ve eğer , bununla nasıl başa çıkacağım? Kendim çözdükten sonra Zach'le bu konuyu konuşacağım. Birbirimizden bir şey saklamayacağımıza dair verdiğimiz söze çok değer veriyorum. Ama o buldozer modu ve dikkatli ilerlemem gerekiyor.

Keely'e ihtiyacım var.

"Gitmem gerek, Zach."

"Günün geri kalanının tadını çıkar,
bebeğim." "Sana da."

"Bethany?"

"Evet?"

"Ben de seni seviyorum. Ve benimle evleneceksin."

"Soracağım. Ama teknik olarak konuşursak, aslında henüz bana sormadın, değil mi Zach?"

Ardından gelen yüklü sessizlikte telefonu kapatıyorum.

Evet, bu kartı oynadığım için küçük bir kaltağım. Ama tek bildiğim bir şeyin beni ona cevap vermekten alıkoyduğu. Ve çok korkuyorum.

Geri aramasını ve beni öldürmesini bekliyorum ama şaşırtıcı bir şekilde telefonum sessiz kalıyor.

On dakika sonra en iyi arkadaşımın numarasını çevirdim.

"Hey seksi sürtük. N?" Keely Benson cevap veriyor ve sesini duyunca hemen gülümsüyorum.

"Kız kıza zaman geçirmeliyim. Hemen."

Hiç tereddüt etmiyor. "Ben seni korurum. Bu akşam bir şeyler içmek ya da Manzano'da öğle yemeği yemek ister misin?"

"Bu akşam Zach ile bir işim var, öğle yemeği lütfen."

"Sanırım şey derken maraton seksini ve ardından daha fazla maraton seksini kastediyorsun? Siktir, bana cevap verme. Saat 1'de Manzano'da buluşuruz."

"Sen bir hayat kurtarıcısın," diye cevap veriyorum hissedilir bir rahatlamayla.

Duyuyor. "Hey, her şey yolunda mı? Hayır, boşver. Sorun her neyse, Keely Teyze halledecektir."

Boğazım biraz tıkanıyor. "Teşekkür ederim, Keel."

ÜÇ

Mutsuz Nişanlı Zach

Bu durum daha fazla devam edemez.

Bunu haftalardır biliyordum. Hatta *aylardır*. Sadece bu konuda bir şey yapmayı erteledim. Çünkü Bethany'nin dediği gibi, aramızdaki her şey mükemmel.

Öyleyse neden tekneyi sallayalım?

Hayatımda ilk kez gerçek mutluluğun ne olduğunu anlıyorum. Her gün onun yanında uyanıyorum. Onunla kahvaltı ediyorum. Onunla duş alıyorum. Onu sertçe beceriyorum ve kollarımda uyutuyorum. Bununla yeterince mutlu olmalıyım.

Ama siktir et.

Ben sahip olmak için her şeyini kaybetmeye hazır açgözlü bir piçim. Onu. Her şeyiyle. Ondan en ufak bir parçanın bile bana ulaşamayacağı fikri düşünülemez.

Ayrıca, *eğer hayatımı "bozulmadıysa tamir etme"* pankartı altında , bugün bulunduğum yerde olamazdım. İş dünyasında başarılı olduğum yer son noktadır. Bir anlaşmayı çantaya koyana kadar asla durmam.

Bethany Green tamamlanmamış bir anlaşma. Şimdiye kadar Bethany Savage olmalıydı.

Her ne kadar bu işi ona bırakmaktan mutlu olsam da, kibirli bir şekilde şimdiye kadar olurdu. Bethany'den önce çıktığım her kadın yüzük teklif ettiğim anda hızlı aramada bir düğün planlayıcısı olurdu.

Bethany değil.

Bu derin özlemin ilk ne zaman kök saldiğini bile bilmiyorum. Belki de ilk kez kızardığında ve tebrikleri kabul ettiğinde oldu.

Bir etkinlikte ya da başka bir yerdeydik, sonra o kalp durduran gülümsemeyi patlattık ve düğün tarihi sorulduğunda *acelemiz olmadığını* söyledik.

Ya da Bora Bora'ya yaptığımız ilk seyahatten döndükten iki hafta sonra ailesine söylemeyi atladığını fark ettiğimde. Tahiti'den ayrıldığımız gün Todd Green'den kızıyla evlenmek için izin istedim ve o da bana onay verdi - hayır cevabını kabul etmedim. İlk kez

Bethany'nin onlara söylemediğini bildiği an, Todd'un tebrik edip etmediğini için aradığı andı.

Bethany sonunda onlara anlattı... New York'un kuzeyindeki evlerinden bizi tebrik etmek için Skype' bağlandıklarında. Annesi Felicity yüzüğünü öve öve bitiremedi ve tarihin belli olup olmadığını sordu. Bethany gülümsedi ve *acelemiz* olmadığını söyledi.

Bu cümleyi en yakın arkadaşına tekrarladı.

Ve bir süre sonra bu beş küçük kelime hafif bir rahatsızlıktan kocaman bir soruna dönüştü.

Bethany'nin beni sevdiğini biliyorum.

Onun huzuru için, ona olan takıntımın tüm boyutlarını görmesine izin vermedim. Örneğin, o adımları bilmiyor. Ondan bir parçanın her zaman yanımda olduğundan emin olmaya çalışıyorum. Deliliğime uzun zaman önce teslim oldum ve şimdi ayrı olduğumuzda onu görebildiğimden ya da sesini duyabildiğimden emin oluyorum.

Eğer bu beni sınırda bir psikopat yapıyorsa lanet olsun. Neredeyse onunla tanıştığım andan itibaren ona olan saplantıma teslim oldum. İlk kez seviştiğimizde, onu asla biliyordum. Aramızdaki şey seksin ötesinde, yüce bir şey.

Ondan uzak olmak fiziksel bir acı. Ayrı olduğumuzda nefes alıyorum ve devam ediyorum, ama bu en temel düzeyde sadece var olmak. Milyarlarla oynuyorum, onunla tanışmadan önce yaptığım kadar acımasız bir odaklanmayla anlaşmalar açıp kapatıyorum. Ama ayrı olduğumuzda, her kalp atışım onu tekrar kollarıma alacağım an için kutsanmış bir geri sayım oluyor. Melodramatik saçmalık ya da değil, ben onunki durduğu anda benim kalbim de duracak.

Ama teknik olarak konuşursak, henüz bana , değil mi Zach?

Kelimeleri acımasızca inceledim, sonra zihnimi ona yüzüğü verdiğim ana geri götürdüm. Doğruyu söylemek gerekirse, onu bulması için meydan okudum, sonunda kollarımda garanti eden bir oyuna dönüştürdüm. O açtı ve ben de -sonradan aptalca bir şekilde- ikramı istediği gibi görmesi için ona serbestlik tanıdım.

Beni sevdiğine memnunum.

Ama Peaches'im tamamen benim değil. Henüz değil.

Bir şeyler onu rahatsız ediyor ve adım kalbine ve evlilik cüzdanına yazılmadan geçen her gün, bu belirsizlik daha da artıyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve sandalyemi New York' durdurulamaz manzarasından uzağa sallıyorum.

Asistanımın numarasını çeviriyorum ve ilk cevap veriyor. "Arabamı getirtin ve bugünkü diğer randevularımı iptal edin. Hırvat delegasyonuna özürlerimle birlikte bir kasa Montepulciano gönderin ve toplantımızı yarın sabah için yeniden planlayın."

"Evet, efendim."

Beş dakika sonra arabadaydım. Üç telefon görüşmesinden sonra akşamımız için tatmin edici ayarlamalar yaptım.

Sonra, berbat bir enayi olduğum için, Bethany ile yaptığım her telefon konuşmasını kaydetmek için oluşturduğum özel şifre korumalı uygulamayı etkinleştiriyorum. *Favoriler*'e doğru ilerliyorum, kalbim şimdiden beklentiyle hızlanıyor. Bölme , hoparlörü açıyorum, *oynat* tuşuna basıyorum ve onun boğucu sesinin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

Alo?

Geç kaldın.

Özür dilerim, Zach. Midtown trafiği berbattı. Şimdi asansöre biniyorum.

Seni bir ay boyunca kızlar gecesinden mahrum

bırakıyorum. Bebeğim, beni özledin mi?

Sen ne düşünüyorsun?

Sanırım sıcak, azgın ve terliyim ve elbisem biraz fazla dar geliyor.

Bethany.

Çıkاریyorum, Zach. Sütyenimi ve külotumu da. Şeftaliler!

Şu an sadece topuklu botlarımı giyiyorum. Onlar benim üzerimde sevdiklerin.

Asansör neredeyse geldi. Bir-

Hayır! Geldiğinde yerine kilitle. Ellerini başının üstünde duvara dayadığından, bacaklarını iyice açtığından ve amının ıslak olduğundan emin ol. Seni fuayenin karşısından ıslak görmek istiyorum, anladın mı?

Evet. İşimiz bittiğinde kızlar gecesi için yeniden anlaşabilir miyiz?

Duruma göre değişir.

Neyin üzerine?

Beni ne kadar sert üzerine, seni pis kız.

Ne istersen yaparım, Zach. Sana çok ihtiyacım var. Seni arzuladığımın yarısı kadar bile değil.

Teşekkür ederim.

Bana ne için teşekkür ediyorsun?

Beni sevdiğin için. Seni sevmeme izin verdiğin için. Tanrım... Bethany.

Bir kez daha oynatıyorum, sonra uygulamayı kapatıyorum, telefonu fırlatıp atıyorum ve başımı koltuk başlığına çarpıyorum. Nişanlımın ağzı ya da amı dışında hiçbir şeyin acımı dindirmeyeceğini çok iyi bilmeme rağmen, gözlerimi sımsıkı yumarak pantolonumu saran taş gibi sert ereksiyonu sıkıca kavıyorum. Bethany'den beri, otuzbir çekmek tüm cazibesini yitirdi. Yine de, onunla sevişme anısı

Gecenin bir yarısı asansörde olmak güçlü bir ve zorla tutuşumu bırakmadan önce yükümü üflemeden bir nanosaniye uzaktayım.

Tam anlamıyla yoksunluk çeken bir bağımlı gibi titriyorum ve alnım ter içinde.

Evet, onun yüzünden kafayı yedim. Ve bunu değiştirmeye niyetim yok.

Asla. kapattım ve arabanın dahili telefonuna bastım. "Philip, beni eve götür lütfen.

Bethany için daha sonra geri

döneceğiz." "Çok iyi, efendim."

Elimden geleni yapacağım. Bu saçmalığın dibine inmenin zamanı geldi.

Saat beşe bir dakika kala limuzine yaslanıp önümdeki cam ve çelik binanın döner kapılarını izliyorum. Her zamanki gibi, Midtown Kaldırım ve cadde trafiği berbat ve ilk kez Bethany'nin iş yerlerimiz arasında en az yirmi blok olmasını sağlama ricasını reddetmiş olmayı diliyorum.

Patronları Sheena Malcolm ve Gary Wright'ı Neon'un tesislerini yeni satın aldığım Yukarı Batı Yakası ofis binama taşımaları için ikna edebilirdim. Ama Peaches'ım duşta dizlerinin üzerinde yalvardı, yakınlık nedeniyle tehlikeli konsantrasyonu gerekçe gösterdi. O güzel boğazından sikimi emmesine izin verdim. Ve sonra 15 blokta uzlaştık.

Bir trafik memuru yaklaşıyor. Onu görmezden geliyorum ve Philip'in onunla ilgilenmesine izin veriyorum.

Bakışlarım döner kapılarda kalıyor.

Saat beşi iki geçte kapıdan içeri giriyor ve vücudumdaki her hücre dikkat kesiliyor. Kahretsin, nefes kesici.

Kıyafetleri muhafazakâr bir şıklığa sahip olsa da, altındaki canlı kadınsılığa dair yeterince ipucu var ki, bir fitil anında libidomu ateşliyor. Diğer erkekler o yün karışımı etek takımının altındaki gizli zevkleri sadece tahmin edebilir. Ama ben onun her yumuşak, kıvrımlı, sikilebilir santimini biliyorum. İçimdeki ilkel canavar, nefes aldığım sürece başka hiçbir erkeğin benim gördüklerimi göremeyeceğini, sahip olduklarıma sahip olamayacağını bilerek kükrüyor.

Acele eden yolcular ve turistler arasında bakışları benimkilerle buluşuyor ve adımları bir yavaşlıyor. Aramızda vahşi bir elektrik yayılırken yutkunuyor, yoğun ve o kadar güçlü ki arabaya yaslandığım için memnunum. Öte yandan onun hiçbir desteği yok. Bağlantımızı zorla kesiyor ve beni süzen birkaç kadına bakıyor.

Burun delikleri genişliyor ve sahiplenme duygusu beni biraz eğlendiriyor, yükselen tansiyonuma ve pantolonumdaki kalınlaşmaya rağmen. "Yine kaldırımlı tikiyorsun Savage. Arabanın arkasından beni gayet iyi görebilirsin." Yaklaştıkça sesinde belirgin bir gerginlik oluyor.

Şık giyimli kadınlar, köpekbalığını andıran ifadelerine bakılırsa balo kıran yöneticiler, dönüp nişanımı değerlendiriyorlar.

Kollarımı kavuşturup havai fişekleri izliyorum. Yalan söylemeyeceğim.

Onu çıplak seviyorum

kıskançlık gösterisi. Yeşil gözlü bir Bethany'nin daha vahşi, daha şımarık bir Bethany olmasının yanı sıra, sahipleniciliği beni topraklıyor, onun bir numarası olduğuma dair bana güven veriyor.

"Size yardımcı olabilir miyim?" Bethany tersledi.

Kadınlardan biri acayip bir şekilde alınmış kaşını kaldırmaya cüret ediyor. Doğrudum ve arka kapıyı açtım.

"Arabaya binmek ister misin, Peaches?" Düzgün bir sesle öneriyorum. Bu ruh halindeyken onu kızdırmamam gerektiğini çok iyi biliyorum. Ve bizim için planladığım akşam, daha başlamadan onun ruh halini bozmayı içermiyor.

Bakışları bana kayıyor ve ağzı . Arabaya doğru son birkaç adımı atıyor ve arka koltuğa kayıyor.

"O sürtüklerle baş edemeyeceğimi mi sanıyorsun?" diye bana çıkışıyor.

Prada ceketinin tek düğmesini açıyorum ve omuzlarından silkiyorum.

"Kendini idare edebileceğini biliyorum. Sadece gecemizin kan dökülerek başlamasını istemiyorum."

Mavi gözleri tehlikeli bir şekilde kısıyor. "Bunun komik olduğunu , değil mi?"

Çabucak ayıldım, eğer ayakkabı diğer ayağımda olsaydı, şimdiye kadar hapse girmiş olacağımı çok iyi biliyordum.

Katlanmış ceketini yandaki koltuğa yerleştiriyorum ve parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. Parlak kalınlığı avuçluyorum ve gevşekliğinden kurtarıyorum

düğüm. "Bence o tatlı dudaklarının tadına bakmama izin vermelisin. Seni ne kadar özlediğimi göstermeme izin ver."

Kızgınlığı azalıyor. Güçlü mıknaatılar gibi birbirimize doğru çekiliyoruz. Ağzımız birleşir birleşmez dilim onunkini okşuyor. Philip trafiğe girerken inliyor ve kucağıma tırmanıyor. Saniyeler içinde kaldırımdaki olay unutuldu. Uzun dakikalar boyunca duyularımı onunla doldurduktan sonra, tüm içgüdülerim beni fermuarımı açıp içine girmeye zorlasa da, onun koltuğuna geri kaymasına izin veriyorum.

Arabanın onun tarafı için hazırladığım minderlere yaslanıp rahatlıyor ve topuklu ayakkabılarını çıkarıyor. Ayaklarını kucağıma çekiyorum ve zevkle iç çekene kadar kemerlerine masaj yapıyorum.

"Öğle yemeğin nasıldı?"

Gülümsemesi anlıktır. "Harika. Keely her zamanki gibi formundaydı. CIA için çalıştığına inandığı bir analistle çıkıyor. İkinci randevularından önce onu adamı takip etmekten zorunda kaldım."

Gülümsüyorum ve sessizliğin bir dakika daha sürmesine izin veriyorum ama o aklımızın en önündeki konuyu açmıyor. "sıkan her neyse onun üstesinden gelmene yardımcı oldu mu?" Bu sözleri söylemek zorunda olmaktan nefret ediyorum ama Keely Benson Bethany için önemli. Bu da benim sineye çekmekten başka çarem olmadığı anlamına geliyor.

"Artık ona o şekilde ihtiyacım yok, Zach. Artık sen varsın."

Büyük ölçüde ciddi olduğunu biliyorum. "Sorun *ben olduğumda* bile mi?"

Bakışları alçalıyor ve nefesini içine çekiyor. "Ona senin bir sorun olduğunu söylemedim çünkü değilsin."

"Ama?"

Geniş mavi gözlerini benimkilere dikti. "Biraz netlik kazanmama yardımcı oldu."

Cevaplarının soyutluğu karşısında hayal kırıklığımı hırıltıyla haykırmak istiyorum.

Onun yerine ayak tabanlarını yoğurmaya, ayaklarındaki gerginliği azaltmaya odaklanıyorum.

Yumuşak bir şekilde nefes verene kadar birkaç blok boyunca sessizlik hüküm sürüyor. "Zach..." "Sorun değil, Peaches. Birazcık da olsa bir şeyler aramanla ilgili bir sorunum yok.

başka bir yerde netlik. Ama bu sabah söylediklerim hâlâ geçerli. Aramıza mesafe girmesini reddediyorum, bu yüzden bu iş bir an önce çözülmeli."

Gözleri büyüdü. "Nasıl?"

"Ne pahasına olursa olsun."

Gülünç bakışı bana bunun ne olduğunu anladığını söylüyor. Ödeşme. "Yarın yürüyebilecek miyim?"

"Bana bu gece Oyuncak Odası sözü vermiştin. Ne düşünüyorsun?"

Gözleri donuklaşmaya başlıyor ve nefes alış veriş sığılıyor. "Eminim bir yerlerde sorunları çözmek için seksi kullanmakla ilgili bir uyarı vardır."

"Bu sabah benimle konuşmaktan kaçmak için beni kör eden kadın söylüyor bunu." Elimi karnına onu durdurana kadar kıpırdanıyor.

"Endişelenmeyi bırak, bebeğim. Konuşana kadar seni becermeye direneceğim.

Anlaştık mı?"

Evimizin önüne geldiğimizde hâlâ belirsiz gözlerle beni süzüyordu. Onu kaydırıyorum

ayakkabılarını giydirip çantasını ona geri veriyorum. Ceketini çıkarmadan iniyor ve önümden asansöre doğru yürürken kışını mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Hâlâ zonklayan sikim az önce verdiğim sözden pişmanlık duyuyor ama yukarı çıkarken kendimi tutuyorum.

DÖRT

*Marakeş: Yeniden
Ziyaret Zach*

Asansörden inmez neler yaptığımı ilk kez anlıyor. "*Kuskus* mu yaptın?"

Onun çocuksu sevincine gülümsüyorum. "Diğer şeylerin yanı sıra."

Adımları fuayeyi geçip çatı katının çift kapısına doğru hızlanıyor.

Güvenlik kodunu giriyor ve kapılar açılıyor. Fas'ı çağrıştıran aroma ve gizli hoparlörlerden gelen müzik daha güçlüdür.

Ama onun dikkatini çeken, loş ışıklandırma ve yere yasemin ve gül yapraklarıdır. "Aman Tanrım..."

Çantasını alıp ceketiyile birlikte kanepenin üzerine bırakıyorum, o üç altmış yapıyor. Terasa açılan açık Fransız kapılarını görüyor ve hemen oraya yöneliyor.

Dışarı çıkarken onu takip ettim. Şaşkın bir nefes aldı.

Yukarı Doğu Yakası'ndaki çatı katımızın terası, Fas lambaları, dolgun yer minderleri ve geleneksel Berberi halılarıyla tamamlanan bir Bedevi çadırına dönüştürüldü.

"Aman Tanrım. Bu inanılmaz, Zach!"

"Beğendin mi?" Marakeş'teki tüm anılarımız parlak değil, ama bazıları bana onun kalbine bir bakış atmamı sağlıyor. Bu gece utanmadan ona dokunmayı planlıyorum.

"Seviyorum!" Kollarıma atılıyor ve bana bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum."

Gerçi önümüzdeki hafta randevu gecesinin üstesinden nasıl geleceğimi Tanrı bilir. "Bunu daha sonra düşünebilirsin. Git ve üstünü değiştir."

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor ve gür kirpiklerinin arasından bana bir bakış fırlatıyor. "Üstünü mü değiştireceksin? Yani yemeğini çıplak bedenimden yemeyi planlamıyorsun?"

Kıçına inen bir şaplak seksi bir çığlık atmasına neden oluyor. "Uslu dur. Misafirimiz var." Nefesi kesilir. "Misafir mi?"

"*Kuskusu* ben yaptım, geri kalanından şef ve ekibi sorumlu. Yatak odasına git. Sürprizin yatağın üzerinde."

Yüzünde bir başka ışıltılı gülümseme beliriyor. Parmak uçlarında yükseliyor ve yatak odasına doğru sekerek uzaklaşmadan önce beni öpüyor.

Teras duvarına doğru yürümeden önce gözden kaybolmasını bekliyorum.

Bunu Bethany'nin şehirde en sevdiği birçok yerde sahnelemeyi düşündüm - arka planda en sevdiği gösteri olan *Wicked*'in oyuncularıyla Broadway'de; Empire State üzerinde uçan helikopterimde, Indigo Lounge jetlerimden birinde. Hatta bizi San Francisco'daki evime, ona onu sevdiğimi ilk kez söylediğim yere uçurmayı bile düşündüm. Ama hepsini bir kenara bıraktım çünkü bu işin bir an önce bitmesini ve tozlanmasını istiyorum. Ayrıca bulunduğum yerin onun için en özel yer olduğuna inanmak istiyorum.

Dışarı çıktığında oyun planımı yeniden gözden geçiriyordum.

Nefesim vücudumda kilitlendi.

Hayatım gözlerimin önünden geçiyor.

Ve biliyorum ki yarın kesilirim görmek isteyeceğim son görüntü bu olacak: Bethany çivit rengi giyinmiş, şeffaf elbisesi çıplak ayaklarına kadar süzülüyor, saçları omuzlarına dalga dalga dökülüyor ve bana doğru gelirken muhteşem, parlayan gözleri çivit rengini almış. Bileğinde yirmi beşinci yaş gününde ona hediye ettiğim bilezik var. Pırlantaların içindeki tılsımlar o gün çölde çektiğim fotoğraflardan oluşuyor ve bunu takmayı seçtiği için çok müteşekkirim.

Ayaklarım kendiliğinden hareket ediyor ve aramızdaki boşluğu aşılıyor. İki elimi saçlarının arasına ve her şeyimi elinde tutan kadının mucizesine bakıyorum.

"Tanrım, Bethany, çok güzelsin. Sana bakarken bile içim *acıyor*."

Gözlerinden yaşlar süzülüyor. Başını göğsüme yaslamadan önce gözlerini kırıştırıyor. Bir an öylece kaldık, konuşamayacak ya da hareket edemeyecek kadar kendimizden geçmiştik.

Yemeklerimizden sorumlu şef bir dakika sonra ortaya çıkınca ortam bozuldu. Akşamın başlaması için başımı sallıyorum ve Bethany'yi minderlere götürüyorum.

Konuşmayı hafif tutuyorum ve iyi beslendiğinden emin oluyorum.

Duymak istediğim kelimeleri söyleyene kadar hava almaya çıkmaya niyetim yok. Otantik bir tatlıcıdan aldığım yapışkan tatlıyı bitirini izliyorum.

Bu öğleden sonra Fas fırınında. Ve o konuşmadan önce sorusunu hissediyorum.

o.

"Neden bu, Zach?"

"Çünkü çöldeki o gün, hayatımın geri kalanında Hayatım boyunca, benim olduğumu bilmesem nefes bile alamazdım," diye cevap veriyorum, kalbimi ve ruhumu ona açtığım için sesimde zerre kadar korku yok.

Şarap kadehini bırakırken eli titriyor. "Oh, Zach." "Ama aynı zamanda sana her şeyi itiraf etmediğim zamandı. hayatımdaki her şey. Bir dengesizlik dönemi idi."

Parmaklarını kucagında birleştiriyor. "Biliyorum."

"Hâlâ dengemiz bozuk bebeğim ve bu beni çıldırtıyor. Bu gece bu yanlış düzeltmeyi çok istiyorum." Ayağa kalktım ve elimi ona uzattım. "Gel."

Hiç tereddüt etmeden itaat ediyor.

Philip bir saat önce aşçıyı kovma talimatımı yerine getirdi ve biz içeri girip üst kata çıkarken daire sessizdi. Mutfakta durakladım. Giysilerimi çıkaracak ve elbisesini bağlayan altın ipleri çözecek kadar uzun süre yatak odasında kaldım. Sonra onu yatak odamıza bitişik olan diğer kapıdan geçirdim ve kapının arkamızdan kapanmasına izin verdim.

"Konuşana kadar beni söylemiştin." sert, ama beklentiyle de kalın.

"Düzeltilme." Göğüslerini benden gizleyen saç telleriyle oynuyorum. "Konuşacağımızı söyledim. Nerede olduğumu söylemedim, bunun için giyinmiş olman gerektiğini söylemedim ve biraz şımartamayacağımı da söylemedim." Parmak eklemlerim bir meme ucunu okşuyor ve o da kıvranıyor. "Oyuncağı sen mi seçmek istersin bebeğim, yoksa ben mi seçeyim?"

Bakışlarını benimkilerden ayırıyor, sanki odayı ilk kez görüyormuş gibi etrafına dişleri alt dudağını kemiriyor. Zihnim yanıp sönüyor O gerçek ilk seferine, onu coşkuyla çılgılık attıran at benzeri yapıya geri dönüyor. Parmakları şimdi onun üzerinde geziniyor, ama onu ve tüm Geçtiğimiz birkaç ay içinde eklediğimiz yeni favoriler.

Takip ediyorum, beni ona bağlayan görünmez kordon beni çekiyor. Siyah ipekle kaplı bir yapının önünde durduğunda nefesim neredeyse beni boğacak.

"Bu," diye mırıldanıyor

"Haç mı? Emin misiniz?" Marakeş'ten beri, önceki evliliğimi ve karımın ölümüne karıştığımı öğrenmesinden önceki saatlerden beri bu yapıyı kullanmadık.

Başını sallıyor. "Marakeş'teki anını yaşadın. Bu benimki."

"Seni çarmıha gerdim ve sen bana beni sevdiğini söyledin."

"Hayatımın en korkutucu ve en heyecan verici anıydı.

İçimden bir ses bu işin aslını öğrenmek istiyorsak benim de burada olmam gerektiğini söylüyor."

Parmakları ipeği okşuyor, sonra tek bir hamleyle kumaşı çekip alıyor. O anda sergilediği güç beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

Siyah Aziz Andrews Haçı'nın ayağına basıyor ve anılar bana çarpıyor. Benim için yeterince güçlü ve hamlar.

Bir an için bunun doğru seçim olup olmadığını sorguladım. Ama bakışları benimkilerle çarpışıyor, inatçı iradesi benimkilerle savaşmak için yükseliyor ve onun da bizim için en az benim kadar savaşmak istediğini fark ediyorum.

Onu yapıya sabitlemek için hızlıca çalışıyorum. Bağlandıktan sonra daha rahat nefes alıyorum ve hatta parmaklarımın yanaklarında, çenesinde, tatlı dudaklarında oynamasına izin veriyorum.

"Bana neden uzak olduğunu söyle."

"Korkuyorum," diye tekrarlıyor bu sabahki sözlerini, parmaklarım bir meme ucunun üzerine fısıldadığı için biraz geveleyerek de olsa.

"Neden korkuyorsun?"

"Bilmiyorum."

Parmaklarım durakladı. "Tamam. Şunu halledelim. Farrah ona karşı dikkatsiz davrandığım için öldü. Sana karşı dikkatsiz olacağımı mı düşünüyorsun?"

Başını sallarken parlak saçları kolumun üzerinden kayıyor. "Hayır. Karın bir bağımlıydı ve aşırı dozdan öldü, Zach. Kendin de kötü bir durumda olmana rağmen ona yardım etmeye çalıştın. Başaramadın. Şu anda farklı bir yer şimdi."

"Karim'in tehditleri o zaman?" Eski kayınbiraderim Bethany ve benim ilişkimizi engellemek için elinden gelen her şeyi yaptı, hatta telefonunu hackleyip tehdit mesajları bile bıraktı. Buna bir son verdim ama kız kardeşinin ölümünden beni sorumlu tuttuğunu biliyordum. Birkaç ayda bir başımıza bela oluyordu ama Bethany'nin güvenliğini sağlamak için birinci sınıf güvenlik önlemleri aldım.

"Karim aklımdan bile geçmiyor. Bana yaklaşırsa ona ne yapacağını biliyor."

"Güzel. İlerleme kaydediyoruz." Göğsünü sıkıyorum ve sıkım acil bir mesaj veriyor. Bethany aşağı bakıyor ve dudağını ısıırıyor.

Onu bırakıyorum ve saçlarını omuzlarına doğru itiyorum. Muhteşem bir görüntüsü var. Bu şekilde dururken, onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum. Her geçen saniye benim için daha da ateşlendiğini biliyorum. Bu işi bitirmeliyiz.

Ona yaklaşıp gözlerinin içine bakıyorum. "Seni seviyorum, Bethany. Bazen sevgimin o kadar büyük olduğunu hissediyorum ki içimde tutamıyorum."

Titriyor, narin bilekleri deri kelepçeyi zorluyor. "Ben de seni seviyorum."

O rahatlayana kadar parmaklarımı ellerinin üzerinde gezdiriyorum.

"Hayatım sana . Seni korkutan bu mu?"

"Hayır. Benim hayatım da senin." Şimdi tüm vücudu sonsuz bir ürperti içinde. Uç noktayı okşuyor ve ben de vücudunun aradığı zevki ona vermek istiyorum.

Ama onun amına yaklaşmayacağım. Akıl sağlığını korumak istiyorsam olmaz. Onun en derin çekirdeğine ulaşmak istiyorsam olmaz. Belinin etrafında dönüyorum ve gözlerinin derinliklerine bakıyorum. Gölgelemler döndüğünü görüyorum.

"Lütfen, bebeğim. Beni içeri al. Küçük zihinsel bavulunu hazırlamışsın. Benden sakladığın kalbinin son parçasını saklayan bir bavul. Bizi mahvedecek bir şey olursa diye sakladığın güvenlik battaniyesi. Bunu gözlerinde görüyorum. Bebeğim, eğer bırakmazsan olacıkları düşünmeye dayanamıyorum."

Başını sallamaya başlar ama durur. "Ben... o değil. Sanırım... Sanırım köşeyi dönünce olacıklardan korkuyorum."

Dehşetin hayalet gibi dalları ensemdede kayıyor. "Bize ne zarar verebilir ki?"

"Bilmiyorum," diye feryat ediyor, gözyaşları toplanıyor, gözlerindeki çıplak korkuyu ortaya çıkarmak için saçları dökülüyor. "Başıma gelen her kötü şeyin geldiğini asla göremedim. Bir dakika ailemin havuzunda mutlu bir şekilde yüzerken, bir dakika sonra boğuluyordum. Kalbim artık sana ait ama bir zamanlar Chris'le birlikte olacağımı düşünmüştüm ve o beni başka bir adam için terk etti."

Şu anda onun içine kaymak, kalbindeki korkuları yok etmek istiyorum. Ama çenemi kapatıp konuşmasına izin veriyorum.

"Ve sen, Zach. Sen benim en büyük korkumdun."

"Ama tüm bu saçmalıkları atlattık. Biraz mutluluk bizde değil mi?" Tutuşum sıklaşıyor ve nefes alış verişide değişiyor. "Sen korkak değilsin, tatlım. Sen tanıdığım en güçlü insansın. Bu son adım benimle birlikte at. Lütfen."

Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanır. "Eğer bunu yaparsak... eğer bir şey olursa. Hayatta kalamam, Zach."

Ve işte itiraf. Kalbimde yaşayan aynı korku. Aşkımızın çok büyük olduğuna, bize her şeyi bahşedebileceğine

en şiddetli mutluluk. Ya da bizi yok eder.

"Ben de aynısını hissediyorum, bebeğim. Ama bu korkunun bizi yönetmesine asla izin vermeyeceğim."

"Zach-"

"Hayır, tatlım." Dizlerimin üzerine çökerken ellerim belinden kalçalarına, oradan da uyluklarına kayıyor.

Bana bakıyor, bir bakış onu ele geçirirken dudakları aralanıyor. Şaşkınlık. Korku. Neşe.

"Sen benim soluduğum havasın. Kendimi açıkça ifade edemediysem diye Peaches, karım olmanı istiyorum. Bir rahibin, bir hahamın ya da küçük kalbinin istediği her kimse onun önünde durmak ve senin olmak için yemin etmek istiyorum.

ne çıkarsa çıksın, birlikte yüzleşeceğiz. Artık yok. Artık geri durmak yok. Senin de benim olacağına dair yemin ettiğini duymak istiyorum. Senin bana sahip olduğun gibi ben de sana sahip olmak istiyorum. O sulu, güzel kışının üzerine adımları dövme olarak yaptırmak ve herkesin sana Bayan Bethany Savage dediğini duymak istiyorum." Elimi yukarı doğru kaydırıp karnının üzerine koyuyorum. "Ve hazır olduğumuzda, seni küçük Vahşiler burada, bebeklerimle birlikte çiçek açmanızı izleyeceğim. Bu senin için yeterince açık mı?

"Evet."

"Güzel. Sana daha önce sormadığımı söylüyorsun. Şimdi soruyorum. Kalbini açıp bana bir cevap vermeni istiyorum. Bethany Green, benimle evlenir misin?

"Evet. Seninle evlenirim."

Kalbim kaburgalarımın sertçe çarpıyor. Bir an için yerinden çıkacak diye ödüm koptu. Söylediği sözler onu sakinleştirdi. Gözyaşları durdu ve yüzünde sadece ışıltı var.

Ama ateş bana da geçti. Yakalanmak istediğim bir anın içindeyim. sonsuza dek dondurmak. Elbette, başka hiçbir şey bu mutluluk seviyesiyle kıyaslanamaz. "Zach?"

Sertçe yutkunuyorum. "Evet?"

"Kalk bebeğim. Seni ayaklarımın dibinde seviyorum. Ama sana burada ihtiyacım var." "Sana mı?"

Başını sallıyor. "Beni öpmeni istiyorum."

Gülüyorum ve bu ses sınırsız ve mutlak bir memnuniyetle dolu. "Sadece seni öpmek mi?"

"Hayır. Bana başka şeyler yapmanı istiyorum. Çok özel şeyler."

"Söyle bana."

Nefesi dışarı fırlıyor. "Sikine ihtiyacım var. İçimde. Hiç olmadığın kadar derine. Ve şimdi ihtiyacım var."

Sendeleyerek ayağı kalktım ve öpücüğün içine düştüm, uzuvlarım yeni doğmuş bir kuzudan daha zayıftı. Bilek bağlarını kurcalıyorum ve o bir itiraz inliyor. Arkama yaslanıyorum. "Bebeğim?"

Vücudu derin bir teslimiyetle gevşiyor. "Hayır. Beni bırakma. Beni böyle al. Aynen böyle istiyorum." Ve ben de ona verdim. Aynen böyle.

BEŞ

Montauk, bebeğim!

Bethany

Beni engelleyen son büyük engeli de aşır Zach'in evlenme teklifini kabul ettiğimden bu yana dokuz ay geçtiğine inanamıyorum. Ya da Newark Havaalanı'ndaki Indigo Lounge'ın Executive Guest Suite'ine girdiğimden bu yana bir buçuk yıl geçtiğine.

O sabah konfor alanımın dışında bir deneyime hazırlıklı olarak uyandım. Hazırlıklı olmadığım şey, Zachary Savage'ı gördüğüm anda hayatımın nasıl çılgın bir hız trenine dönüşecekti.

O an beni buraya getirdi.

Montauk'taki sahil evimizin ebeveyn odasında giyiniyorum.

Her şey, çalkalanan Atlantik'ten yansıyan altın rengi ışıqla çalkalanıyor. Ev çok büyük tabii ki. Nişanlığımın dahil olduğu her şey çok büyük, çok baskın, çok *fazla*. Saçımı tararken sırtıyorum. Zach'le yaşamın büyüklüğü, hayatımızın alışacağımından şüphe duyduğum birkaç yönünden biri.

Aziz Andrew Haç'na bağılyken ruhumu ona açtığım o unutulmaz geceden sonra, birbirimize olan derin bağılılığımızı bir kez daha teyit ettikten sonra, Zach düğün tarihi belirleme konusunu bir kenara bıraktı. Sonunda kalbimin ve ruhumun her santimetrekaresine sahip olduğu için mutluydu.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Tam tersine ve garip bir şekilde tesadüfi bir şekilde, Zach'in bir ilişki kurma isteğine sonunda boyun eğen benim ailem ve onun annesi baskı yapmaya başladılar. Ancak Zach ayrıntıları tamamen bana bıraktı ve annem ve onun annesiyle diplomatik istişarelerden sonra nihayet bir tarih buldum: Otuz Nisan.

Ona söylediğimde Zach dalgınlaştı. Beni yatağa götürdü ve daha erken bir randevu için söz verdirmeye çalıştı. Ebeveyn baskısının arkasında kendisinin olduğunu itiraf etmesini sağlayarak kendimi geri aldım.

Sonuç olarak, düğün tarihimize aylar kalması onu heyecanlandırmadı, bu yüzden onu yatıştırmak için Montauk'taki mülkümüzde tüm nişan partilerinin anasına ev sahipliği yapmayı kabul ettim.

Bugün o gün.

Ev sıcak, misafirperver ve iyi arkadaşlarım demeye başladığım insanlarla dolu.

Ama DJ'in sürekli yükselttiği davul ve bas zonklaması, sesini biraz kısmasını istememe rağmen, sinirlerimi bozuyor.

Küçük etkinlikler için kullanmayı düşündüğümüz etkinlik şirketini listemden çıkarmak için aklıma bir not alıyorum. Gelecek vadeden şirketlere bir şans vermekten yanayım ama bir numaralı kuralı unutulursa olmaz - müşteriye her zaman istediğini verin.

Gözümü toptan ayırdığım ve kendi nişan partimi organize etmediğim için başıma gelen bu. Ama Zach benim bir numaralı projem olan kendisiyle tamamen meşgul olmamı sağladı ve iki numaralı projesi olan Indigo Lounge'daki son girişimiyle de fazlasıyla meşgul oldu.

İkimizin de bir sonraki şirket macerası için harcadığımız sıkı çalışmanın aldık. İkinci Aşama tamamlandı ve hepsinden önemlisi, Zach önümüzdeki haftadan itibaren bir ay izin almayı kabul etti. Bu da tabii ki benim de bir ay izinli olmam anlamına geliyor, çünkü onun şirketi artık Neon Events'in tek müşterisi ve

O nereye , ben de oraya giderim. Bu, Neon'un yeni üçüncü ortağı olarak Savage Inc. ile kabul ettiğim bir koşuldur.

Hala ne zaman Zach'in nişanlısı ve halkla ilişkiler sorumlusu olarak tanıtılsam gülüyorum ve beleşçi köyüne hızlı bir yolculuk yaptığımı düşündüren bir bakışla karşılaşıyorum.

İş hayatımız Zach'in zamanımı ve amımı manipüle etmeye çalışmasıyla çalkantılı bir şekilde başladı. En iyi şekilde çalkantılı olmaya devam etti, toplantılarımızın çoğu sevgilimin ve müşterimin *daha iyisini yapmam* için sert emirleriyle sona erdi.

Zach zeki bir iş adamı olduğu kadar acımasız bir görev yöneticisidir. Bana özellikle sert davranıyor çünkü adam kayırma şüphelerinin ortadan kalkmasını istiyor.

Onun duruşunu anlıyor olsam da, yine de zorlu ve çoğu zaman canlandırıcı bir çalışma ilişkisi oldu. Zorlu bir çalışmanın ardından kapıyı arkamızdan kapatma, ofis kişiliklerimizden sıyrılma ve birbirimize olan tam ve mutlak takıntımızı hızla yeniden keşfetme becerimiz sayesinde kurtarılan bir ilişki.

Birlikteliğimizin fazlasıyla aldığımız için elbette çok heyecanlıyım. Neon, biri Yılın Etkinlik Planlayıcısı olarak benim adımları taşıyan iki sektör ödölüyle alanında bir numara.

Ancak baharın yaklaştığı ve Nisan ayındaki düğün günümüzün hızla yaklaştığı şu günlerde bir molaya fazlasıyla hazırım.

, son projemiz olan ilk Indigo Lounge yatı *IL Indulgence*'ın ilk seferine hazırlandığı Avrupa'ya gitmeden önce New York'ta ailemle düğün planlaması yaparak birkaç gün geçirmek.

Zach ayrıca Fas'taki evini son bir kez ziyaret etmeyi kabul etti.

Yaklaşan seyahatimizde ısrar ettiğim tek durak orasıydı. Hayatımın aşkı, evlenme teklif ettiğinden beri 'iyi olduğu' yönündeki ısrarına rağmen, son bir hayaleti daha dinlendirmek istiyor.

Farrah'nın ölümündeki rolü nedeniyle duyduğu suçluluk duygusu geçtiğimiz on sekiz ay içinde çok azaldı, ancak gözlerinde her zaman gölgeler görüyorum.

sıra. Özellikle de Indigo Lounge ile ilgili sorunlarla uğraşmak zorunda kaldığında.

Evlilik hayatımızın geçmişin hayaletleri olmadan temiz bir sayfa başlamasını istiyorum.

Avize elmas küpeyi kulak mememe yerleştirirken duraksıyorum ve çivit rengi şanslı bir biletin hayatımı böylesine büyük ölçüde değiştirdiği düşüncesiyle bir kez daha dehşete kapılıyorum. Elbette Zach'i bana getiren bir dizi olay oldu ama bana dünyanın en lüks uçaklarından birinde akıllara durgunluk veren bir seyahatten daha fazlasını kazandıran Indigo Lounge yarışmasına katılmam oldu.

Asıl ödöl, şimdiye kadar tanıdığım en muhteşem adamın derin ve sonsuz sevgisini kazanmaktı.

"Yüzünde yine o ifade var, Peaches."

O delicesine seksi sesin bende yarattığı etkiyi gizleme zahmetine girmeden ürperiyorum. Sıcak elleri çıplak kollarımda gezinirken içimi kaplayan lezzetli karıncalanmaları .

"Ne bakışı?" Yatak odamızı süsleyen uzun Cheval aynada Zach'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. Her zaman var olan ilkel açlık ve saf hayvan sahiplenme nefesimi kesiyor.

"Potansiyel olarak sinsi ve sonsuz derecede yaramaz bir şey planladığınızı söyleyen."

Gülüyorum. "Komplo kurmuyorum. Ama yaramaz bir şey düşünüyordum. Yaramaz ve büyülü."

Başı benimkiyle aynı hizaya geliyor ve onu içime çekiyorum. "Paylaş," diyor.

Arduvaz grisi gözleri, asla karşı koyamadığım o hipnotik şekilde parıldıyor. Elleri benimkilere doğru kayıyor ve her iki kolunu da belime dolamadan önce onları birbirine bağlıyor. Beni bu güçlü ve sert bedene doğru çekiyor.

erkeksi bir vücut. Keşfetmekten asla yorulmayacağım bir vücut. Seviyorum.

Özlem. "Bana bakıyorsun ve dudağını ısıırıyorsun, Peaches," diye hırlıyor kulak. "Sanırım aklından her ne geçiyorsa, misafirlerimizi daha geç karşılamamıza neden olacak?"

"Onlar çoğunlukla *senin* misafirlerin. Büyük bir parti istemedim, unuttun mu?" Nefes nefese cevap verdim.

Her ne kadar küçük bir parçam daha önce neredeyse münzevi olan Zachary Savage'ın nihayet hayatını benden arkadaşlarına açmasına sevinse de, daha büyük bir parçam onun benden başka biriyle vakit geçirmesini izlemenin getirdiği mantıksız kıskançlığı hiç beklemiyordu. Ya da bu kadar bencil olduğum için duyduğum suçluluk duygusunu.

"Ama kabul ettin," diyor gizliden gizliye *kıptırsız* ses tonu olarak adlandırdığım sert tonuyla. "Ve gösteriş yapmaktan ve benim olduğunu tüm dünyaya duyurmaktan geri durmayacağım. Münhasıran ve kayıtsız şartsız. Kalbin ve bedeninin bana ait. Sonsuza kadar."

Evet. İşte *bu* yüzden Zachary Savage'ı seviyorum.

Bazı kadınlar sahiplenilmekten ve ele nefret ederken, ben bundan zevk alıyorum. Ve Zach benimleyken böyle olduğunda, ruhumu ona tekrar tekrar teslim etmekten başka bir şey istemem.

"Çünkü *senin* mutlu olmanı istiyorum. Her zaman," diye fısıldıyorum.

Gözleri bir an için kapandı. Düzensiz bir nefes verdi. "İçeri girdiğimde ne düşündüğünü bana söylemekten kurtulduğunu sanma. Hâlâ bilmek istiyorum."

Boynuma doğru süzülen kızarıklığa engel olamıyorum. Seksin efendisiyle her türlü cinsel kaçamağı yaşamama rağmen, özellikle de Zach bana o kapüşonlu bakışlarla baktığında, kendimi ateşli ve telaşlı hissetmeyecek kadar soğukkanlı olabileceğimi hiç sanmıyorum.

"Bizi düşünüyordum, ilk tanıştığımız zamanı."

Gözleri aynada benimkilerde kalarak başını eğiyor ve boynumun kenarına ağzı açık öpücükler konduruyor. "Öyle mi?" diye mırıldanıyor.

Bacaklarımın arasından sıcaklık akıyor ve beynim erimeye başlıyor. "Hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi seni istediğim kadar istemedim," diye fısıldıyorum.

Hareketsizleşiyor, gözleri başka tarafa bakmama, ondan başka birini ya da herhangi bir şeyi kabul etmeme izin vermeyecek şekilde yoğun ve doğrudan. "İyi de oldu, çünkü seni yüzde yüz ele geçirmekten başka hiçbir şey işime yaramazdı. Ve benim de bu şekilde ele geçirilmeye ihtiyacım vardı. geri dönün."

Ona inanıyorum ama yine o ezici duyguya kapılıyorum. Kaderin beni tokatlamak üzere olduğunu fısıldayan o his yine çirkin başını kaldırıyor.

"Hey," sesindeki sert, endişeli ısırik beni tekrar odaklanmaya itiyor. "Neler oluyor?"

Başımı sallıyorum, şeyden çok kendime karşı sabırsızım. "Seni seviyorum, Zach."

Titriyor ve kolları gerginleşiyor. Ama bakışları . "Biliyorum, Peaches. Karşılığında seni ne kadar çok sevdiğimi göstermek istesem de daha fazla gecikemeyiz. Ama bana sorunun ne olduğunu söyleyene kadar bu soyunma odasından çıkmıyoruz."

"Sorun yok, söz veriyorum. Ben sadece... Konu sana gelince ne kadar ağgözlü olduğumdan korkuyorum. Çok fazla şey istediğim bir zaman gelecek mi diye düşünmeden edemiyorum. Bunu daha önce de yaşadığımızı biliyorum ama..."

Sözlerim uçup gidiyor ve ben biraz şaşkınlıkla onun muhteşem yüzüne yayılan yavaş, heyecanlı gülümsemeyi izliyorum. "Zach?"

"Evet, bunu konuşmuştuk. Ama kaç kere yalan söylediğimi biliyor musun? Sen de uyanık mısın, merak ediyor musun, sabah uyanıp bana hayatından siktir olup gitmemi söyleyeceksin diye ödüm kopuyor mu?"

Nefesim kesildi. "Sen ciddi misin? Ben asla..." Başımı tekrar sallıyorum. "Birbirimizi severken nasıl böyle hissedebiliriz?"

"Çünkü aşk bir şey," diyor yavaş ve hırıltılı bir kahkaha atarak ve bu kahkaha her zaman tüylerimi diken diken ediyor. "O lanet olası şairler bizi ruh eşini bulduğunda her şeyin güllük gülistanlık olacağına inanıyorum. Belki yüz yıl sonra sadece senin olarak sevgini kazanabileceğimi hissedeceğim, ama şu anda, ne kadar güzel olduğunu görünce, ne kadar akıllı ve yetenekli olduğunu bilince, bana her gülümsediğinde ve bana beni sev."

Koruyucu tutuşunun içinde dönüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. O da

Beni yakalıyor ve nefes almamı zorlaştıracak sıkıyor. Eğilip ağzımı derin bir şekilde kapıyor, sahiplenici bir öpücük, kalan tüm şüpheleri yok eder.

Kalbim kabarıyor, Zach beni anladığı için şükrediyorum. güvensiz duygularımla alay ediyor. Onları dile getirdiğim için mutluyum çünkü mutsuzluk arkadaşlığı sever, değil mi? Bana sahip olduğumuz şeyin ne kadar özel olduğunu hatırlatırken ona sarılıyorum. Ona ne kadar taptığımı, sahip olduğu her şeye ne kadar değer verdiğimi öpüşmemizle ifade ederek karşılık veriyorum. Ama aynı zamanda duygularımı seslendirmem gerektiğini de öğrendim, böylece ikimizin de aklında şüphe kalmıyor.

"Özür dilerim. İblisleri içeri almak istememiştim, Zach. Ben sadece..."

"Şşş, seni seviyorum Bethany," diye dudaklarıma doğru nefes alıyor, sonra arkasına yaslanıp çenemi kavlıyor. "Bundan her şüphe ettiğinde, gel ve beni bul. Söyle bana

nasıl hissettiğini. Sana olan sevgimi kanıtlamam için bana bir şans ver. Tamam mı?" Başımı salladım. "Aynısını senin için yapmama izin verecek misin?"

Avuç içleri belimden kıcıma doğru kayıyor. Güçlü, sert elleri kalçalarımı kavlıyor. "Tabii ki. Neden burada olduğumu sanıyorsun?"

Gülümseyerek ensesindeki kalın, siyah saçlarla oynuyorum. "Misafirlerimizi beklettiğimizi hatırlatmaya geldiğini sanıyordum?"

Bakışları boynumdan göğüs dekolteme kadar iniyor. Bir eli kıcımdan ayrılıp göğsümün kıvrımlarında geziniyor. "Ben o lanet iblislerle uğraşırken, onların kendilerini biraz daha eğlendirebileceklerine karar verdim."

"Geç kalma modasını biraz fazla musun?" Yarı şaka yapıyorum, çünkü gelecek olan şey için sabırsızlanıyorum. İstekten de öte. Bunun için yaşıyorum. Onsuz ölebilirim.

Kibirli dudak kıvrımı amımın zonklamasına neden oluyor. "Bekleyebilirler. Bu onların iyiliği için."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Bunu nasıl anlıyorsun?"

"Seni becermek beni iyi bir ruh haline sokacak. Şu anda seni becermemek beni huysuz bir ev sahibi yapar. Ayrıca, etrafta depreme neden olacak kadar sert bir aletle dolaşmamamın herkes için daha iyi olacağını düşünüyorum."

Benim kahkaham onunkini tetikliyor. Dudaklarımdaki mutluluğu öpüyor, sonra bana on katıyla karşılık veriyor, tüm bunları yaparken Alex Wong kokteyl elbisemin eteğini kaldırıyor ve beni geriye doğru alçak, kanatlı soyunma koltuğuna götürüyor. Beni içine itiyor ve diz çöküyor. Yüzündeki vahşi açlık karşısında nefesim kesiliyor.

Gözlerini benimkilerden ayırmadan parmaklarını çivit rengi külotuma geçiriyor ve aşağı çekiyor. Elleri beni ayak bileklerimden Baldırlardan dizlere kadar. Dokunuşu uzun sürdü, benden nefesler aldı. her keskin nefes alışında yutuyor. Dizlerimi sıkıca kavlıyor, bacaklarımı ayırıyor, kaygan, muhtaç seksimi bakışlarına maruz bırakıyor.

"Yaklaş bebeğim," diye mırıldanıyor.

Kıçım koltuğun kenarından sarkana kadar öne doğru kayarken daha da ıslanıyorum. Göğsünden gelen alçak gümbürtü beni anlayamadığım bir şekilde birbirine bağlıyor. Kalp atışlarım hızlanıyor, klitorisim sadece Zach'in sesiyle şişip zonklarken sevinç çılgınlıkları atıyorum.

Beni her böyle aldığımda, ne olacağını bildiğimi düşünerek kendimi kandırıyorum. Ne de olsa milyonlarca kez seviştik.

Her seferinde beni haksız çıkarıyor.

Onunla tanıştığımda Zach tecrübeli ve talepkar bir sevgiliydi. Bu Benimle ilk kez seviştiği andan beri bu deneyim büyüdü, keskinleşti ve neredeyse aşkın bir beceriye dönüştü. Sanki beni bir kez cinsel ilgisinin tek alıcısı yaptıktan sonra, niyeti her seferinde beni daha iyi hissettirmektir. bir öncekinden daha iyi bir deneyim.

Daha düşünce kafamda şekillenmeden neye ihtiyacım biliyor. Ne zaman ihtiyacım olduğunu hızlı ve acımasızca bilir.

Yavaş ve nefis bir sahiplenmeyi ne zaman arzuladığımı bilir.

Şimdi olduğu gibi. Ve onu bana veriyor.

Yavaşça kemerini çözüyor ve fermuarını indiriyor. Kalın, güzel çıkarıp girişime yerleştiriyor, sonra bakışlarını benimkine dikeyor.

"Anlat bana."

Dünyam dönmek için tek nedenine odaklanıyor. "Seni seviyorum." Bir elini karnımın üzerine koyup beni sertçe yere yapıştırıyor. "Tekrar."

Bana tamamen ve bütünüyle sahip olmasına duyduğum ihtiyaçla inliyorum. "Seni seviyorum, Zach. Hem de çok. Sik beni. Lütfen, beni senin yap."

"Evet," diye hırılıyor kabaca. "Yaşadığım sürece, *evet*." İçime yavaşça giriyor, sözlerimi özümserken nefesini tutuyor, beni doldururken gözleriyle ve bedeniyle cevap veriyor, aklımda tek bir şüphe kalmayana kadar beni esnetiyor. Nişanlım beni muhteşem bir ustalıkla becerirken misafirlerimizi bekleterek son derece kaba davranıyor olmam umurumda değil.

Ben tükenene kadar, gözlerim dönene ve kalbim çılgın atana kadar durmuyor ve soyunma odasındaki son hava boşluğunu da sıkarak birbirimize tutunuyoruz.

Kalp atışlarının benimkinin altında gümbürdediğini hissederek, kendime anın tadını çıkarma izni veriyorum. Aşkımızın ateşinde yanmama izin veriyorum. Bunu hak ediyoruz.

Sevgimizi hak ettik, kendi kendime onaylıyorum.

Sanki hislerimi sezmiş gibi başını kaldırıyor.

"Seni seviyorum, Bethany. Bunu sana kanıtlamak için son nefesimi veririm." Kalbim mutluluktan kabarıyor, onu tekrar öpüyorum. "Zach-"

Yatak odamızın kapısının çalınması beni böldü. "Beth, misin? Buraya gelip misafirlerini eğlendirecek kadar beyninin sikilmesine ara verme şansın var mı?" Keskin bir ses talep ediyor. "Şakadan bıktım."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Aman Tanrım. Bu Keely. Beni öldürecek."

Zach'in orantısız gülümsemesi kalbimin teklemesine neden olacak kadar ölümcül bir niyet taşıyor. "Ah, Peaches. Bunun gerçekleşmesi için önce beni geçmesi gerekecek."

Ayağa kalkıyor ve beni banyoya taşıyor. Nazik elleriyle beni temizliyor, gözleri birkaç saniyede bir benimkilere kayıyor, sanki küçük sallantımın geçip geçmediğini kendisi ölçüyormuş gibi.

İşi bittiğinde önce benim, sonra onun giysilerini düzeltiyor, sonra parmaklarımı onunkilerle birleştiriyor.

Zach'in erkekliği ve tavşanlar gibi sevişmesi hakkında dostça sataşmalar ve dağınık alkışlar eşliğinde ateşle aydınlatılmış büyük oturma odasına birlikte giriyoruz. Zach'in eli kürek kemiklerimin arasından çıkıp enseme okşuyor.

Ve orada kalıyor, parmakları boynumdaki nabzın üzerinde, sahip olmanın bariz bir ilanı. "*Kalbin benim için atıyor, sadece benim için.*" diye haykıran bir ifade. İnkâr etmeye hiç niyetim olmayan bir iddia. Bu beni güçlendiriyor. Bana umut veriyor ve ben de bu umuda sarılıyorum.

Çünkü kendimi bu sahiplenici, her şeyi kapsayan sevginin içinde daha fazla kozalamak, hala olan korkunun zayıf ipliğini kabul etmek zorunda olmadığımı anlamına geliyor.

Lingers. Kaderin bizim için bir şeyler sakladığını fısıldayan. Ve çok yakında olacaklarla başa çıkmak için onun sevgisini hatırlatmaya ihtiyacım olacak.

ALTI

$Z + B + K + M$

Bethany

". " Keely Benson gerçekten şaşkın görünüyor.

Muhteşem en iyi arkadaşımın yüzündeki hüzünlü ifadeye gülmemek için yanağımın içini ısıyorum ve onun şarap bardağını dolduruyorum.

Keely bardağını kaldırıyor, derin bir yudum alıyor ve dudaklarını bzyor. "aresizim, B. Geçen hafta kapıcıımı becermeye *bu kadar* yaklaşmıştım."

Ağzım açık kalırken dişlerim yanağımı bırakıyor. "Yani, Mr. Kasinsky mi? Tanrım, Keel, iki yıl önce yetmiş beşinci yaş gününü kutlamadı mı?"

"Ne olmuş yani?" diye savunuyor kaşlarını çatarak. "Arada bir bağbozumuna gitmek iyidir."

"Evet, ama bir vintage var, bir de..." rperiyorum.

Keely i geçirir. "Ne demek istediğimi anlıyor musun? Hâlâ her şeyin ne kadar boktan olduğu konusunda şaşkıyım." Biraz daha şarap içiyor ve başını sallıyor. "Anlamıyorum. Bir odadaki en ateşli kişi olmaktan Bay K'nın buruşuk kına bakmaya geldim."

Orada bir tavırla sırtını sıvazlama dürtüsüne direniyorum. Bu yanlış bir hareket olurdu. Keely'nin alkol dışında herhangi bir şekilde sempati gösterildiğinde hırladığı ve ısırdığı biliniyor. Ve daha sonra Zach'e yapmayı planladığım şey için iki elime de ihtiyaım var.

Mutfak adasının benim tarafımda güvenli bir mesafeyi koruyarak, "Ne kadar oldu?" diye soruyorum.

"Bu dayanılmaz kuraklık dönemi başladığından beri mi? Dört, belki beş."

Kaşlarım havaya kalktı. "Beş hafta mı? Eminim daha uzun süre-" "*Aylar*,

B. Sikişmeden geçen beş uzun cehennem gibi berbat ay." "Beş hafta.

Yüzündeki ciddi sıkıntılı ifade sonunda beni bedensel zararı göze almaya zorluyor. Aramızdaki boşluğu yarıyorum ve onu kucaklıyorum. Bardağını yere bırakıp bana sıkıca sarıldığında endişem artıyor.

Zach'in iş ve ev hayatımla ilgili katil talepleri yüzünden Keely ile istediğim kadar vakit geçiremedim ve şimdi en iyi arkadaşımı ihmal ettiğim için kendimi kötü hissediyorum.

"Zach'le tanışmadan önce ne kadar uzun süren bir kuraklık dönemim olduğunu hatırlıyor musun? Belki de bu senin fırtına öncesi sakinliğim?" Girişimde bulunuyorum.

Keely'nin sinirli nefesi boynuma çarpıyor ama bana daha sıkı sarılıyor. "Sakinliğinle tam bir profesyonel gibi başa çıktın. Ya da şöyle mi demeliyim? ürünler?" Kendi şakasına kıs kıs gülüyor, Zach'ten önce sahip olduğum seks oyuncakları koleksiyonuna yönelik bu alay belli ki anlık bir eğlence kaynağı olmuş, sonra kederli bir şekilde inliyor. "Pille çalışan aletlerle aram iyi değil. Beni asla gerçekten tatmin etmiyorlar. Gerçek bir şeye ihtiyacım var." Başı boynuma daha da . "Cidden, B, sanırım geçen hafta klitorisimin büzüştüğünü hissettim. Kaybolmuştur diye kontrol etmeye korkuyorum."

Dişlerim yine yanağımın içini umutsuzca arıyor. I sertçe ısırdım. Arkadaşımın omzunun üzerinden oturma odasına bakıyorum ve Zach'in başını bize doğru çevirişini izliyorum. Bakışları Keely'nin beni tuttuğu yere düşüyor ve gözleri kısılıyor.

Saçmalık.

Konuklardan biri, uzun dalgali kahverengi saçlı ve düşmüş bir meleğin yüzüne sahip uzun boylu, sağlam ve zayıf bir adam -Tanrım, Zach'in arkadaşlarından hiçbiri muhteşem değil mi? Bakışlarımı Zach'in araştıran bakışlarından uzaklaştırıyorum ve okşamaya devam ediyorum. "Keely, klitorislerin bu kadar kolay düşmek için tasarlandığını sanmıyorum."

Bir huff daha. "Sen nereden bileceksin ki? Seksi, muhteşem yırtık pırtık, zengin, ateşli, delicesine seksi, ateşli nişanlın sana gece gündüz bakıyor. Üzerinde yürüdüğü zemine tapan ve muhtemelen sadece bir odaya girip parmaklarını şıklatarak seni boşaltan bir adam."

Bu sefer kahkahalarımın patlamasına engel . "Bundan biraz daha fazla çaba harcıyor."

Bakışlarım tekrar Zach'inkileri buluyor ve burun delikleri hafifçe açılıyor, gri gözleri merakla fırlıyor.

Başımı sallıyorum. Gözlerini kaçırıyor ve arkadaşının söylediği bir şeyi başıyla onaylıyor. Bir an için bile burada olanlara dikkatinin dağıldığını düşünmüyorum.

Her zamanki gibi bir saniye sonra kafasını bana doğru çeviriyor. Keely'yi okşadığım elime bakarken çenesi kısa süreliğine geriliyor. Bakışı o kadar bariz ki odanın öbür ucundan *BENİM* diye bağırabilir.

Arkadaşını omzundan tutup tekrar başını salladığında ve mutfağa doğru seksi bir şekilde ilerlemeye başladığında biraz bile şaşırmadım. Arkadaşı -adını Mason gibi bir şey olarak hatırlıyorum- Zach'in yanına geliyor. Yaklaşmalarını engellememin bir yolu olmadığı için Keely'e konsantre ol.

"Teddy'ye ne oldu?" diye sordum. Keely'nin soluk soluğa CIA analisti olmasını umduğu adamın sadece bir veri giriş memuru olduğu ortaya çıktıktan sonra çıkmaya başladığı ve böylece inek-fahişe ruhunu yoksun bıraktığı adam.

"Kronik bir yalancı olduğu ortaya çıktı. Higgs bozonunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığına inanabiliyor musunuz? Bana Domuz Latincesi konuşabildiğini söylemişti, ama benimle PL konuşmasını istediğimde saçmaladığını anladım. Berbat."

"Yani onu Domuz Latincesi konuşamadığı için mi terk ettin?" Mutfaka girerken Zach'e bakıyorum, ona *rahatsız etmeyin* mesajları göndermeye çalışıyorum.

Keely hafifçe geri çekiliyor, karamel sarısı kakülleri, kızgınlıkla kısıtılmış çarpıcı yüzünü yarı yarıya gizliyor. "Hayır, ben aradıktan sonra onu terk ettim. MENSA ve iddia ettiği gibi üye olmadığını öğrendim. Onu aynada Clark Kent taklidi yaparken yakaladığımda yatağıma girmesine izin vermemem gerektiğini biliyordum. Ayrıca penis ereksiyon süresi kısaydı. Yükünü boşaltmadan önce fasulyeme yarım düzine kez vurursa şanslıydım. Boşaldığında gözleri garip bir şekilde kafasının içine dönerdi." Titriyor. "Aslında biraz ürkütücüydü."

Mason'ın kaşları neredeyse saç çizgisine geliyor. Zach sadece kollarını kavuşturuyor ve Keely'nin belime doladığı kola hançer gibi bakmaya devam ediyor.

Onu dinleyicilerimiz konusunda uyarmam gerektiğini bilerek boğazımı temizliyorum. "Keely-"

", " diye feryat ediyor üçüncü kez. "Hepsinin lanet yalancılar ve umutsuzlar olmamasını istemek çok mu fazla? Benim birinci sınıf vajinam var. İğrenç olmaktan çok uzak ve birden fazla erkek bana küçük Keely'nin ne kadar sıkı olduğunu deneyimlemekten mutlu bir şekilde ölebileceğini söyledi."

Mason'dan gelen boğuk ses Keely'nin başını döndürüyor. Bunu takip eden kısa sessizlikte, arkadaşımın yüksek yolu seçmesi ve gitmesine izin vermesi için hızlı bir dua gönderiyorum.

Dualarım cevapsız kalıyor.

"Ciddi misin? Benimle dalga mı geçiyorsun, Savage? Bana veremezsin En iyi arkadaşımın beş dakika yalnız kaldıktan sonra onu geri almak için ekibinle içeri mi dalcaksın? O henüz senin karın değil, biliyorsun."

Bir iç çekişi bastırıyorum ve hayatımdaki iki alfanın kapışmasını izliyorum. Zach'in bakışları tekrar Keely'nin belime doladığı yere düşüyor. "Bu gerçeğin fazlasıyla farkındayım. Ona bu şekilde dokunmaya devam edersen, başka hiçbir erkeğin küçük Keely'yi tanıma şansı bulamayacağını da farkındayım."

Keely'nin yanaklarına renk gelir, ancak gözleri hala Cehennem ateşi gibi parlıyor, beni bırakıyor ve odadaki diğer adamlarla yüzleşmek için adanın etrafında dönüyor. "Çok mu kulak misafiri oldun, göt herif?"

Mason omuz silkiyor ve bakışları Keely'nin vücudunda gezinirken daha da keskinleşiyor.

Giydiği ipek Donna Karan elbisesi onu tüm doğru yerlerinden sarıyor, iri ikizleri gece boyunca kendi paylarına düşen ilgiden fazlasını çekti. "Bunu doğru zamanda doğru yerde olmak olarak düşünmeyi seviyorum."

"Yanlış cevap. Özel bir konuşmaya kulak misafiri olmak hiç hoş değil, dostum."

". Sosyal becerilerim paslanmış." Gülümsemesi geçici. Ve üzgün. Ve biraz da perili. Kaşlarımı çatıyorum ve ne olduğunu merak ediyorum.

Keely özür karşısında yumuşayacakmış gibi görünüyor. Sonra bakışları Zach'e dönüyor, Zach hâlâ baskın bir tavır sergiliyor testosteron ve arkadaşına geri döndü. "Evet... Siktir , Bay Paslı Sosyal Beceriler. Ve bunu hemen unutacağımı sanma, Savage."

Yakındaki bir buz kovalarında soğumakta olan bir şişe eski *Oenothèque* Dom Perignon'u kaptığı gibi geniş güverteye açılan Fransız kapılarına doğru ilerliyor, dışarı çıkıyor ve kapıyı arkasından çarpıyor.

gitmeye başladım. Zach'in kolları belime dolandı. "Bırak onu, bebeğim."

"Hayır, onun iyi olduğundan emin olmalıyım."

Kolları sıkılaşıyor, beni sert ve lezzetli bir sıcaklıkla sarıyor. "Hayır. Ona sakinleşmesi için bir şans ver," diye mırıldanıyor kulağıma. "Ayrıca, bence her şeyden çok fazladan izleyiciden utanıyor. Şu anda arkadaş istemeyecektir."

Başımı sallıyorum, arkadaşımın sıkıntısından biraz daha fazla üzülüyorum. "Dışarısı buz gibi. Paltosu ya da battaniyesi yok. *Ve şampanya içiyor. Bana izin ver-*"

"Ben giderim," diyor Mason. Sesi derin ve kısık, ama beni duraksatan buyurgan bir tınısı var.

Zach'in kollarında dönerek uzun boylu adama bakıyorum ve onu iyice inceliyorum.

Saçları aylardır makas görmemiş gibi görünse de sakalları yarım santimlik kabul edilebilir bir dağınıklığa sahip.

Hava şartlarından yıpranmış deri ceketinin altında, ela gözlerine inanılmaz şeyler yapan kalın, zeytin yeşili bir kazak giyiyor. Tezgâha yasladığı zayıf kot pantolonlu kalçası, kendi teninde rahat bir adamın habercisi. Gerçekten de nefes kesici bir güzelliğe sahip ve düzenli olarak birileriyle yatmasını garanti eden genel bir paket.

Ama sonra gözlerinin içine baktım. Ve kadın peşinde koşmanın ve sevişmenin onun yakın planları arasında yer almadığını hissediyorum. Yine, bu adama ne olduğunu merak ediyorum. Onu arkadaşımın üzerine salmak akıllıca mı?

"Bebeğim, bırak onu."

Bir Zach'e, bir Mason'a bakıyorum. "Emin misin?"

Küçük, sıkı bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Görünüşe göre utancının en büyük sebebi benim. Gitmem adil olur ama endişen için teşekkürler. Yumruklarını çekmediği hissine kapılıyorum?"

"Hayır, öyle değil," diye düşünüyor Zach. Beni sıcaklığına daha da yaklaştırıyor. "Yüzüğün hangi tarafında durduğunuza bağlı olarak bu iyi bir şey ya da kötü bir anlaşma olabilir."

Kolunu yumrukluyorum. Boynumu öpüyor.

Mason ciddi bir şekilde başını sallar. "Eğer içimi boşaltacaklarsa, bunun herkesin duyamayacağı bir yerde ve sıfırın altında bir sıcaklıkta olmasını tercih ederim. Bu şekilde hızlı ve en az aşağılamayla ölmeyi garantilerim."

Zach yarım bir gülümsemeye bana bakıyor. ". Ondan daha kötülerini de duydum ve yaşadım. Ama atıp tutmaları sırasında dinleyicilere alışık değil. Ayrıca, Mason haklı. Bu konuda eğitime ihtiyacı var.

Sosyal becerilerinin bir kısmı," diye bitiriyor arkadaşına karşı özür dilemeyen bir sırıtışla.

Nişanlımdan arkadaşına bakıyorum, merakım artıyor.

Mason yine omuz silkiyor. "Uzun hikâye. Amazon ormanlarını, kızarmış böcekleri ve peştamalları içeriyor. Sana başka bir zaman anlatırım." Dışarı açılan kapıya bakıyor, yüz ifadesi neredeyse özlem dolu. Konuşmamızı kısaltmak için olduğu kadar partiden kaçmaya da hevesli olduğu hissine kapılıyorum. "Eğer ben bu gece boyunca yaşayacak."

Kapının yanındaki dokuma sepette duran kaşmir ve yün battaniye yığınının doğru yürüyüp bir tane kapıyor ve kapıya yöneliyor. Kapıyı arkasından kapatmadan önce son bir kez omzunun üzerinden bakıyor.

Başımı Zach'e doğru eğiyorum. "O iyi mi? O görünüyor..." Düşüncelerimi kelimelere dökemeyerek duruyorum.

"Seninle tanışmadan önce hissettiğim gibi," diye mırıldandı. "Oldukça zor şeyler yaşadı."

"Ve Keely'yi onun üzerine salmanın iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" Kapalı kapılara bakıyorum, içimdeki endişe çalkalanmaya başlıyor.

"Tabii ki hayır. Ama bu tam da onun ihtiyacı olan şey olabilir. İkisinin de ihtiyacı olan şey."

Biraz zorlanarak endişemi yutuyorum ve parmaklarımı sıkı karın kaslarında gezdiriyorum. Keskin nefes alış veriş kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Bir ihtimal çöpçatanlık yapıyor olabilir misin, Zachary Savage?"

Daha yakına eğiliyor ve nefesinin altından hırlıyor. "İstenmeyen elleri vücudundan uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapıyorum. En iyi arkadaşın olması umurumda değil. Ya da bir piliç. Onun seni böyle tuttuğunu görünce delice."

Eğilip dilimi alt dudağına değdiriyorum. " zaman hislerimizin karşılıklı olması iyi bir şey."

Elimi tutuyor ve oturma odasında misafirlerimize yeniden katılıyoruz. Durup ailemle sohbet ediyoruz ve nişanlımla aralarındaki rahat şakalaşmadan dolayı kalbim şükranla doluyor. Karısının ölümüyle ilgili magazin haberlerinin ardından Zach'le ilişkim konusunda endişelendikleri bir dönem olmuştu. Artık böyle bir durumun söz konusu olmadığını görmekten memnunum.

Geniş oturma odasının bir bölümü dans pistine dönüştürülmüş. Arkadaşı Mike Henson ve yeni kız arkadaşı Brigitte, Noah King ve eşi Leia ile birlikte gelmeden önce Zach beni kendine çekiyor ve birkaç şarkı boyunca benimle birlikte sallanıyor. Krallar, içgüdüsel olarak yoğun bir ilişki paylaşıyor. ve biraz daha kaynaşmak için uzaklaştığımızda, Leia ile bir dostluk hissediyorum.

Keely ile paylaştıklarım kadar bağlayıcı değil ama yine de bir bağ. Lafi açılmışken... Mutfak kapısına doğru bakıyorum.

"Endişelenmeyi bırak. O iyi olacak. Ayrıca, bu gece dikkatini yeterince tekeline . Seni geri istiyorum," diye kulağıma hırlıyor Zach.

Kirpiklerimin arasından bakıyorum. "Böyle hırladığında beni ne kadar azdırdığını biliyor musun?"

"Beni hırlatmak için kasıtlı olarak düğmelerime basmasan iyi edersin, Peaches."

Etrafımızdaki konukları görmezden gelerek ağzını ısırıyorum. "Yoksa ne olur?"

Ben daha gözümü kırpamadan elimi yakalıyor. Mutfaka geri dönerken birkaç başıyla selam veriyor ve beni büyük kilere götürüyor. Kapıyı sürgüyle kapatıp ışığı açtı. Yüzü gergin ve

Beni kendine doğru çektiğinde vücudu bastırılmış bir enerjiyle titriyor.

Hevesli ellerim kışını kavramak için kayıyor ve ikimiz de cızırtılı temasla inliyoruz. Soğuyan et dolabına yaslanana kadar beni geri götürüyor. Kalçalarını yavaşça yuvarlayarak kalın ereksiyonunu karnıma bastırıyor. İnliyorum ve onu daha yakına çekmeye çalışıyorum.

"Tanrım, bebeğim. Bu arzu hiç mi?" diye . "Gitmesini istiyor musun?"

"Tabii ki hayır. Bu benim kanımda var. Ruhumda. Onsuz ölürüm."

Elini saçlarının arasından geçirdi ve beni öpmek üzereyken yüksek sesle sesler mutfığa giriyor. İçeride kilidi olmayan kiler kapısına kaşlarını çatarak bakarken gülüyorum.

"Kahretsin. Bu partiyi verme konusunda haklı olduğunu düşünmeye başlıyorum," diye fısıldıyor.

"Her zaman haklı olduğumu ne zaman anlayacaksın?"

Gülüştü derin ve sürükleyici. Ve kalbime dokunuyor. Her zamanki gibi. "Sence herkese siktir olup gitmesini söyleyerek paçayı kurtarabilir miyiz?" Elleri göğüslerime doğru kayıyor ve onları kavlıyor. "Bir daha düşündüm de, umurumda olduğunu sanmıyorum. Philip'in onları göndermesini sağlayacağım. Her birini korkutacak kadar iri ve korkutucu biri."

"Peki misafirlerimiz karın içine atılırken siz ne yapacaksınız?"

"Tam burada olacağım, külotunu yırtacağım ve seni kurutulmuş jambonun üzerine egeceğim, böylece sikimi içine gömebileceğim."

Parmaklarını saçlarına ve onu kendime çekiyorum. "Hmm, sanırım çeşni raflarımızın daha yakın bir envantere ihtiyacı var."

Başparmaklarını dikleşen meme uçlarımdan geçiriyor ve inliyor.

"Evlen benimle."

Çökmekte olan hisler içimi pençelerken kıkırdamam biraz boğuk çıkıyor. "Zaten sordun. Milyonlarca kez. Ben de evet dedim. Bir milyon bir kez."

kaldırdığında yüzü çiğ, çıplak bir açlık maskesi ama bakışları ciddi. "Yarın evlen benimle."

Donup kaldım. "Zach, bir tarih belirledik. *Nisan*'da."

"Biliyorum. Ama Tanrı aşkına, annenin bir düğün planlaması ne kadar sürer?" diye homurdanıyor.

Çenesini yakaladım. "Onu suçlama. Herkesi on sekiz ay beklettik. Bunu onların üzerine yıkmak hiç adil değil."

"Sen bu ülkedeki en iyi etkinlik planlayıcısıydın. Sınırsız bir bütçen var. İkinin kırk sekiz saat içinde bir düğün doğuran güzel bir birliktelik oluşturamaması beni hayal kırıklığına uğrattı."

"*IL Indulgence*'ın lansmanı birkaç hafta içinde yapılacak. Keely'i sorumlu yaptın ve düğünümde bana yardım etmesi için onu bundan alıkoyamam. Bir de annen var. Düğünün bir parçası olmasını kabul etmiştin ama onunla ilişkini düzeltmek, düğünden önce ikinizin iyi bir noktada olduğundan emin olmak istiyordun, hatırladın mı? Ayrıca, *benim* de onu tanıyorum. Onu benden yeterince uzun süre uzak tuttu."

Elimi tutuyor ve avucumu öpüyor. "Ama sonunda pes ettim çünkü seni onu görmeyi için New Orleans'a götürmekten başka çarem kalmayana kadar beni zorladın ve dürttün. Bunun olmasına neden izin verdiğimi hâlâ bilmiyorum ama bunun bana ciddi puan kazandırdığını düşündüm." Kaşları biraz şaşkınlıktan daha fazlasını barındırıyor.

". Ve geçmişte ne olursa olsun, o senin annen. Ve düğünler her anlamda bir birliktelik olmalıdır."

"Siktir et onu. İhtiyacım olan tek aile sensin. Benim için önemli olan tek kişi."

Sözlerinin gücüyle uzuvlarım güçsüzleşiyor. "Aynen öyle. Ama bunu ailemiz olmadan yapamayız." Hedefimi bulana kadar elimi aşağı kaydırıyorum. Nefes alış verişi düzensizleşiyor. "Ve iki nedenden dolayı bunu aceleyle getiremem."

"Hangi sebepler?" diye soruyor, sonra tutuşum sıkılaştıkça inliyor.

", eğer kaçarsak, tanıdığımız herkes ikimizi de canlı canlı yer ve önümüzdeki yüz yılı seninle geçiremem. Ve..."

"Ve...?"

Kalınlığını özel dikim pantolonun içinden izliyorum, amım umutsuz bir ihtiyaçla sıkılıyor. "Ve bizim için planladığım öldürücü düğün gecesini organize etmeyi bitiremeyeceğim."

YEDİ

*W.T.F.'den Önceki Sakinlik Bethany'nin
Başına Geldi*

Haftalar elbise provaları, yiyecek ve içecek tedariki, gönderdiğimiz beş yüz davetiyeye gelen cevapları yönetme ve oturma düzeni için saçımı başımı yolma telaşı içinde geçip gitti. Zach, günün sonunda yorgunluktan uykuya daldığım ve onu Peaches zamanından mahrum bıraktığım çok fazla seferden iki asistan tutmam konusunda ısrar etti.

Anneme de iki asistan atandı ve aramızda bu zorlu *yapılacaklar* listesini yönetilebilir parçalara ayırdık.

Hayatımızdaki erkeklerin aklını kaçırmamasını engellemek için. Profesör babam düşünün tüm masraflarını karşılamakta ısrar ediyor. Zach, benim ilkel alfam yirmi birinci yüzyıl erkeğine dönüştü, aynı fikirde değil. Konukların yüzde doksanının yeni tanıdıklar ve arkadaşlar olduğunu ve dolayısıyla sorumluluğun kendisine ait olduğunu savunuyor. Babam saçmalık diyor.

Zach'in açık çek defteri ve bunun kullanımı konusundaki ısrarı Ben ona babamla arasını düzeltmesini söyleyene kadar bir sorun haline geldi.

Bir Pazar öğleden sonra ben spadayken Zach'in ailemin Westchester County, Scarsdale'deki evine yaptığı tek başına bir yolculuk sorunu çözdü. Şarap eşliğinde biftekli bir akşam yemeğinde gerçekleşmiş olması dışında çözümün ayrıntıları hakkında bilgi sahibi değilim, ancak hayatımdaki erkekler memnun ve önemli olan da bu.

Kısa süre önce bir başka potansiyel ciddi kırıksıklık, son e-postalarımı yanıtlarken yüzüme bir gülümseme daha getiriyor ve uzun ve yorucu bir haftanın ardından ofisten ayrılmaya hazırlanın.

Zach ile tanışmamı çevreleyen koşullar benim için nasıl hayatımı değiştirdiyse, Keely'nin yazlık evimizin mutfağında Mason Sinclair tarafından duyulduğu garip an da onun hayatı üzerinde aynı etkiyi yarattı.

Onun hakkındaki içgüdülerim doğru çıktı. Mason Sinclair tanker büyüklüğünde bir bagajla geldi ve Zach sonunda bunu açıkladığında beni dehşete düşürdü. Fakat

Keely de benim gibi inek milyarderine çok aşık oldu ve o da onun için aynı derecede mücadele etti. İkili şimdi birlikte ve birbirleri için neredeyse Zach ve benim kadar deli oluyorlar, Keely'nin ilişkileri sırasında ortaya çıkardığı birkaç üzücü sırra rağmen. Bu sırları benden bile sakladığını bilmek kalbimi sızlattı.

Artık iyiyiz ve onun için daha fazla heyecanlanamazdım. Alaycı en iyi arkadaşım ruh eşini buldu ve onun için mutluluğumu New York'un her çatısından haykırmak istiyorum.

Bu isteğimi dile getirdiğimde vereceği tepkiyi hayal ederek sırtıtıyorum. Muhtemelen "*Evet, hadi yapalım*" diye bağırır ve beni şehrin öbür ucuna sürüklerdi.

Chloe çantamı omzuma atarken telefonum çalıyor. Ekranı kontrol ediyorum ve gülümsüyorum.

"Selam, . Ben de tam seni düşünüyordum."

"Öyle mi?" Keely diyor ki. "Ne kadar muhteşem olduğumu görerek alçakgönüllülük gösteriyorsun, değil mi?"

Gülüyorum. "Onun gibi bir şey. Beş dakika içinde orada olurum."

"Güzel, çünkü bu kokteyller kendi kendine içilmeyecek ve ben de bu nadir geceden son damlasına kadar zevk almaya niyetliyim," diye bağırıyor buluştuğumuz şarap barının arka planındaki gümbürdeyen müziğin üzerinde.

Telefonu kapatıp asansöre biniyorum, gülümsemem hâlâ devam ediyor. Keely hayatında ultra alfa bir erkeği ağırlayacağını düşündüğüm son kişiydi - kendi Zach'in *sahiplenici saçmalıkları* yüzünden bana acımasızca acı çektirmişti. Fikrini değiştirmek için doğru erkeğe ihtiyacı olduğu ortaya çıktı. Mason olabildiğince sahiplenici ve Keely de bundan zevk alıyor. Ancak erkeklerimizin sürekli zaman talepleri arasında kız kıza geçirdiğimiz zaman son zamanlarda neredeyse yok denecek kadar az. Mason New York'a yerleştiğinden beri etkileşimimizin çoğu çifte randevularla geçti.

Dolayısıyla bu Cuma gecesi, özellikle de düğünüm iki hafta sonra gerçekleşecekken, birlikte olmak nadir bir durum. Ve ben bunun tadını sonuna kadar çıkarmaya niyetliyim!

Fuayeye geldiğimde Philip güvenlik masasının yanındaki her zamanki yerinden kalkıyor -Zach bunu nasıl becerdi bilmiyorum- ve çıkmam için yan kapıyı açıyor.

Bar üç blok ötede ve ben kısa bir yürüyüş yapıyorum. Philip'in yanımda olması kalabalık kaldırımında yer açmak için harika. Kimse Papua Yeni Gine'li devle uğraşmak istemez.

Bara girdim ve Keely'yi hemen fark ettim. Müsait olmamasına rağmen, etrafı hevesli adaylarla çevrili. Yine de ondan *yakın ama çok da yakın olmayan bir* hava seziyorum ki Mason'ın baskın tarafına şahit olduğum için bu muhtemelen iyi bir şey.

Beni gördü ve bir gülümseme ve birkaç kelimeyle adamları gönderdi. Masaya ulaştığımda, ayı gibi sarıldım. Kollarımı onun etrafında sıkıyorum. Sonra birbirimize yaslanıyoruz ve aptallar gibi sırtıyoruz, kanka sevgisi kelimeler olmadan veriliyor ve alınıyor.

", şu lanet partiyi başlatalım!"

duyar duymaz aklımdan uçup giden içkiler geliyor ve içiliyor. Kısa bir süre sonra vızıltım geliyor ve kendini evinde hissediyor.

Atıştırmalıklara karar verip siparişlerimizi verdikten sonra Keely ve ben dans pistine çıktık. Bir saat sonra ipek gömleğim efordan yapış yapış olmuştu. Üzerimden çıkardım, serinlemek için vücudumu saran yeleğimi üzerimde bıraktım. Biraz daha dans ettikten sonra masaya döndük.

"Kahretsin, bunu çok özlemişim." Keely, *Usher* şarkısı eşliğinde son bir kez kışını kıvırdıktan sonra iniyor. Ardından gelen kurt ıslıklarına sırtıyor ve koltuğuna yığılıyor. "Bazen bekar olmayı özleyorum."

Kesin bir ifadeyle başımı sallıyorum. "Hayır, değilsin."

Bana göz kırpmıyor. "Hayır, . Gençleşen klitorisim sana teşekkür ediyor ve sana çok şey borçlu, dostum."

"Bu gece hesabı sen ödeyeceksin. Bu kadar yeter."

"Hesabın canı cehenneme. Senin övgülere ve adının ışıklar altında anılmasına ihtiyacın var. Bunu bir gün yapacağım, ama emin olun her orgazm olduğumda sizi düşünüyorum."

İçkim yanlışı yöne gittiğinde hipertansif bir balık gibi sığıyorum. "Ne oluyor Keely?"

Pişman olmayan bir sırıtışla bana bir peçete uzatıyor. "Ne? Onur duymalısın. Mason Sinclair The Third en iyi orgazmları verir. İnan bana, orgazm derecemi biliyorum ve o-"

"Hayır!" Elimi ağzının üzerine koyuyorum. "Lütfen, daha fazla değil. Bunun için yeterince sarhoş değilim."

Elimi çekti ve başını salladı. "Yaşayan en seksi ikinci adam tarafından becerilirken nasıl hâlâ Bayan Prissy olarak kalabiliyorsun anlamıyorum. Tamam, senin için biraz yumuşatacağım. Mason beni... kahretsin, o lanet adamı Marie Curie'yi penisilini bulduğu için sevdiğim gibi seviyorum."

Gülüyorum, çünkü sadece Keely böyle çılgınca bir ilişki kurabilirdi. Omzuna vuruyorum. "Senin adına sevindim, bebeğim."

Megawatt gücünde bir gülümseme tüm yüzünü aydınlatıyor. "Ben de kendim için mutluyum." Bardakları tokuşturuyoruz ve birkaç dakika boyunca parti havasının üzerimize sinmesine izin veriyoruz.

"Yine de bir şeylerin peşinde olduklarını biliyorsun, değil mi? Şu anda burada olmamalarının, odadaki her erkeğe hırlamalarının ve bölgelerini işaretlemelerinin tek nedeni bu."

Bilgece başımı sallıyorum. "Tabii ki öyleler. Bu akşam seninle bir şeyler içmek için buluşacağımı söylediğimde Zach gözünü bile kırpmadı."

Keely sinirli bir yüz ifadesi takınır. "Mason da aynı şekilde. Ama üzerinde çalıştıkları şeyi yakında bitirmeyi planladıklarını biliyorum. Balayınızla ilgili bir şey olabilir mi? Her ne ise, Mason'ın gözlerinde o bakış belirdiğinde, elinden geleni ardına koymadığını biliyorum."

"Oh, . Ne olduğunu bulamayacağına emin misin?"

Başını sallıyor. "Bana söylemiyor. Ne zaman odaya girsem lanet bilgisayarını kapatıyor. O lanet şeye girmeyi denedim ama şifre zilyon tane kelime falan."

"Ve sen de bu işin peşini bıraktın mı?"

"Tabii ki hayır," diye . "Dün gece kışını *Agent Provocateur*'ledim ve sırrını sikmeye çalıştım."

"Ve?"

"Beni lanet bir seks komasına soktu. Gecenin bir yarısı uyandım ve kendini lanet olası icat odasına kilitlemişti. Bunu tekrar denedim. sabah..."

Gözleri donuklaşırken bir süre ona bakıyorum ve yemin ederim vücudundan bir ürperti geçiyor. "Ne olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"B, yürüyebilmek için yarım saat boyunca kukumun üzerinde buz torbası kullanmak zorunda kaldım. İlk randevuma yirmi dakika geç kaldım ve sırf oturabilmek için ekstra dolgu istememe ramak kalmıştı."

"Sır saklamak için ciddi bir çaba sarf ediyorsunuz," diye düşünüyorum.

Keely son derece kararlı bir ifadeyle cosmo'sunu eline alıyor. "Evet. Ama ben-

"Beth?"

Sesin geldiği yöne dönüyorum, tanıdık ama yeni gerçekliğimde bir o kadar da yabancı. Bakışlarım çamur rengi fitilli kadife pantolon - artık kim fitilli *kadife* pantolon giyiyor ki? - ve şık, siyah, düğmeli gömlekle örtülü tıknaz bacaklarımda gezinerek eski sevgilimin bacaklarıyla buluşuyor. "Chris?"

Kalbim yavaşlıyor, sonra sinüs ritmi yeniden başlamadan önce üç saniye boyunca hızlanıyor.

"Sen olduğunu sanmıştım."

Cevap vermeden ona bakıyorum, şok olduğumdan ya da aptala döndüğümünden falan değil. Çünkü o üç saniyelik aritmi Zach'e derin bir ihanet gibi geliyor. İçimden kalkıp buradan çıkmak, nişanlımı bir an önce bulup özür dilemek geliyor. Garip sessizlik sonunda onu da etkiliyor ve Chris'in bakışları Keely'ye kayıyor.

"Hey, Keely." "Hey,
göt herif."

Yüz hatları bir anlık öfkeyle geriliyor ama kendini toparlıyor ve koyu kahverengi gözlerini yeniden bana çeviriyor. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

"Lanet olsun, hayır!" Keely yaklaşıyor, benim adıma ateş etmeye ve kükremeye hazır. Ona minnettar bir bakış fırlatıyorum. Dudakları büzüldü ama koltuğuna çöktü.

"Elbette. Konuş." Nefret yansıtmıyorum ama ses tonum sıfırın altındaki sıcaklıkları yansıtıyor. Sıfırın üzerindeki her şey kabul edilemez sıcaklığa girmektir.

"Daha sessiz bir yere gidebilir miyiz?" diye sorar.

Oturmasını istemek gibi bir niyetim yok ama bana tepeden bakmasından nefret ediyorum, bu yüzden Keely'ye bir bakış daha atıyorum ve ayağa kalkıyorum. Dört inçlik Louboutin ayakkabılarımla onunla göz hizasındayım. Bakışları vücudumdan aşağı kayıyor, aşağı indikçe gözleri açılıyor.

"Vay canına, harika görünüyorsun, Beth!" Boğazını temizliyor. "Yani, formda ve, bilirsin, gerçekten... *sağlıklı*. Spor mu yapıyorsun?" Vücudumu bir kez daha yavaşça inceledi.

Bakışlarının benimkilere dönmesini bekliyorum ve hemen ilgisinin alevlendiğini görüyorum.

Evet, flaş haber, göt herif, düşündüğün kadar gey değilsin.

Bunu ona göstermek umurumda bile değil ama düşününce neredeyse kıkırdayacaktım. Neredeyse.

Philip'i bir masa gazoz içerken görüyorum. Bana doğru bakmıyor ama şu anda olan biten her şeyin farkında olduğunu biliyorum.

Philip... daha önce müstakbel kocamın Cuma Erkeği olan ama şimdi Zach yokken benim iyiliğimi düşünen adam.

Tek bir kelimeyle Philip'in Chris sorunumu halletmesini sağlayabilirim. Ama çizgilerin çizilmesi ve yeni başlangıçlar için eski sevgilime bir kaşımı kaldırıyorum. "Buraya bunu söylemek için mi geldin? Sağlıklı göründüğümü mü?"

"Şey... hayır, ama iltifatı hak ettim." "Teşekkür ederim."

Bakışları parmağımdaki taşa kayıyor ve onaylıyor. "Evleneceğini duydum."

"Doğru duymuşsun."

"Şu Savage denen adama mı?" Sesinde, yatıştırılmaya ihtiyaç duyduğumun farkında bile olmadığım bir parçamı yatıştıran bir huşu ve kıskançlık karışımı var.

"Geyik muhabbetini mi, A-delik? Sadece, burada kavruluyorum," diye tersliyor Keely.

Chris'in çenesi bir an için gerilir ama soğukkanlılığını korur. "Benden hiç hoşlanmadı, değil mi?" Bir kahkaha atmaya zorluyor, şımartmaya hiç niyetim olmayan bir dostluğa davet ediyor.

"Benim de bir içkiye ihtiyacım var, burada işimiz bittiyse?" "Bekle." Koluma uzandı.

Geri çekiliyorum. O üç saniye yeterince kötüydü. Başka bir adamın bana dokunmasına izin vererek günahlarımı imkanı yok. Gözlerimi o düşürene kadar saldırgan el.

"Buraya ne söylemeye geldiysen onu söyle ve git, Chris. Yine de ne hakkında konuşmamız gerektiğini anlayamıyorum. Son toplantımız göz açıcıydı ve Yeterince kesin, değil mi?"

Cevap vermeden önce bir süre çenesini kaşıyor. "Beth, dinle, olan şey... bir hataydı."

"Tam olarak ne hakkında konuşuyoruz? Birlikte olduğumuz zamandan mı, yoksa aletini başka bir yere sokarken bana yalan söyleyerek geçirdiğin aylardan mı?"

Boynunda donuk bir kızarıklık belirir. "O işlerle ilgilenmiyorum. Artık değilim. O zamanlar... sadece bir aşamaydı."

Küstahlığı karşısında biraz afalladım. "Oh, grip sezonu gibi mi? Bir süre devam eden bir hastalığa yakalandın ama sonra aşını oldun ve şimdi daha iyisin, öyle mi? Ama zavallı Beth salgına mı yakalandı? Aferin sana. Güle güle, Chris."

Kararlı bir şekilde ondan uzaklaşıp yerime oturuyorum. Keely hâlâ hançer gibi ona bakıyor.

Onun bakışlarına göğüs geriyor ve yaklaşıyor. Onun ötesinde Philip'in gölgesinin belirdiğini görüyorum.

"Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim."

"Elbette yaptın. Beni aşağılamak ve incitmek için kasten kendi yolundan çıktın. Ama ne var biliyor musun? Eğer beni keşfetmeye karar olsaydın

Erkeklerle anal seksin zevklerini tatmasaydım, hayatımın aşkıyla tanışamazdım, bu yüzden sanırım amacına hizmet ettin. Ve burada gördüğün, sağlıklı olan ben miyim? En çılgın hayallerimin ötesinde mutlu olan benim. Bu olası bir tahmin, ama şu anda benden uzaklaşmazsan şey, başka bir gün doğumu."

Koyu sarı kaşları kırışıyor. "Ne?"

"Nişanlım delicesine ve kiminle konuştuğum konusunda biraz Neandertal. Onun onayladığı listede değilsiniz ve bakıcım hemen arkanızda, bu yüzden gitmeniz iyi olurken hemen şimdi gitmenizi öneririm."

Başı dönüyor ve Philip'i görüyor. Yüzü kızarır ve yana doğru aceleyle birkaç adım atar.

Philip'in erişiminden güvenli bir şekilde uzaklaştığını düşündüğünde, yüzünde yalvarma ve kızgınlık karışımı bir ifadeyle bana bakıyor. İster beni kasıtlı olarak takip etmiş olsun, isterse bu boktan bir tesadüf olsun, onun hayatını mahvettim.

Ne planlıyor? Onun daha az pislik olduğunu düşünmemi mi?

Kalbimin ve ruhumun her santimetre karesi Zach ile dolu. Chris için empati aramak bile istemiyorum. Başımı çeviriyorum. Keely endişeyle bana bakıyordu.

"Ben iyiyim."

Biraz daha bakar. Sonra başını sallıyor. "*Kesinlikle öylesin, kız arkadaşım.*" Neredeyse muhteşem bir el kaldırıyor ve bir garson . On dakika sonra tekrar dans pistindeyiz ve sanki Chris'le aramızda geçenler hiç yaşanmamış gibi.

Ama o üç saniye hâlâ aklımdan çıkmıyor.

Bu yüzden, banyodan telefonumda bir mesaj hemen üzerine atlıyorum. Duvara yaslanıp okuyorum.

Eğleniyor musun, Peaches?

İşte bu! Kokteyller ve hip-hop ile kafam iyi. Ya senin? Seninle uçmak istiyorum.

Çok komik. Ne demek istediğimi biliyorsun.

Son derece üretken oluyorum ama sadece seninleyken oluyor.

Yalancı. Mason aradığında kapıdan yeterince hızlı çıkamadın. İkinizin neyin peşinde olduğunu bana söyleyecek misin?

Hayır.

İç çekiyorum ve dişlerimle dudağımı endişelendiriyorum. Sonunda, kurşunu ısırmaya karar verdim.

Bu gece Chris'i gördüm.

Cevap alamadım. Ama otuz saniye sonra telefonum çaldı.

"Peaches." Sesi derin, seksi bir gümbürtü ve ben zevkle iç çekmek istiyorum.

"Hey."

"Biliyorum." Tabii ki biliyor. Nasıl olduğunu sormuyorum. "O artık eşcinsel değil. Görünüşe göre."

"Bunu ben de biliyorum."

Nefesim kesiliyor ve zihnim olasılıklar üzerine takla atıyor. "Zach?"

"Peaches?" diye cevap veriyor sonsuz bir sabırla.

"Sen...?" İçimi çekiyorum ve başımı mozaik karolara yaslıyorum. "Boş ver. Bilmek istemiyorum."

"Önemli olmadığı için mi yoksa düzgün kelimeler kuramayacak kadar kokteylin etkisinde olduğunuz için mi?"

Duvara gülümsüyorum. "Kelimeleri oluşturabiliyorum." "Anlat o zaman."

"Bilmek istemiyorum çünkü dikiz aynasını attım. Sen benim geleceğimsin. Tek gördüğüm, tek istediğim . O sensin, bebeğim."

Bir süre sessiz kalır. "Lanet olsun Bethany, eğer başka bir eyalette olmasaydım, seni bulur ve ağzını burnunu dağıtırdım!"

Sözleri araya girmeden önce coşkulu bir an için kıkırdıyorum. "Bekle, başka bir eyalette misin?"

"Kahretsin, az önce bana çelme takmana izin mi verdim?" diye . "Soruyu geçiştirme. Neredesin?"

"Mason ve ben Connecticut'tayız. Birkaç saat içinde döneceğiz. Oraya vardığımda seni çıplak ve yatakta istiyorum."

Nabzım çılgına dönüyor ve telefonu daha sıkı kavriyorum. "Tamam, Zach. Başka bir şey var mı?"

"Sana dokunmadan önce benim için ıslanmana bayılıyorum. Ama bu gece değil. Bunun için çalışmak istiyorum," diye devam ediyor, sesi her kelimeyle kalınlaşıyor. "Bunun için çalışmama izin verecek misin bebeğim?"

Göz kapaklarım düşüyor ve etrafımdaki şeyler . Zach benim tek odak noktam. "Evet."

", şimdiden ıslanmaya başladın, değil mi?"

Gözlerimi zorla açıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Hayır. Ben o kadar kolay değilim Savage."

Gülüyor. "Güven bana tatlım, bunu biliyorum. Şimdi bana başka ne dediğini söyle."

Erotik heyecanımı öldürecek bir şey varsa o da eski sevgilimle geçirdiğim o boktan dakikaları hatırlatmasıdır. "Nazikti. Ve beni incittiği için özür diledi." Hiçbir şekilde Zach'e Chris'in vücuduma iltifat ettiğini söylemeyeceğim.

"En sana zarar verdi. Göt herifler köyünden çıkamaz."

"Keely bunu ona çok açık bir şekilde ifade etti." "Aferin ona. Başka bir şey var mı?"

Yüzümü buruşturuyorum. "Ona karşı pek nazik değildim."

"Ona zaman ayırma zahmetine . Bu onun hak ettiğinden çok daha fazlası. Ya da benim izin vereceğimden. Bu seferlik izinlisin bebeğim. Bir dahaki sefere Philip halleder."

"Bu konu hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum. Dans pistine geri dönüyorum."

"Philip seni bir saat içinde eve götürecek. Ben de en fazla iki saat içinde orada olurum." "Güzel, Westchester'a gitmeden önce birkaç saat uyuyabiliriz."

Zach, ailemin düğün tasarımını yapan kuyumcuyu görevlendirdi. bizimkini tasarlamak için yüzükler. Yarın ilk görüşümüz ve provamız olacak ve sabırsızlanıyorum.

"Önce seninle birkaç saate ihtiyacım var. Gerekirse sabah biraz uyuyabilirsin. Randevuyu erteleyeceğim."

Beni göremese de suratımı asıyorum. "Montaj için heyecanlıyım, Zach. Onu geri itmek istemiyorum."

"Bu senin kararın, bebeğim. Ben de heyecanlıyım. Ama döndüğümde seni uzun ve sert bir şekilde becereceğim. İkimiz de biliyoruz ki sen sabah insanı değilsin..."

"Alarmı kuracağım."

"uyuyacaksın. Arabayla gitmek istiyordun ama onun yerine helikopterle gitmeye ne dersin? Böylece biraz daha uyuyabilirsin?"

Gülümsemem muzaffer bir geri dönüş yapıyor. "Sen benim kahramanımsın." "Bunu sakın unutma. Şimdi git keyfine bak."

Keely'ye yeniden katılıyorum ve kendimizi son bir saatlik kızlar gecesine atıyoruz. Bir noktada, bunun bekar şehirden resmen ayrılmadan önceki son gecemiz *olduğu* aklıma geliyor.

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü havayı bozmak istemiyorum. Ama daha çok dans ediyorum, daha çok gülüyorum ve gece bittiğinde ona daha sıkı sarılıyorum.

Köşenin ardında beni neyin beklediğini , her şeyi on kat daha zor yapardım.

SEKİZ

W.T.F. Az Önce Oldu
Bethany

"Bunun hakkında
konuşabilir miyiz?"

Zach, karşımdaki helikopter koltuğunda uzandığı yerden kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Mavi gömleği ve kaşmir kazağı gözlerini griden çok mavi gösteriyor. Uzun kot pantolonlu bacakları, kirli sakalı ve parmakla taranmış saçları da eklenince son derece seksi Sabahın bu saatinde görünüm neredeyse çok fazla.

"Bekarlığa veda partisi mi veriyorsun? Elbette. Indigo NYC spa'sının tadilatı geçen hafta bitti. Keely'ye söyleyin, partinizi orada düzenlemek onun tasarrufunda. Siz hanımlar tüm hafta sonu boyunca orada özgürce dolaşabilirsiniz."

Keely'nin az önce gönderdiği mesaja ve planladığı şeylerin listesine bakıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Aklındaki bir spa hafta sonu olduğunu sanmıyorum."

Zach telefonu elimden alıyor ve mesajın içeriğini okuyor. Okudukça gözleri kısılıyor. "Lanet olası cesedimi çığnemedi bunların hiçbiri olmuyor." Ben daha tek kelime edemeden telefonumun arama ve hoparlör tuşlarına basıyor. Bizi Westchester'a uçuran helikopterin kanatlarının gürültüsü arasında Keely'nin boğuk sesinin cevap verdiğini duyuyorum.

"Hey, seksi şey. Mesajımı aldın mı?"

"Mesajını almış." Krem rengi pelüş koltuğa yaslanıyor ve üzerimde gezinen bakışları sürekli yanan şehvetle cızırdasa da yoğun bir kızgınlık da görüyorum. "Aslına bakarsan, şu anda bunu tartışıyoruz."

"Kahretsin. Dur tahmin edeyim. tarafına işeyeceksin, değil Savage?"

"Tam tersine, bu ilginç mektubunuzu Mason'a önerilerde bulun. Nişanlımı Magic Mike temalı bir bekârlığa veda partisine ikna etmen konusunda ne düşündüğünü merak ediyorum."

"Kahretsin. Cidden, gerek yok-"

"Sana bir soru sorabilir miyim, Keely?"

"Elbette."

"Bethany'nin benim ona vermediğim bir şeyi kaçırdığını mı düşünüyorsun?" diye soruyor. Başımı sallıyorum ve telaşla aramayı bitirmesini işaret ediyorum. O da elini üst koyarak karşılık veriyor. Gözlerindeki bakış beni hem heyecanlandırıyor hem de biraz korkutuyor.

"ama, Zach. Oraya gitme. Sadece eğlenceli olacağını düşünmüştüm."

"Eğlenceli. Anlıyorum," diye yanıtlıyor. Sonra başka bir şey söylemiyor. Bakışları kalçamdaki elime düşüyor ve başparmağı beyaz yün kazak elbisemin üzerinde ileri geri okşuyor.

Gergin bir yarım dakika geçiyor.

Keely boğazını temizler. Sonra iç geçirir. "Peki. Anlaşıldı. Magic Mike yok."

"Mükemmel. Teşekkürler, Keely." Aramayı sonlandırıyor ve telefonumu bana uzatıyor. Kalçamdaki eli kayıyor. Çıplak bedenime dokunana kadar kumaş parçasını geriye itiyor.

"Bu telefon görüşmesi neden , Peaches?" Sesi yumuşak, ölümcül.

"Gerçekten istediğin bu mu? Yağlanmış bir pisliğin kendini sana sürmesini mi? Bekâr olmayı bu kadar özleyecek misin?"

"Bunun cevabını biliyorsun," diye kaşlarımı çatarak cevap veriyorum.

"mi? diğer erkekler hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Bunu basit bir *hayırla* halledebilirdin. yerine *tartışmak* istedin. Bu sabah beni kızdıracak bir ruh halinde . Nedenini söylemek ister misin?"

İçten içe yüzümü buruşturdum. İkimiz de yataktan huysuz çıktık. Kötü ruh halimin kısmen akşamdan kalma olmamdan kaynaklandığını biliyorum. Zach'in yoğun kızgınlığı ise üst üste üçüncü kez yüzmek için ona katılmayı reddetmemden kaynaklanıyor. Onu seviyorum, ancak en sevdiği eğlenceyi paylaşma konusundaki sürekli baskıya karşı küçük bir kızgınlık çekirdeği oluştu. Bu bir sorun haline geliyor çünkü kızgınlığın yanlış yönlendirildiğini biliyorum.

Her iki da, bu işi gerekiyor. Balayımızdan döndüğümüzde bu konuyu biriyle konuşmak için aklıma bir not aldım.

İçimi çekiyorum ve zonklayan başımı koltuk başlığına yaslıyorum.

"Beşinci savunmamı yapıyorum."

Elini yukarı doğru sertçe kaydırıyor ve cinsel organımı avuçluyor. Kalp atışlarım hızlanırken nefesim kesiliyor. "Saçmalık. Bana bak, Bethany." Orta parmağı klitorisime dayanmış, ince bir baskı uyguluyor.

Uyarılmanın sersemliğiyle gözlerimi kırıştıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum.

"Ne oluyor lan?"

Alt dudacağımı endişelendiriyorum. "Yüzme olayı. Beni rahatsız ediyor."

Başını ne anlayışlı ne de kızgın bir şekilde sallıyor, sadece endişemi ciddiyetle kabul ediyor. "Öyle olduğunu biliyorum. Ben de bu konuda mutlu değilim ama şimdilik bunu rafa kaldırabiliriz."

Gözlerim büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Düğünle yeterince uğraşıyorsun. Şu anda bununla başa çıkamayacağın konusunda endişelendiğimi inkar etmiyorum, ama eğer Yakında halledeceğimize söz verir

misin?" Hevesle başımı

salladım. "Söz veriyorum."

"Güzel. Şimdi seni sinirlendiren başka bir şey mi var?"

Suratımı asıyorum ve bakışları ağzıma düşüyor. "Bu gece bensiz dönmek zorunda olmandan nefret ediyorum. Ve akşamdan kalma gibiyim," diye inleyerek itiraf ediyorum.

Yavaş, kalp durduran bir gülümseme yüzünü muhteşemden tehlikeli derecede seksiye dönüştürüyor. "Ayrılmadan önce aldığın ağrı kesiciler işe yaramıyor mu?"

"Azıcık bile değil."

Kendi emniyet kemerini ve benimkini çözüyor ve beni kendine çekiyor. Tıraş losyonunun kokusu ve vücudunun sıcaklığı beni rahatlatırken, onun yayılmış formuna yaslanıyorum. Burası en sevdiğim yerlerden biri, sırtım onun ön tarafına dönük.

"Ayrı kalmaktan ben de nefret ediyorum ama Hırvatlar zorluk çıkarıyor. Kişisel ilgiye ihtiyaçları var yoksa anlaşmayı kaybedeceğim. Ama ailenin seninle vakit geçirmeyi dört gözle beklediğini biliyorum. Akşamdan kalmalığa gelince..."

"Hmm," diye mırıldanıyorum.

"Yedi dakika daha inmeyeceğiz," fısıldıyor kulağıma, kirli sakalı yanağıma nefis bir şekilde sürtünüyor. "Seni biraz daha iyi hissettirme fırsatını gerçekten memnuniyetle karşılarım."

Utanmaz bir tahmin edilebilirlikle eriyorum. Tanrım, bu adamı ne kadar çok seviyorum?

"Bunu ister misin, Peaches?" diye kulağıma

mırıldanıyor. "Evet, lütfen."

Helikopterinin yolcu tarafı bize tam bir mahremiyet sağlıyor. Kalçalarımı dürttüğünde, ona memnuniyetle açıyorum.

Çocukluğumun geçtiği evden bir mil golf kulübünün arazisine indiğimizde, mizacım dikkate değer ölçüde daha güneşliydi.

"Ağlıyorsun. Endişelenmeli miyim?"

"Ben... ne?" Yüzük parmağımdan başımı kaldırıyorum ve Zach'in rahatsız bakışlarıyla karşılaşıyorum. Sözleri içime işliyor ve yanaklarıma dokunuyorum. "Oh, yapmadım... yapmamalıydım..."

"Mantıklı konuşmuyorsun, bebeğim."

İçime dolan güçlü duygularla aldığım nefes son derece titrek. "Yüzüğüm... çok güzel, Zach." Nişan yüzüğümü ilk gördüğüm andan itibaren çok sevmiştim ama alyansım

Hayatımı hayallerimdeki adama üzere olduğumun nihai sarsılmaz sembolü. Güzelliğı beni büyölüyor.

"Yani bunlar mutluluk gözyaşları mı?"

"Bunlar kendinden geçmiş gözyaşları." On altı prenses kesim pırlantadan oluşan bir sırayı çevreleyen sade platin çift banttan başımı kaldırıyorum. "Seninkinden memnun musun?"

"Elbette." Deri ceketinin siyah opal ve platin yüzüğünün bulunduğu iç cebini yokluyor.

Yüzükleri ayrı tutmaya karar verdik çünkü ikimizin de gizli yüzükleri var. Evlilik yeminimizin bir parçası olarak okumayı planladığımız yazılar. Gülümsüyor ve ben parmaklarımı tekrar tekrar oynatıp yüzüğe hayran hayran bakarken sabırla bekliyor. Kuyumcu kibarca kıpırdanmaya başladığında, isteksizce yüzüğümü teslim ediyorum. Bizi özel odada yalnız bırakıyor ve Zach beni ayağı kaldırıp kollarını belime doluyor.

"Seni mutlu görmeyi seviyorum." "Bunu sevmeni seviyorum."

Gölüyor ve beni öpüyor. Tahmin edilebileceğı gibi, hemen ve yaşlı kuyumcu içeri girdiğinde birbirimizden ayrılıyor. Bana uzattığı küçük kutuyu alıyorum ve Zach siyah kartını uzatıyor.

İşimiz bitince elimi tuttu ve dışarı çıktık. Scarsdale bahar güneşinin altında muhteşem görünüyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Öğle yemeğı için eve gitmeden önce biraz vaktimiz var. Biraz yürüyebilir miyiz?"

Bana o öldürücü birini daha atıyor ve elimin arkasını öpüyor. "Eğer istersen."

New York'ta onunla bu şekilde vakit geçirme fırsatım olmuyor ve sokaklarda yürürken bu nadir ve güzel zaman diliminin kıymetini biliyorum. Sonunda Çocukken oynadığım park.

İki çocuk -altı yaşlarında bir oğlan ve küçük kız kardeşi- oyun alanına giderken ılık atarak yanlarından geçiyor. Zach bir süre arkalarından bakar, sonra

bana şaşkın bir bakış
gönderdi. "Ne?" Ben
de soruyorum.

"Çocuklar hakkında hiç konuşmadık."

"Bir gün onları karnıma sokma niyetin dışında."

Sırıtıyor. "Aynen yle. Bunun ne zaman olmasını istediğimize dair bir zaman çerçeveniz var mı?"

Kalbim birkaç saniyeliğine çılgınca çarpıyor ve adımlarım yavaşlıyor. Bir kum havuzunun kenarında duruyoruz. Beni kollarının arasına alıyor ve ben kelimeleri bulmaya çalışırken alışılmadık bir sabırla bekliyor.

"Yakında demek istiyorum ama bir süre sadece ikimiz olalım istiyorum. Bu mantıklı mı?"

"Mantıklı. İkimiz de birlikte olamadığımız zamanları delicesine kıskanıyoruz. Elimde üzerinde çalışabileceğim boş bir şablon var ama ben bile ebeveyn olmanın yüzde yüz bağlılık gerektirdiğini biliyorum. Hazır olduğunuzda söylemeniz yeterli, ben de işe koyulayım."

Elimi yanağına koyuyorum, kalbim dolup taşıyor. "Harika bir baba olacaksın. Tüm yarışmaları kazanmak istemeyecek kadar rekabetçisin. "Babalık bahislerinde brownie puanları."

Glmesine rağmen gözlerinde babasız geçen bir çocukluğun acısını görüyorum. "Brownie puanları harika ama benim için en önemli şey senin mutluluğun."

Gözyaşlarım yeniden akmakla tehdit ediyor. "Senin karın olmak için sabırsızlanıyorum, Zach." "Ben de seni *kurtarmak* için sabırsızlanıyorum."

Kahkahalarım, erkeğimi hedef alan birden fazla ilgili kadın gözünün olduğunu fark ettiğim bir izleyici kitlesi çekiyor. Karşılıklı rıza ile parktan ıkıyoruz. Philip SUV ile bekliyor ve biz de arkaya doluşuyoruz.

ğle yemeği kolay, kahkaha dolu bir olay. Zach'i Murray Hill'deki çocukluk evime ilk kez getirdiğimde gergindim. Tudor evimiz güzel bir mahallede harika bir arsa üzerinde oturuyor ama Zach'in alışık olduğundan milyonlarca kilometre uzakta.

Ev ortamına gözünü bile kırpmadı, o gün tüm dikkatini babamın hayatımdaki varlığını soğuk karşılamasının üstesinden gelmeye vermişti.

Masayı toplarken Zach'in telefonu çaldığında bana öyle bir bakıyor ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "zgnm, ben Mason. Buna bakmam gerek."

Terasa açılan Fransız kapılarından çıkarken şakağıma bir öpücük konduruyor. Öğleden sonra güneşi havuzdan yansıyor ve o adım atarken yüzünü ve vücudunu dudak uçuklatan bir rahatlıkla yıkıyor.

Babam yanımdan geçip at kuyruğumu çekiştirirken, "Erkeklerle göz göze gelmene izin vermem için çok küçük değilsin, biliyorsun," diyor.

Kıkırdamam Zach'in bana bakmasını sağlıyor ve masayı toplamaya devam etmeden önce ona bir öpücük . Bulaşık makinesini doldururken bana yetiştiriyor.

"Bethany, gitmem gerek."

Hayal kırıklığımla kaşlarımı çatıyorum. "Ama bir saat daha gitmemen gerekiyordu. New York'a mı dönüyorsun?"

"Connecticut'ta kısa bir mola vermem gerekiyor." Telefonunu cebine koydu ve parmaklarını saçlarımla arasına soktu. "O şekilde ayrıldığım için özür dilerim. Bunu telafi edeceğim, söz veriyorum."

Ona alaycı bir şekilde baktım. "İyi edersin."

"Her şey yolunda mı?" Annem odaya girerken soruyor.

Zach'in gülümsemesi eşit miktarda pişmanlık ve çekicilik içeriyor. "Sadece biraz erken çıkmam gerekiyor Felicity. Ziyareti kısa kestiğim için özür dilerim."

Annem gülümseyerek el salladı. " değil. Böylece kızımın daha fazla vakit geçirebileceğim."

"Ona benden biraz daha fazla ilgi göster. Çılgın gecesinden dolayı hala akşamdan kalma."

"Zach!" Göğsüne bir tokat atıyorum ve beni önce gülüyor. Vedalaşılıyor ve ben de onu dışarı çıkarıyorum.

Öpüşmemiz uzun ve kalıcı oluyor ve geri çekilip arka kapıyı , peşinden atlayıp beni de götürmesi için yalvarmak gibi çılgınca bir şey yapmamak için kollarımı kavuşturmak zorunda kalıyorum. Ben

Bu adama olan bağımlılığımı acınası bir hale getirdim ve gözden kaybolana kadar cipin arkasına baktım.

İçeri girmek için döndüğümde, komşumuzun evinin üst kat penceresinde bir hareketlilik hissediyorum. Wanda ve Leslie Davidson yılın serin aylarını Yıl boyunca Karayipler'i geziyorlar. Acaba evle ilgilenen bakıcıları var mı?

Akşam yemeğinden sonra terasta dinlenirken anneme soruyorum.

Başını sallıyor. "Bakıcıları olsaydı Wanda bana söylerdi. Dillon eve gelirse diye evi düzenli tutmak için haftada bir gelen bir hizmetçi servisi olduğunu biliyorum."

Adını duyunca göğsüm buz kesiyor.

Dillon Davidson, on iki yıl önce beni boğmaya çalışan çocuk. İçimden geçen ürperti beni biraz kızdırıyor. Bunca zaman sonra, korkuyu yaşamadan olanları düşünememekten nefret ediyorum. O ana vermek istemediğim gücün yanı sıra, Zach ve benim aramda sürtüşmeye neden oluyor.

"Siz ikiniz hiç görüştünüz mü?" Babam soruyor.

Sıcak kakaomu avuçlarımın arasına alıp yüzümü ve sesimi nötr tutmaya çalışıyorum. "Hayır. İş değiştirdikten sonra onu pek görmedim. okullarda eğitim görüyorum."

Babam başını sallıyor ve birasından bir yudum alıyor. "Duyduğuma göre şimdi bir petrol platformunda çalışıyormuş. Alaska'da bir yerde."

Bir balonu patlıyor ve nefesimi tuttuğumu fark ediyorum. "Tamam."

Annem, "Wanda ve Les'in düğünde olamayacak olması çok yazık, ama sanırım bu hep uzak bir ihtimaldi," diyor.

"Sanırım," diye yanıtlıyorum.

Babam bana baktı. "İyi misin, tatlım?"

"Ben iyiyim baba." Gülümsemeye çalışıyorum ve başını sallamadan önce kısa bir süre için kaşlarını bana doğru kaldırıyor. Fincanımı boşaltıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Sanırım artık yatmaya ."

Annem bana göz kırpmıyor. "Saat daha sekiz buçuk. Dün gece kaç kadar dışarıydın?"

Yirmi altı yaşında olduğumu belirtme dürtüsüne direniyorum ve annemin yanağından öpüyorum. "Uzun bir hafta oldu anne. Ve o kakao beni mahvetti."

"Oh, tamam. İyi uykular."

"Teşekkürler anne. İyi geceler baba." Başının üstünü öpüyorum ve o da karşılık veriyor.

Eski odamda Zach'in tişörtlerinden birini giyiyorum. Onun kokusu pamuğa siniyor ve derin bir nefes alıyorum. Biraz rahatlamış hissederek dişlerimi fırçalıyorum ve yatağa giriyorum. Telefonumu kontrol ediyorum ama hiç mesaj yok. Direniyorum

Ona mesaj atma fikri. Eğer iş yemeğindeyse, bana mesaj atması için izin vermesi gerekecek. Her ne kadar onun dikkatini çekebilecek güce sahip olduğumu bilsem de, bu daha az muhtaç olmayı seçiyorum. Yorganı çeneme kadar çekiyorum, evde olmanın sıcaklığının tadını çıkarıyorum ve kendimi uykuya bırakıyorum.

Beni neyin uyandırdığından emin değilim. Esniyorum ve telefonumu kontrol ediyorum. Saat 12:53'tü.

Sabah oldu ve Zach'ten mesaj yok. Dudağımı sıkıyorum, telefonumun kilidini açmadan önce bir on dakika daha dönüp .

Hey, hala yemekte misin?

Hayır. Daha yeni bitti. Anlaşma tamamlandı. Hırvatlar gemide. Sen bir rock yıldızısın. Seni özledim.

Seni daha çok özliyorum. Bu yüzden sana geri dönüyorum.

Saf bir sevinçle nefesim kesiliyor.

Gerçekten mi?

Gerçekten. Şimdi helikoptere binmek için çatı katına çıkıyorum. 40 dakika içinde orada olurum. Beni gizlice yatak odana sokar mısın?

Kıkırdıyorum.

Odamda erkek bulundurmama izin yok. Ben erkek değilim.

Güzel sikli, seksi, gri gözlü adamlar o zaman.

Tek bir adam. Senin adamın. Sana çaresizce ihtiyacı olan. Tamam. Sen kazandın. Sessiz olacağına söz verdiğin sürece.

Sessiz olabilirim. Ama ben gelmeden önceki zamanı kendine uygun bir şaka bulmak için kullanmanı öneririm. Yakında görüşürüz. Z x

Sadece yüzümü ikiye ayırmakla tehdit ettiğinde gülümsemeyi bırakıyorum. Geçtik

Geçen Noel'de Zach'le tatilimizi burada geçirirken ailemin çatısı altında garip bir şekilde seks yapmıştık ama ailemin önünde onunla sevişmekten biraz çekiniyorum. Yine de kendimi inkar edecek kadar değil.

Uyanık bir şekilde ve her geçen dakika beklentim artarak yatak odamdan çıkıyorum ve alt kata iniyorum. Birkaç lamba açık bırakılmış ve ben de eski, tanıdık odalardan geçerek evin arka tarafına doğru ilerliyorum.

Ay ışığında havuz davetkâr bir şekilde parıltıyor. Daha önceki korkumu ve öfkemi hatırlıyorum ve bir parçam yeniden utanıyor. Başıma gelenleri atlatmaya çalışmış olabilirim ama kendimi o platoda bırakarak korkakça bir çıkış yolu seçiyorum. Daha kötü değilim ama daha iyi olmaktan da çok uzağım.

Kararlı bir şekilde kapıyı açıyorum ve terasa çıkıyorum. Hareket sensörü Işıklar masmavi renkli karoların etrafındaki alanı aydınlatır. Havuzun dış kenarları arduvaz plakalarla süslenmiş ve sığ bir su özelliği mimarının bir parçasını oluşturuyor. Çocukken bahçenin bu kısmı benim kişisel su krallığımdı. Bu kadar uzun süre terk ettiğim için derin bir kayıp duygusu hissediyorum.

Çenemi sıkarak tişörtü başımdan çekip şezlonga fırlatıyorum ve sadece pamuklu külotum kalıyor. Sinirlerim beni terk etmeden önce

Havuzun kenarına doğru acele edin ve aşağıya bakın. Çok derin bir değil, en derin yerinde sadece bir metre . Aşağıya ilk adımı atıyorum ve nefesim boğazımda kilitleniyor.

Tüm içgüdülerim geri adım atmamı, güvenliğe dönmemi söylüyor. Ama görmezden geliyorum ve bir adım daha atıyorum. Sonra bir adım daha.

Su belime ulaştığında, endişe seviyelerimle savaşıyorum. Birkaç derin nefes alıyorum ve korkum azalmaya başlıyor. Parmaklarımı serin suyun üzerinde gezdiriyorum, sonra korkudan donmadığımı fark edince gülüyorum.

Etrafta dolaşıyorum ve birkaç dakika sonra suyun tenime verdiği hissin ve arka planda çınlayan su özelliğinin tanıdık sesinin tadını çıkarmaya başlıyorum. Rahatlarken biraz gülüyorum ve Zach'in beni burada bulduğunda yüzünün alacağı şekli hayal ediyorum. Korkularımın üstesinden gelebileceğime olan inancı kısmen

Bunun sorumlusu benim. Ama şeytanlarla kendi başıma mücadele etmeye devam etmek zorundayım.

Bunu yapabilirim.

Ben-

"Bethany Green. Sen olduğunu sanmıştım."

Kollarım göğsüme çarpıyor ve havuzun kenarında duran bir adamı görmek için tırtıklı bir çığlıkla dönüyorum. Onu son gördüğümünden daha uzun boyluydu. Her tarafı çok daha . Ama... Tanrım... Bu o. Geriye doğru sendeledim ve neredeyse ayağımı kaybediyordum.

"D-Dillon?"

Sörf şortu ve eşini döven bir tişört giyiyor. Ama beni en çok rahatsız eden, onu duymamamın nedeni olan çıplak ayakları.

"Beni hatırladınız. Onur duydum."

"Buraya nasıl girdin?"

Başını evin yan tarafına doğru salladı, orada bir kapı bizim mülklerimizi birbirine bağlıyordu. "Ailen kapı kodunu değiştirmemiş."

Bakışları üzerimde geziniyor, göğsümde ve göğüslerimin üzerinde sınıksız kavuşturduğum kollarımda kalıyor. "Şey... Burada ne işin var bilmiyorum ama gitmen gerekiyor," diye sesime sertlik katıyorum ama içim titriyor.

Neden? Uzun zaman oldu, Beth. kapatmak istemiyor musun?"

"Gecenin bir yarısı olmaz." Tişörtümü düşürdüğüm terasa umutsuz bir bakış attım.

"Neden olmasın? İkimiz de ayaktayız." Öne doğru bir adım atıyor ve ayak parmağını havuza daldırıyor. "Sana katılabilirim-"

"Hayır! Cidden, gitmen gerek. Hemen. Arayı kapatmak istiyorsan, sabah tekrar gel."

Yüzünde çirkin bir ifade belirliyor. "Her zaman benim için fazla iyi olduğunu düşündün, değil mi? Ne yani, artık sadece zengin erkeklerle mi çıkıyorsun?"

"Affedersiniz?"

"Seni daha önce dışarıdaki adamla öpüşürken gördüm. Kahretsin, ikinizin çimenlerin üzerinde birbirinizi becermek üzere olduğunuzu düşündüm."

"O adam benim nişanlım. Ve her an burada olabilir."

Ağzı buruştu. "Elbette gelecek."

"Bu doğru." Havuzda ne kadar kaldığımı hesaplamaya çalışırken sesim titriyor. Beş dakika mı? On beş mi? Zach şimdiye kadar inmiş midir? Ya çatı katına giderken trafik onu geciktirdiyse?

Dillon omuz silkiyor. "Buraya gelirse, bize katılabilir." Karısının kazağını kafasına geçiriyor. Kendini havuza bırakmaya başladığı anda, ben de kenara doğru çılgınca bir koşu yapıyorum.

Ama korku ve su hızımı yavaşlatıyor. Ben dışarı çıkamadan bacağımı yakaladı. Gürültülü bir sıçramayla suya çarptım ve Su başımın üzerine kapandığı an panik yapıyorum. Çırpınışlarım ona beni iyice sabitlemesi için zaman kazandırıyor. Hava almak için yukarı çıktığımda, vücuduna .

"Hey, hey, hey. , şimdi."

Derimin her santimi sürünüyor ve daha çok mücadele ediyorum. "Dur!" Tıslama beni felç edecek kadar ölümcül.

Bir kolumu aramıza sokup göğüslerimin üzerinden geçirmeyi başarıyorum. Bana bakarken parmakları kollarıma giriyor.

"Bana iyi davranmak senin için neden bu kadar zor, Bethany?"

"Oh, bilmiyorum... belki de beni *boğmaya* çalıştığın içindir?"

Yüzü sertleşir. "Tek istediğim lanet olası bir öpücüktü. Sanki vebalıymışım gibi davrandın."

Kollarımı çekiyorum ama elleri prangalı. Çılgılık atmayı düşünüyorum ama ailemin bana ulaşması en az iki ya da üç dakika sürer. Bu süre içinde her şey olabilir. "Bırak gideyim, Dillon," ikna etmeye çalışıyorum ama bakışları göğsümde, göğüslerimin kapatamadığım kısımlarında sabitleniyor.

"O gün bana ne yaptı biliyor musun?"

Nefesim . "Sen neden ? Ne yaptığını kimseye söylemedim."

"Söylemedin ama o yazki davranışlarınla bunu da olabilirsin. Ailem kesinlikle fark etti. Sırf onları başımdan savmak için anlatana kadar üstüme gelmeye devam ettiler. Onlara olanların zararsız olduğunu söyledim ama bana inandılar mı? Tabii ki hayır. Ne yaptılar biliyor musunuz?"

Korkudan uyuşmuş bir halde başımı sallıyorum.

"Üzerime psikiyatristlerden oluşan bir ekip saldılar ve bana saçma sapan bir hastalık teşhisi koydular. Neden okul değiştirdiğimi ya da nereye gönderildiğimi hiç merak etmedin mi?"

"Dillon-"

"Özel bir okula gönderildim, böylece özel muamele görebilecektim. yan tarafa. Hepsi bana basit bir öpücük vermediğin için. Peki, tahmin et ne oldu? Bu gece bana o öpücüğü vereceksin. Bana *bir öpücük* borçlusun."

Başı aşağı inmeye başladı. Ağzımı açıyorum ve çıktığı kadar bağıryorum. Siyah gözlerinde öfke alevleniyor ve parmakları boğazıma dolanarak sesimi boğuyor.

"Seni lanet orospu!"

Ellerimi bileklerine kenetliyorum ama onunla boy ölçüşemiyorum. Bir sonraki anda, ağzı benimkinin üzerindeydi. Kokmuş Fransız peyniri ve ucuz şarap tadında. Dudakları hamur gibi ve diyaframımda safra dolu bir öğürüğün biriktiğini hissediyorum.

Ama kusacak zamanım yok. Oksijenimi kesiyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Bileklerini çözüp yüzüne pençe atıyorum. Ama karnını doyurmaya niyetli bir sivrisinek gibi bana yapışıp kalıyor. Beni daha sert öpüyor.

Dilim ağzıma girmeye çalışıyor.

Onu yaralamak için son bir umutsuz girişimde bulundum. Hayalarına tekme çalışıyorum ama su beni yavaşlatıyor ve zar zor bir etki yaratıyorum.

Gücümü kaybediyorum. Dişleri üst dudağıma batıyor ve geri çekiliyorum. Dengemi kaybediyorum ve geriye doğru düşüyorum.

Beni takip ediyor, elleri boğazımda, su bizi yutarken ağzı hâlâ benimkinde. Gözlerim şişiyor. Klor, gözyaşlarıyla karışarak hassas zarları acıtıyor.

Zihnim neler olduğunu anlamaya çalışıyor.

Boğuluyorum. Ölüyorum.

Zach ile gökyüzündeki mutlu kalemin hiç beklemediğim bir anda sert ve hızlı bir şekilde yıkılacağı korkusuyla gizlice yaşayan parçam,

"Ben demiştim" diye şişinmek istiyor.

Ama yapamaz. Oksijeni yok. Bu yüzden havuzun kenarına yığılıyor ve ben dibe batarken bana zayıf bir parmak gösteriyor.

Ben
boğulurken.

Ben
ölürken.

DOKUZ

Hepimiz Düşeriz

Zach

Yüzerken hissettiğim belli bir huzur var. Suyun kulaklarımın, vücudumun üzerine kapanması... beni güçlü bir kozanın içine alması, benzeri olmayan bir heyecan. Suyun altındayken şeytanlarım beni serbest bırakıyor. Farrah'la ilgili suçluluk duygumun üstesinden gelmeden önce, kaçabildiğim tek yer orasıydı.

Bethany ile tanıştığımda, o bu kurtuluşun bir uzantısı oldu. On iki yıl önce boğulma tehlikesi geçirmesinin önemini asla küçümsemedim. Aksine, kurtuluşun kaderin kaprisine bağlı olduğunu biliyorum. Ama onun korkusu soyut bir şekilde gizlenmişti. Geçmiş travmasıyla başa çıkma konusundaki isteksizliği, olay ile şimdiki hayatlarımız arasında yumuşak bir duvar haline geldi.

En çok sevdiğim iki şeyi bir arada gördüğümde hayatımdaki her şey paramparça oluyor. dünya, varoluşumu ihlal etmeye niyetli içgüdüsel bir canavara .

Bu sefer kulaklarımdaki uğultu farklı. Bethany'nin kan donduran çığlığının -ve aniden gelen ölümünün- dalları etrafına sıkıca sarılmış, pürüzlü bir ses. Kendimi canavara doğru fırlatırken tüm varlığımı dolduruyor. Boğuşuyoruz. Ben oyuyorum. Onu bıraktı. Onu sudan çıkardım ve havuzun kenarına attım.

Ben aşağı uzanıp Bethany'yi yüzeye çıkarırken uzaklardan dehşet dolu sesler yankılanıyor.

Gözleri yarı kapalı. Sanki göz kırpmasının ortasında yakalanmış gibi. Göz kapakları kalkacak. Beni o mavi mükemmellik küreleriyle patlatacak. Huzurum geri gelecek.

Ama yapmıyor.

"Zach!"

Çılgınca çığlık bana bir şey ifade etmiyor. Duymak istediğim ses bu değil. "Bethany?" Sesim buz gibi ince ve inançsızlık içinde askıda.

"Zach, onu oradan çıkar! Ambulans yolda ama kalp masajına ihtiyacı var!"
C...P...R

Todd'un suya atladığını görmek için tam zamanında başımı kaldırdım. Kıymetli bebeğimle birlikte havuzun kenarına koşuyorum ve onu yatırıyorum. Sudan çıkarken üzerine bir tişört atılıyor ve birbirine kenetlenmiş yumruklarımı göğsüne yerleştiriyorum.

Kalbini bir, iki, üç kez pompalıyorum.

Babası ağzına üflüyor.

Gözleri yarıda kaldı.

"Bethany..." sesim öncekinden daha zayıf. Gözlerimin önünde hayat kanımın çekildiğini hissediyorum. Pompala. Pompala. Pompala. "Bethany."

"Tatlım, ." Todd Green'in sesi emir, korku ve yalvarıştan oluşan bir kokteyl.

Pompa. Pompa. Pompala. "Bethany."

Başı, sanki ürkütücü bir dans yapıyormuş gibi, kompresyonların ritmine göre mide bulandırıcı bir şekilde sarsılıyor. Bu beni kızdırıyor. Lanet olsun, bu beni çok *öfkeli*endiriyor.

", Bethany. Hemen şimdi!"

"Aman Tanrım!" Felicity'nin sesi korkuyla titriyor. İçinde beni daha da *öfkeli*endiren bir kabullenme filizleniyor.

"Hayır! , Peaches."

Siren sesleri kükrememe karışıyor.

Dudakları mavi ve su damlacıkları dekoratif elmaslar gibi yüzüne sıkıca yapışmış.

Gözleri yarıda kaldı.

"Hayır! Tanrım, hayır. *Hayır. Hayır. Hayır.* Beni bırakmaya cüret etme, Bethany." Koşan ayaklar. "Efendim, lütfen kenara çekilin."

Pompa. Pompa. Pompala. "Bethany!"

"Efendim!"

Zayıf, sulu bir öksürük. Ardından daha güçlü bir öksürük. "Tatlım!"

Vücudunu yan çeviriyorum ve ağzından su fışkırıyor. Nefes nefese kaldığı anda onu kollarımın arasına aldım. "Oh Tanrım."

Teni buz gibi ve benim ürpertilerimin nerede bitip onunkilerin nerede başladığını anlayamıyorum. Ama bir nefes daha alıyor ve içime işleyen tatlı rahatlama neredeyse acı veriyor.

"Efendim, onu kontrol etmeliyiz, ona-"

"Benden uzak dur," diye hırlıyorum ve ona daha sıkı sarılıyorum. Bir sarsıntı onu sarsıyor. Bir dokunuşla geri çekiliyorum ve gözlerini görüyorum. Artık yarım yamalak değiller. Ama mavisi donuk ve çıkardığı inilti zar zor duyuluyor.

"Zach, kontrol gerekiyor. Orada.." Todd durdu ve yutkundu. "Boynunda izler var. Hasar olabilir."

Yüzünden Bethany'nin boğazına bakıyorum, sözlerini anlayamıyorum. İşte o zaman ince boynunun etrafındaki şişman, boğucu izleri görüyorum. Todd kollarını uzattığında, kafamı sallıyorum, başka bir hırıltı kendini serbest bırakmaya hazır.

"Lütfen oğlum. İyi olduğundan emin Sonra onu geri alabilirsin." Onu bırakmak sanki kendi kalbimi sökmek gibi geliyor. Todd arkamdaki birine başını salladı. Sendeleyerek ayağa kalkıyorum ve tökezleyerek geri çekiliyorum.

Sağlık görevlileri aceleyle bir sedyeye yanımdan geçiyorlar ve yavaşça sedyeye alıyorlar. Kuduz bir yoğunlukla yüzünü izliyorum. Bana bakıyor gibi görünüyor ama gözlerini kırpmıyor. Tanıdığına dair bir ifade yok.

"Bethany," diye fısıldıyorum.

"Hanımefendi, beni duyabiliyor musunuz?" sağlık görevlisinin sesi benimkini bastırıyor.

ON

Tümsekli İniş Bethany

Durmak bilmeyen bir ürpertinin içindeyim. Kalp atışlarımla aynı anda içimde yuvarlanıyorlar. Gözlerimi açmak için savaşıyorum. Gözlerimi açmam *gerekiyor* ama göz kapaklarım kalkmıyor. Kapana kısıldım. Tüm vücudum donmuş durumda. Acı o kadar canlı ki, bunun bir rüya olmadığını biliyorum.

Ama eğer bu bir rüya değilse, o zaman gerçek olmalı. Ve eğer .

Kapaklarımı bir aralık açmaya zorluyorum. Ve parıldayan cam tabutu görüyorum. Hareket edebilseydim uzanıp ona dokunurdum. Konuşabilseydim, güzelliğini Zach'e anlatırdım.

Zach.

Zach.

Uyan artık, Bethany. Hemen şimdi!

Neden bu kadar kızgın? Ben buradayım. Bu güzel cam tabutun içinde.

Hayır! Hayır! Tanrım, hayır. Hayır. Hayır. Hayır.

Tüylerimi diken diken eden şey sesindeki çığ, ilkel korku. Bir sorun var. Evet, göğsümdeki baskı acı veriyor ama tek yapmam gereken bırakmam...

Sakin beni bırakayım deme!

Gitmek mi?

Konuşmak, gülmek ve ona aptal olmamasını, burada olduğumu söylemek için mücadele ediyorum. Ama basınç her yerde. Bir şey solunum yollarımı tıkıyor.

O her neyse, Zach'le aramda duruyor.

Buna izin veremem. Birbirimize hiçbir şeyin aramıza girmeyeceğine söz vermiştik.

Ölüm bile değil.

Hafızam geri gelirken baskıyı sertçe bastırıyorum.

Dillon. Öpücük. Havuz.

Bir şeyleri doğru yapmış olmalıyım çünkü Zach'in kollarındayım.

Etrafımda rahatlamış sesler yankılanıyor, ama zihnim tekrar uzaklaşıyor, o seslere kilitleniyor
üç şey.

Dillon. Öpücük. Havuz.
Sikeyim.

ON BİR

İntikam Dağıtımı Zach

Kolumda bir el hissediyorum. Soyut bir şekilde Felicity'ye bakıyorum. "O iyi olacak."

Yutkunup başımı sallıyorum ama bir şey söylemiyorum. Kızının elini tutmak için öne doğru bir adım attığında, ona yer açmak için bir adım daha geri çekiliyorum.

Tam o sırada Philip'i terasın sonunda boğazını sıkıan adamla birlikte görüyorum. Adam Philip'in yarısı kadar, ama hareketleri kısıtlı olduğu için duyulmasa da bir mücadele veriyor.

Kaşlarımı çatarak, sırlıklam giysilerini ve çıplak ayaklarını inceliyorum. Ve bir saniyeden diğerine, kükre kesiliyor.

Philip bana bakıyor, gözlerinde açık bir soru var.

Arkama baktığımda sağlık görevlilerinin Bethany'yi hazırladıklarını, Felicity ve Todd'un da haklı olarak onunla ilgilenmekle meşgul olduklarını görüyorum. Uzaktan ekip arabalarının yaklaştığını duyuyorum.

Bakışlarım Philip'inkilerle yeniden birleşiyor. Karar beynimde kilitlenirken yavaş ve kesin bir nefes alıyorum. Ağzımdan, "Git. Şimdi."

Philip onun ayaklarını yerden kesiyor ve yan kapıdan geri çekiliyor. Öfke içimde bitmek bilmeyen bir sarmal halinde çalkalanırken, yakınım döndüm-

Sevdiğim kadının katatonik formu. Yarı çıplak vücudunu örten bir battaniye ile dik sedyede yatıyor.

"Bethany."

Bir tepki görüyorum ve kalbim yerinden fırlıyor. Ama o hala gözünü kırpmıyor.

"Efendim, onu hastaneye götürüp yaralarını ettirmemiz gerekiyor.

O da şokta, bu yüzden-"

"Ben de onunla geliyorum."

"Uh...tabi. Önce kuru giysiler giymek istemez misiniz?" diye sorar sağlık görevlilerinden biri.

"Hayır."

"Tamam." Meslektaşına başıyla selam verir ve sedyeyi taşımaya başlarlar.

"Zach, biz hemen arkada olacağız. Önce onun için bir şeyler alacağız." Muhtemelen başımı sallıyorum ama bakışlarım Bethany'ninkilerden ayrılmıyor. Biz ambulansa doğru giderken polisler geldi. Olay yerini incelediler ve biri bana doğru ilerledi. "Efendim, ev sahibi siz ? Olayı ihbar eden siz miydiniz?"

"Hayır, ben onun nişanlısıyım. Ve bu ambulansa binmek üzereyim, bu yüzden sorularınız beklemek zorunda."

"Efendim, en azından adınızı öğrenebilir miyim?"

Bir ayağım basamakta duraklıyorum. "Benim adım Zachary Savage. Ve inanın bana, bana bir soru daha sorarak nişanlımın iyileşmesini geciktirirseniz rozetinizi alırım."

Biraz yüzünü buruşturup uzaklaşıyor ama başını kaldırmadan önce not defterine bir şeyler karalıyor. "İrtibatta olacağız."

Hastaneye giderken Bethany'nin eli benim elime yapışmış bir şekilde ona doğru eğilmiştim. Bir acı dalgasına kapılmış durumdayım ve dudaklarımı onun neyse ki ısınan etine bastırma isteğime engel olamıyorum.

"Özür dilerim Bethany. Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum ama kelimeler işe yaramıyor. Çok az çok geç. Onu güvende tutacağıma, her türlü tehlike ve endişeden kurtaracağıma yemin ettim.

Ben de arkamı döndüm ve bir canavarın onunla oynamasına izin verdim. bana bakıyor, hatta birkaç kez göz kırpmıyor. Yutkunmaya çalışıyor ve inliyor. Acı dolu gözyaşlarının gözlerini doldurmasını izliyorum ve beni tamamen açtı.

Başımı birbirine bağlı parmaklarımıza doğru eğiyorum ve yanağımı tenine yaslıyorum. "Yüce Tanrım, bebeğim. Ne ben? Ne halt ben?" Boğazım tıkanıyor ve göğsüm kendimden nefret etmekten daralıyor.

Manik beynimde bir sürü senaryo dolaşıyor. Çok korkuyorum. Henüz hiçbirinin sesini duymadım. Bu yüzden elini tutuyorum ve vücuduna yaslanıyorum.

Doktorlar hızlı ve etkililer. Belli ki hastanın kim olduğu kulaktan kulağa yayılmış, çünkü bana adımla hitap ediliyor ve özel bir oda veriliyor. Kontrol Bethany'nin yanında kalıyorum. Gözümün önünden ayrılmasına sadece MR çekilirken izin veriyorum.

Ailesi geldi ve o bekleme odasında bana katıldılar. Oturdular. Ben volta atıyorum. İstirabım beni odanın bir tarafından diğer tarafına iten canlı, nefes alan bir şey.

"Zach, polis ne olduğunu soruyor. Bilmek istiyoruz."

"O piç ona saldırdı, olan bu!"

Todd'un gözlerinden bir babanın tek çocuğuna yaşattığı acıya duyduğu öfkenin geçtiğini görüyorum. Ama onun duyguları benimkiler kadar değişken değil. "Evet *orada* ne işi vardı? Yıllardır havuza yaklaşmadı. Peki Dillon'ın *orada* ne işi vardı?"

Adımlarım dondu. "Ona saldıran adamı tanıyor musun?"

"Evet, komşumuzun oğlu. Alaska'da olduğunu sanıyorduk."

"Yanlış düşünmüşsün. O pislik ona on dört yaşındayken saldırdı ve belli ki bunu tekrar denemek için bir fırsat gördü!"

Todd geri çekilir. Felicity'nin gözleri şok havuzları gibi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bethany'nin neden artık havuza gitmediğini hiç merak etmediniz mi?"

Felicity ve Todd şaşkın bakışlarla birbirlerine bakarlar. "Ona bunu sorduk. Yüzmeye olan ilgisini kaybettiğini söyledi."

Hırlamak istiyorum. Yumruklarımı en yakın duvara vurmak istiyorum. Ama bunu sonraya saklıyorum. Bethany'nin yaralarının boyutunu öğrendikten sonraya. "Çocukken onu itmeye çalışmış. O da karşı koymuş ve adam onu boğmaya çalışmış. O zamandan beri su korkusu var. Size söylemedi çünkü bir parçası olanların kendi hatası olduğuna inanıyor."

"Aman Tanrım. Todd... böyle bir şeyi bizden nasıl saklayabilir?" "Onu suçlamayın. En iyi olduğunu düşündüğü şekilde halletmeye çalıştı."

Felicity'nin ağzı titrer. Gözyaşları serbestçe akıyor.

Kocasını onu teselli eder.

Volta atmaya devam ediyorum. Doktor içeri girdiğinde zihnim kendini parçalara ayırıyordu. "Bay ve Bayan Green." Bana başıyla selam verdi. "Bay Savage, iyi haberlerim var. MR'a göre kırık yok. Soluk borusu zedelenmiş ve birkaç gün yutkunmakta zorluk çekecek. Birkaç gün boyunca konuşması minimuma inecek. Ama tamamen iyileşmesi gerekiyor. Oksijen seviyesinin normale döndüğünden ve yuttuğu klorlu suyun sisteminden atıldığından emin olmak için onu gece boyunca izleyeceğiz. Taburcu edilip edilmeyeceğini sabah konuşabiliriz."

"Onu görmek istiyorum."

Başını sallıyor. "Az önce sakinleştirici aldı. Biraz uykulu olacak."

"Onunla görüşüyorum doktor. Bu bir rica değildi."

"Tamam, benimle gel."

Bethany'nin odasına dönüyoruz. Hastane önlüğü yüz hatlarını solgun gösteriyor. Oksijen maskesini görünce dizlerimin bağı çözülüyor. Ama uyanık ve gözleri odanın öbür ucunda benimkilerle buluştuğunda, artık boş olmadıklarını görerek rahatlıyorum.

Maskeyi aşağı çekiyor. "Zach," diyor ağzından.

Hemen yanına koştum ve elini tuttum. "Hayır bebeğim, lütfen konuşmaya çalışma."

Başını sallıyor ve bana dönmeden önce ailesine bir bakış atıyor. "Ben iyiyim," diyor tekrar.

Yatağının yanındaki sandalyeye çöküyorum ve maskeyi tekrar yüzüne bastırmadan önce birkaç titrek nefes alıyorum. "Şimdi dinlen, sevgilim. Lütfen dinlen.

Konuşmamız gereken her neyse bekleyebilir. Ben buradayım. *Buradayım...*" Başından beri olmam gereken yerde.

Başımı çevirdiğimde ailesinin ona acı ve sevgiyle baktığını görüyorum. Boştaki eliyle maskesini bir kez daha indirdiğinde onu durdurmuyorum. "Biliyor musun?" diye soruyor sessizce.

Başlarını sallıyorlar.

Yüzünde rahatlamaya benzer bir ifade belirliyor. "Sana söylemediğim için özür dilerim." Felicity yine gözyaşlarına boğulacakmış gibi görünüyor.

"Kendini zorluyorsun, Bethany. Bu kadar yeter." Maskeyi yüzüne sıkıca yerleştiriyorum. Sakinleştirici etkisini gösteriyor ve dakikalar sonra kendinden geçiyor.

Ailesi ve ben gün ışığı yavaşça odaya girene kadar onunla birlikte oturuyoruz. Bir kapının dışında dolaşan birkaç üniformalı memur görüyorum. Onlar gidene kadar görmezden geliyorum.

Sabah dokuzdan hemen sonra, perişan haldeki Keely, peşinde Mason'la içeri dalar. İntikam olarak her türlü ateş ve kükürt vaat ediyor. Mason'ın bakışları benimkileri yakalıyor ve birbirimize acımasızca gülümsüyoruz. Bethany tekrar uykuya daldığında ayağa kalkıp kapıya yöneliyorum. Mason koridorda beni takip ediyor.

Yalnız olduğumuzdan emin olduktan sonra, "Philip beni hızlandırdı," diyor. "Arkadaş ister misin?"

Başımı salladım. "Bunu yalnız yapmalıyım."

Anlayışla başını sallıyor. "İstedığınız kadar zaman ayırın. Ben kaleyi koruyacağım."

"Teşekkürler."

Omzuma sarılıyor, sonra odaya dönüyor. Panjurlardan izliyorum. Bethany'yi seven herkes o odada. Ama hiçbirini onu benim sevdiğim kadar sevmiyor. Ve ben onu doğrudan tehlikeye attım.

Telefonumu çıkarırken ellerim titriyor. Philip ilk çalışta cevap verdi.

"Neredesin?"

"Hastanenin köşesinden dönün. Batı girişini kullanın, ben orada olacağım."

"Yola çıkıyorum."

Doksan saniye sonra caddeye çıktım ve yolcu koltuğuna kaydım. O kaldırımdan hızlanırken konuşmuyoruz.

On dakika sonra Bethany'nin ailesinin evinin önüne park etti. Evin içinden geçip doğruca arka kapıdan çıkıyoruz. Wanda ve Leslie Davidson'ın evine girmemizi sağlayan kodu tuşluyor. Mutfaktan girip merdivenlerden evin arka tarafındaki odaya çıkıyoruz.

Philips kapıyı açtı ve beni içeri almak için geri çekildi.

Dillon Davidson yatak odasının ortasında bir sandalyeye bağlanmış, ağzı bantlanmıştı.

Tutunmayı başardığım her bir soğukkanlılık zerresi, Bethany'min nefes almasını durduran adamı görünce bedenimden kaçıyor.

Solar pleksusuna indirdiğim ilk yumruk ciğerlerindeki havayı boşaltıyor ve yere yığılmasına neden oluyor. Ayaklarımı iki yanına koyuyorum ve bana bakarken gözlerinin şişmesini izliyorum.

"Nefes almakta zorlanıyor musun, pislik?" Hırladım.

Nefes almak için savaşıırken yüzüne renk girip çıkıyor. Nefes almaya başlayana kadar bekliyorum. Sonra ona tekrar yumruk atıyorum.

"Benim olanı almaya çalışarak ne yaptığını biliyor musun?"

Gözlerinde çıplak korku mantarları var ve bayılmak üzereymiş gibi görünüyor.

"Cehennemi kapınıza kadar getirdiniz. Ve tahmin et ne oldu? Bir süreliğine kalmaya karar verdim."

ON İKİ

Tüm Kırık Parçalar
Bethany

"Zach."

Adını söylediğim anda, başı kalçama bastırdığı yerden kalkıyor. Gün boyu başucumda nöbet tuttu.

Gri gözler benimkileri delip geçiyor, binlerce güçlü duygu o tek bakışta birleşiyor.

"Bethany," diye nefes alıyor.

Elime dolanan eli daha sıkı kavıyorum. Deniyorum Boğazım dün gece getirildiğimde olduğundan daha kötü hissetmeme rağmen yutkunuyorum. Zach acımı görüyor ve gözleri kararıyor.

"Kilit. Kapı," .

Kaşlarını çattı. "Kapıda kilit yok. Ve gerçekten konuşmanı istemiyorum bebeğim. Bu sadece boğazını ağırlaştırır."

Kızgınlık ve hayal kırıklığı sertçe ısırır. "Kilitle. Kapı." Ailemi seviyorum ve Arkadaşlarım ve onların benimle ilgilenmesi çok dokunaklıydı. Ama Zach ile yalnız kalmak istiyorum.

Bakışlarını benimkilerden kapıya çevirdi ve çenesi sıkıştı. "Peki."

İsteksizce elimi bırakıyor ve boş bir sandalye kapıyor. Kolun altına sıkıştırıyor, sonra yatağın yanına geri geliyor. Gözlerinin içine bakıyorum.

Zach güçlü olmak için harika bir iş çıkarıyor, ama bana her baktığında gözlerindeki yıkıcı ıstırapı görüyorum. Bakışları boğazıma düştüğünde bu acı daha da artıyor.

Dar yatakta yer açmak için kayıyorum ve boş alanı okşuyorum.

Yüzü sertçe geriliyor. "Peaches..."

Daha sert okşuyorum.

Başını salladı ve deri ceketini silkti. Eğer biraz olsun havamda olsaydım, benimle yatağa girmek için yaptığı hareketin inceliğine gülerdim. Sonunda, geniş gövdesini yanıma katlıyor ve ben de kollarının çemberine .

"Seni seviyorum, Zach." diye fısıldadığımda, bu kadar yakinken boğazımda minimum efor var.

Tüm vücudunu saran bir ürperti onu ateşler. "Tanrım, Bethany." Kafamı kaldırdığımda gözlerinin kapalı olduğunu görüyorum.

"Seni seviyorum. Bu senin hatan değildi."

"*Saçmalık.*" Bu kelime içgüdüsel. Kesin. Kınayıcı. "*Hemen yan odadaydı.* Uçaklarıma binen yabancıların geçmişlerini iki kez kontrol ederim, böylece herhangi bir zarar görmediklerinden emin olabilirim. Sana bir kez saldırmış bir adamı kontrol etmediğimde bu beni nasıl bir *nişanlı* yapar?"

Kalbim iddianamenin kesinliği karşısında titriyor. Bunun için uzun bir süre, muhtemelen sonsuza kadar kendini suçlayacağını biliyorum.

"Hayır," diyorum yine de. "Lütfen, Zach. Bunu kendi üzerine alma."

"*Konuşmayı* kes Bethany," diye yalvarıyor düzensiz bir sesle.

İç çekiyorum ve yaklaşıyorum. Gözleri hâlâ kapalı, burun delikleri bembeyaz, titremeler onu sarsmaya devam ediyor. Çenesini kavriyorum ve yüzünü bana dönmeye zorluyorum.

Gözleri kendinden nefretin kasvetli havuzları, kirpikleri zar zor kontrol edebildiği duygulardan dolayı nemli.

"Seni seviyorum."

Çenesi avucumun altında titriyor. "Ben senin sevgini *hak etmiyorum.*" Onu daha sıkı kavriyorum. "Ben seni seviyorum.

Öp beni," diyorum.

Bakışları boğazıma düşüyor ve başını sallamaya başlıyor. Beni inkar etmesine izin vermeyeceğim. Bir fısıltı kadar yaklaşıyorum.

Ruhundan bir inilti yükseliyor ve aradaki mesafeyi aşıyor, dudaklarımı işkencesiyle dağlarken ağzı benimkinde son derece nazik. Elim ensesini kavriyor ve ona ait olmaması gereken bir suçluluğu hafifletmek için ağzımı açıyorum.

Dizginlenemeyen duygular ikimizi de kuşatıyor. Ben ona ulaşmak için , o da beni korumak için. Nem yanaklarımı ıslatıyor ve ikimizin de ağladığını fark ediyorum.

Gözyaşlarımız birbirine karışıyor, dudaklarımızın arasından kayıyor. Değişen gerçekliğimizin kanıtını tadıyoruz ve Zach boğuk, acı dolu bir inilti çıkarıyor. Bu ses içimde bir şeyleri kırmakla tehdit ediyor. Ona daha sıkı sarılıyorum.

"Benimle kal, Zach. Beni bırakma. Lütfen."

Yavaşça uzaklaşıyor, yüzü üzücü bir pişmanlıkla damgalanmış. "Özür dilerim bebeğim."

Kalbim donuyor. Yanağındaki gözyaşlarını siliyorum. ". Sadece benimle ol."

Avucumu öpüyor ve hırıltılı bir şekilde nefes veriyor. "Özür dilerim."
Kapının çalınması beni ürkütüyor ama Zach kılını bile kıpırdatmıyor.
"Özür dilerim."
"Neden bunu söyleyip duruyorsun?"
Kapı tekrar çalınır ve kapı kolu aşağı doğru çevrilir.
Çarpıntı başlarken Zach alnını benimkine değdiriyor. "Özür dilerim
bebeğim."
"Bayan Green? Uyandınız mı? Polis geldi. Bay Savage ile konuşmak
istiyorlar. Yanınızda mı?"
Gözlerim Zach'inkilerle buluşuyor ve acımasız kaçınılmazlığı okuyorum.
"Neler oluyor? Ne yaptın sen?"
"Yapmak zorunda olduğum şey, bebeğim. Başka seçeneğim yoktu."
Elimi tutuyor ve saygılı bir şekilde dudaklarına götürüyor.
İşte o zaman parmak eklemlerindeki siyah çürükleri ve çatlamış deriyi
görüyorum. "*Oh, Tanrım.*"
Muhteşem gözleri karardı. Yanan tek ışık bana duyduğu saf, katıksız
aşkın ışığı.
Kapıya vuruşlar yoğunlaşıyor. Gitmeleri için bağırarak istiyorum. Ama
olduğum yerde donup kaldım. Zach yavaşça ayağa kalkıp kapıya doğru geri
geri giderken bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyor.
Sandalyeyi tekmeleyerek uzaklaştırıyor ve bana doğru koşuyor. Bir kez
daha onun yerleri
alnını benimkine dayadı. "Seni seviyorum Bethany. Hayatın kendisinden daha
çok. Bunu asla unutma."
"Zach."
"Bay Savage, yataktan uzaklaşın."
Yapmıyor. Gözleri ve elleri bana kenetlenmiş halde kalıyor. "Asla unutma,
Peaches."
Üniformalı adamlar yatağın etrafını sarar. Kalın bir el koluna iner,
onu uzaklaştırır. "Zachary Savage, tutuklusun. Sessiz kalma hakkına ..."
"Zach!"
"Asla unutma."
Bir anda yok oldu.
Dün gece boğulduğumda hayatımın bittiğini
sanmışım. Yanılmışım. Bugün hayatımın sona
erdiği gün.

Hayatımın aşkı iki hafta sonra saldırı suçundan hüküm giydi. Otuz Nisan, düğün günüm, tek bir tanınma dalgası olmadan geldi ve geçti. Ailem ve Keely iptallerle ilgilendi.

Olabilecekler üzerinde duramayacak kadar uyuşmuş durumdayım.

Boğazım iyileşti ama eşarp takmaya başladım. Zach'in duruşması sırasında mahkemeye katıldığımda bakışlardan utandığım için değil. Kendi boğazımı her gördüğümde, Zach'in gözlerindeki üzücü bakışı hatırladığım için.

Duruşma hızlıydı, yeni seçilen Bölge Savcısı ilk yüksek profilli davasını almaya . Zach'in Dillon Davidson'a saldırdığını itiraf etmesi onu neredeyse hayal kırıklığına uğratmıştı.

Ancak Zach, avukat ekibinin önerdiği saçma sapan savunmaların arkasına saklanmamayı seçti. Kefaletle serbest bırakıldıktan sonra dairemizde yanımda oturdu, müvekkillerini hapisten uzak tutmaya çalışarak yüklü avansları için ter dökerken gözleri benimkilere dikilmişti. Gurur, Zach'in delilik savunmasına izin vermesine izin vermezdi.

Elbette, Dillon varlığımızın temeline bir el bombası fırlattığında teknik olarak aklını kaçırmış olabilir, ama intikamını alırken aklı başındaydı.

Ceza yargıcı neredeyse pişmanlık dolu bir ses tonuyla aynı yorumu yaptı: *Adaleti kendi ellerinize aldınız. Bunun devam etmesine izin veremem.*
cevapsız.

Şimdi nişanlım Rikers'ta altı ay hapis cezasını çekiyor. Avukatları dokuz ay olan cezasını indirmeyi başarmıştı.

Aşağı gönderildiği gün, çatı katımıza ve kapıları arkamdan kilitledim. Hiç ağlamadım. Nefes alıp vermeyi kendime hatırlatmak zorundayım.

Yaşadığım tek şey Zach'i göreceğim ilk ziyaret emri. Avukatlarının bunun ne zaman çıkacağı hakkında hiçbir fikri yok.

Zach'in tişörtlerini giyiyorum. Yatağın onun tarafında uyuyorum. Onun yastığına sarılıyorum ve kokusunun solacağı korkusuyla yaşıyorum...

ON ÜÇ

Müdahale Denilen Yer Keely

"Bir şeyler yapmalıyız!" "Sakin ol, kedicik-"

"Beni kandırma Mason. Son dört gündür neredeyse hiçbir şey yemedi. O yatakta can çekişiyor ve ben arkadaşımı kaybedersem kahrolurum."

"Onun için buradasın, bebeğim. Öyle olduğunu biliyor."

"Kaydedilmiyorsa *burada* hiçbir şey yapılmıyor demektir. Gözlerindeki o boş bakışı gördünüz mü? *The Walking Dead*'deki figüranlardan biri de olabilir."

"Seni duyabiliyorum, biliyorsun," diye mırıldanıyor Bethany.

Mason'la son birkaç dakikadır tartıştığımız kapı aralığından kendimi çekip onun yanına koşuyorum. Yatağın üzerine atlıyorum ve ona bakıyorum. Yorganın altında büzüşmüş kadın bana yeni keşfedilmiş bir fosil kadar yabancı ve tam bir çaresizlikle çarpılıyorum. "Yapabilir misin, B? Bana yardım etmek ister misin?"

Gözlerini kapatıyor. "Ben iyiyim. Sadece biraz kestiriyorum."

"Gerçekten mi? Şekerlemeler genelde bir ya da iki saat sürer. Beş lanet gün değil." Sesim nazik, kararlı ve en iyi arkadaşım için duyduğum korkuyla kaplıydı.

"Yatak odamdan çıkmanı istiyorum, lütfen. Mahremiyetime saygı göster ve beni yalnız bırak."

"Siktir et."

"Ağzına dikkat et, kedicik."

Omzumun üzerinden erkek arkadaşına baktım. "Ciddi misin?"

"Kızgınsın, . Ama kurallarımız değişmedi" diye uyarıyor.

İlişkimizin başlarında küfürlerimi yatak odasına saklayacağım konusunda anlaşmıştık. Görünüşe göre onun atalarının izini

Konfederasyon erkek arkadaşının benim bir kadın olmamla ilgili kışkırtıcı bir sopa var. Seviyorum.

O yüzden bunu yapmasına izin verdim. Şu anda, tek bacaklı İrlandalı bir denizciden daha uzun ve daha sert küfretmek istesem bile.

"İyi. Lanet olsun." Bethany'ye döndüm. "Gitmiyorum. En azından bir şey yapana kadar gitmiyorum.

yatak."

"Neden?"

"Neden ne?"

"Neden bir şey yapayım ki?"

Bu soru beni gerçekten şaşırttı. Yardım için Mason'a bakıyorum ama o da bana sessizce bakıyor.

"Zach eve döndüğünde *hayatta* olmak isteyeceğin için mi?" Girişimde bulundum.

Bakışlarımı tutmak için harcadığı çaba onu gibi görünüyor. Gözleri kapanırken kalbim sıkışıyor.

", " diye fısıldıyor. "*Üzgün müsün?* Ne dedin sen?"

", " diye tekrarlıyor, sesi bir gölge gibi eterde sürükleniyor.

Hayatımda hiç olmadığım kadar dehşete düşmüş bir halde ona bakıyorum. Göğsünü izliyorum. Zar zor kıpırdıyor, nefesleri sık ve anlamsız.

"O şimdi uyuyor, kedicik. Bırak uyusun."

"Hayır... Yapmak zorundayım... Onu bu şekilde bırakamam." "Keely."

Şaşkın bakışlarımı Mason'a çeviriyorum. Elini uzatıyor. "Gel. Şimdi."

Adımlarım dehşet içinde gölgeleniyor. Olabileceklerin büyüklüğü beni çarpıyor ve Mason'ın kollarına yığılıyorum. "Mason, korkuyorum."

"Ben de endişeliyim bebeğim, ama annesi burada. Ona yardım etmek *istiyorsan*

yemek yemem lazım. Ve bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Bethany

Barajın yıkıldığı gün, duştayım ve olgunluğumun Zach'in kokusunu bastırmaya başladığının dehşet verici bir şekilde farkına varıyorum. Bunun olmasını engellemek için gecenin bir yarısı sendeleyerek yataktan kalkmış ve tüm kıyafetlerine onun tıraş losyonunu sıkıyım. Şimdi, onun özünün bana geri döneceği umuduyla kendi kokumu denklemden çıkarıyorum.

Ama spreyin altında durduğumda, sürekli yoldaşım olan sadık uyuşukluk beni aniden terk ediyor. Hatıralarım sel gibi , her

Her biri Zach ve benim mutluluğuma tepkinin bir varyasyonu.

Ani akıntının altında eziliyorum. Dizlerimin bağı çözülüyor ve hıçkırıkları küçük bombalar gibi patlıyor. Altında secde ediyorum. Acımasız duş spreyi ve yetersiz rezervlerim tükenene kadar ağlıyorum.

Sonra biraz daha ağladım.

Sert mermer zeminde ne kadar yattığımı bilmiyorum ve daha da az umursuyorum. Varlığımın kalan son lifleriyle, kokuşmuş suyu kanalizasyona takip edebilmeyi diliyorum. Yapamıyorum, bu yüzden elimi bacaklarımın arasına sokuyorum ve anıların özgürce hüküm sürmesine izin veriyorum.

"Tanrım, Bethany, ne yapıyorsun?" Duşun kapısı uçarak açıldı ve Keely yanımda dizlerinin üzerine çöktü.

Saçlarımı geriye doğru tararken elleri yanağıma soğuk geliyor. "Beni duyabiliyor musun?" diye ağlıyor.

"Zach..."

"Biliyorum, tatlım. Ama sana söz , bunu atlatmanı sağlayacağım." Başımı salladım.

"Evet," diye ısrar ediyor ve duşu kapatmak için uzanıyor. Isıtmalı raydan bir havlu alıyor ve bana sarıyor. "Aşağıda seninle konuşmak için bekleyen bir adam var. Güven bana B, sana söyleyeceklerini duymak istiyorsun. sen."

Beni banyodan çıkarma oyununa karşı koyamayacak kadar güçsüzüm, yüzden kabul ediyorum. İç çamaşırlarımı çekiştiriyorum, sonra katatonik bir sessizlik içinde oturuyorum.

saçımı kurutuyor. Soyunma odasının benim tarafıma doğru yöneldiğinde sesimi bulmakta zorlanıyorum.

"Hayır. Zach'in tişörtü."

Bana bakıyor, başını sallıyor ve yönünü değiştiriyor. Çivit rengi tişört dizlerime kadar iniyor ve yeterince saygın, bu yüzden odanın benim tarafıma dönüp eşofman altını aldığı anda şaşırıyorum.

İtaatkâr şekilde içine giriyorum. Gülümsüyor ve kolunu belime doluyor.

"Şimdi, içeri zorla giren bir adamı görmeye gidelim."

Aşağı indiğimizde hala onun kötü espri anlayışını sindirmeye çalışıyorum.

Mason, elinde Zach'in burbonundan bir bardak tutan yaşlı adamla konuşuyor.

Oturma odasına girdiğimizde başlarını kaldırıp bakıyorlar. Mason gülümseyip yanağıma dokunuyor, sonra adama dönüyor, o da bana başıyla selam veriyor.

"Sizinle tanışmak çok güzel Bayan Green. Benim adım Paddy."

Hoşbeş etme düşüncesi midemi bulandırıyor. Dişlerimi sıkıyorum ve kelimeleri zorla çıkarıyorum. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Size yardımcı olabileceğimi umuyorum." Omuz silkiyor. "Siz ve nişanlınız Noah ve Leia King ile arkadaş mısınız?"

Bunun nereye varacağını merak ederek başımı salladım. "Mason, burada, Bay King ile temasa geçti... bir şey diğerine yol açtı... uzun lafın kısası, bu zor zamanda elimden geldiğince yumuşak bir geçişi kolaylaştırmak için buradayım."

Kaşlarımı çatıyorum, sözleri pek bir anlam ifade etmiyor.

"Kolaylaştırmak. Ne demek bu? Ve senin işin tam olarak nedir?"

Rahat omuz silkişi ve dalgın bakışları bana eski bir TV dedektifini hatırlatıyor

Çocukken izlediğim bir dizi. Düşündüm de, hüznü gözleri ve yıpranmış ceketi olan adamda Colombo'ya benzer bir şeyler var.

"İş unvanlarıyla uğraşmayalım canım. Ne yaptığımıza gelince, bu... akışkan."

Elimi ağlamaklı gözlerimin üzerinden geçiriyorum ve kalbimi ezen acı kayasının ötesini düşünmeye çalışıyorum. İçimde çoğalan korkuları dile getirmekten korkuyorum, onlara hayat vermekten korkuyorum.

"Neye ihtiyacın olursa. Sadece sor," diye bastırıyor Paddy. "Elimden geldiğince yardım edeceğim."

İşkencenin sona ermesi için çılgılık atmak istiyorum. İyi niyetli ya da değil, kaybımı huzur içinde yönetmek için yalnız bırakılmak .

"Sor ona, B," diye nazikçe dürtüyor Keely.

Ona bakıyorum. O da başını sallıyor. Parmaklarımı kucagımda birleştiriyorum ve elimi altına koyuyorum. "Onu görmek istiyorum. Bana yardım etmek istiyorsan, *bugün* beni Rikers'a götür. Onu görmek istiyorum. Zach'i gör."

İşte, imkansızı sordum.

İsteğimin saçma olduğunu söylemesini bekliyorum. Cenin pozisyonunu benimsemeyi öğrenmek ve önümüzdeki altı ayı , hayatımın Hiroşima büyüklüğündeki çorak arazisini atlatmanın tek yolu. Bekliyorum onun Böylece ona kapıyı göstermek için bahanem olacak.

Konuşmuyor.

Başımı kaldırıyorum ve bana çevrilmiş sabit bakışlarla karşılaşıyorum.

"Onu bugün göremeyeceksin."

Bunu söyleme şekli '*ama*' diye bağılıyor, ben de hemen bütün . Ayaklarımın çalıştığının farkına bile varmadan koltuktan fırlıyorum. Yumruklarımı sıkarken ve bu adamın benimle dalga geçip geçmediğini anlamaya çalışarak yıpranmış yüzündeki her çatlak çizgiyi incelerken tüm vücudum titriyor. Çılgılık atmak istediğim kelimenin etrafında dilimi dolaştırırken

açık alana işediğı ortaya çıkarsa cinayet işlemenin çeşitli yolları
Çürüyen kalbimin yaraları. Sözcükler boğazımda düğümleniyor, umutla
yağlanıyor. "Ne zaman?" Tükürüyorum.

Tam olarak çenesini sıvazlamıyor ama başını düşünceli bir şekilde yana
sallıyor. "Duruma göre değişir."

Umut beni boğuyor. "Neyin üzerine?"

"Ne kadar çabuk iş değiştirebileceğinize dair."

ON DÖRT

Slammered

Zach

Teslim olmadan ve bir gardiyana telefon için rüşvet vermeden önce dayanabileceğim tek süre beş gün. Cezamı çekmeye tamamen kararlıydım, şu an ile tahliyem arasındaki mesafede Bethany'yi kaybedebileceğimi biliyordum. Bir suçluyla evli olmak konusunda ne hissedeceğini tartışmak için hiçbir nedenimiz yoktu. Babası hariç, benden önce hayatındaki tüm erkekler onu hayal kırıklığına uğrattı.

Yaptıklarımıyla kendimi de bu listeye ekledim. Onu ölene kadar seveceğim ama yaptıklarımın pişman değilim. Eğer bunu ona söyleyecek duruma gelirim, bu bizi ayıran şey olabilir.

Zaten aramızın bozuk olduğunu öğrenme korkusu beni onu aramaktan alıkoydu. Philip onu sorduğumda kelimelerini dikkatle seçiyor. Çünkü Şimdi, hala evimizde, hala yatağında olduğunu bilmek yeterli.

Telefon, ışıklar sönene kadar cebimde bir delik açıyor. Telefonu etkinleştirmeden önce cep arkadaşımın uyuduğundan emin olmak için bir saat daha bekliyorum. Işıklı ekranda tek bir uygulama görünüyor. Şifremi giriyorum ve telefonumu takıyorum.

kulaklıklar. Sonra kalbim aynı anda hem coşuyor hem de parçalanıyor.

Dinlettiğim kayıt, Bora Bora'ya yaptığımız ilk seyahatten sonraki ilk iş gününe ait.

İşler nasıl, Peaches?

Sıkıcı. Keşke Bora Bora'ya geri dönseydik.

Yani inkar ettiğin nüdist damarına yenik etrafta çıplak dolaşabilir misin?

Böylece beni ne kadar mutlu ettiğini söylediğimde kendini beğenmiş yüzünü görebiliyorum. Seni mutlu mu ediyorum, Peaches?

Kendinden geçmiş bir şekilde. Tamamen ve tamamen. Sen yanımda olduğun sürece başka hiçbir şeye ihtiyacım olmayacak. Belki o taze hindistancevizleri hariç. Tanrım, onlar için ölünür, değil mi?

Benim kahkaham onunkini tetikliyor. Tam bir dakika boyunca kahkahalarımızın saçmalığına gülüyoruz. Sonra yumuşak, boğuk sesi üzerime akıyor.

Seni seviyorum. Evde görüşürüz.

Uygulama bir sonraki kayda geçiyor. Telefonu göğsüme bırakıp gözlerimi kapatıyorum ve kendimi Bethany ile olan tek bağlantımda kaybediyorum.

ON BEŞ

Lust & Jumpsuits

Bethany

Daha önce bir hapishanenin yakınından bile geçmemiştim. Ve en çılgın hayallerimde bile *içeri* yalan söyleyerek *girmek* zorunda kalacağımı hayal etmemiştim.

Son kırk sekiz saattir diken üstünde yaşadıktan sonra, en ufak bir yanlış hareketin kusma krizine yol açacağından emin olduğum bir noktadayım.

"Pekâlâ, ne yapmanız gerektiği konusunda anlaştık mı?" Paddy ön yolcu koltuğundaki pozisyonundan soruyor.

Bakışlarım dikiz aynasında Philip'inkilerle buluşuyor. Nazik dev, geçtiğimiz bir buçuk hafta boyunca benim dayanağım oldu. Güven verici bir şekilde başını sallıyor ve ben de boğazımı temizliyorum. "Evet, mümkün olduğunca az konuş."

"Bunun yanlış gidebileceğini ne kadar vurgulasam azdır." Bunu söyleyen Zach'in hukuk ekibindeki orta düzey avukat, benimle birlikte cipin arkasındaydı. Kısa çekmek için ne yaptığını sormadım. da niyetim yok. O benim kilitli kapılardan içeri giriş biletim. Benim için önemli olan tek şey bu.

"Sakin ol, spor. Rolünü doğru oynarsan olabilecek en kötü barodan atılman ve hayatının geri kalanını birkaç minnettar kişi sayesinde özel bir adada geçirmen olur. En iyisi bu işi sonuna kadar götürmek ve kendine bir *ton* fatura edilebilir saat garanti etmek olacaktır" diyor Paddy.

"Tamam. Anlaştık." Monogramlı Ferragamo postacı çantasını kaldırdı ve kapiya doğru uzandı. "Hadi gidelim."

"Bekle." Paddy elini uzattı. "Rolünü doğru oynamadığın için işler sarpa sararsa diğer tarafa geçemezsin."

"Ama sen dedin ki-"

"*Dinleyin.* Bunu ne kadar vurgulasam azdır. İş batırdığın için ona bir şey olursa, ülkedeki en güçlü üç adamın boktan listesinde senin de adın olacak. Bunu unutma."

Adamın sol göz kapağı birkaç saniye seğirdikten sonra başını salladı. "Anlaşıldı."

Paddy'nin bakışları bana dönüyor ve gülümsüyor. "Git eğlen, canım."

Cipten dışarı adımımı attığımda kalbim diğer tüm sesleri bastıracak kadar gürültülüydü. Sanırım bu iyi bir şey, çünkü arkamdan çarparak kapanan kapıların sayısı, hepsini içime alabilseydim şimdiye kadar kalp krizine neden olurdu.

Sorulduğunda 'kimlik bilgilerimi' gösteriyorum ve Zachary Savage'ın hukuk ekibinin bir parçası olduğumu dürüstçe onaylıyorum. Daha önce bir avukat tuttuğumu bilmiyorlar.

, Reed & Clintons'un kıdemli ortağı Dawson Reed'in geçici asistanı olarak çalışmak üzere Neon'dan izin alan Reed'in asistanı, patronunun iki gün önce kendisine sürpriz yaptığı dünya tadını çıkarıyor.

Gri, penceresiz bir odaya girdiğimizde, Paul Spencer'ın - benim seçtiğim yardımcım - hazırladığı ve masanın üzerine koyduğu belge gerçek. Aslında bu şaşırtıcı performansta gerçek olmayan tek şey benim esmer peruk ve kutu gibi gözlükler.

Kapıların açılması için on dayanılmaz dakika beklerken içim endişeyle dolup .

Zach odaya adımını atıyor ve hayat bedenime çarpıyor. Scarsdale'deki hastane odamdan götürüldüğünden beri ilk kez nefes alıyorum. Mahkemesini beklerken birlikte geçirdiğimiz zamanlar, olsak bile cehennem gibiydi. Bu da aynı derecede cehennemdi ama en azından bilinmezliğin büyük bir kısmını geride bıraktım.

Güzel gözleri Paul'ün başının yanından geçip bana kilitleniyor. Odanın öbür ucundan nefesinin kesildiğini duyuyorum. Seksi ağzı açık kaldı ama Kendini çabucak toparlar ve mırıldanması gereken şeyleri mırıldanan muhafıza başıyla selam verir.

O zaman yalnızız.

İki avukatıyla birlikte bir müvekkil.

oturdu. Paddy odadaki kamera konusunda beni uyardı, ben de ellerimi kucağımda tuttum.

"Bethany." Derin sesi, tanıştığımız günkü küstahlığıyla beni tepeden tırnağa okşuyor. Ama benzerlikler burada bitiyor.

Zach'i savunmasız gördüm. Beni kaybetmekten korktuğunu gördüm. Ama şimdi gözlerinde çıplak bir korku var. Canlı ve ölümcül bir şey onu kıracak güce sahip.

"Hey, Zach."

"Nasıl...ne...bebeğim, seni görmek çok güzel. Ama neler oluyor?"

Birdenbire bu toplantıya en kötü senaryoyu koyduğunu fark ediyorum. Hemen gözlerimle onu rahatlatmaya çalışıyorum ama Paul boğazını temizliyor ve toplanmak için hareket ediyor. Ne yazık ki bu onu bana ve Zach'e yaklaştırdı.

Gözleri kısık. "Bay Savage, sizinle birkaç şeyin üzerinden geçmemiz gerekiyor."

"Elbette, ama bunu nişanlımın üzerine yapışmadan yapabileceğini düşünüyor musun?" Zach soruyor, sesi ölümcül bir bıçak gibi.

Paul geri sıçradı. "Özür dilerim, saygısızlık etmek istememiştim." Zach gözlerini benden ayırmadan başını sallıyor. "Devam et."

Paul, Paddy'nin ona öğrettiği planı tekrarlıyor. "Oda bir saatliğine sizin, ancak kameralar bu sürenin sadece yarısında kapatılabilir, yoksa alarm çalar. Bay...Paddy o zamana kadar uygun bir şekilde...yerleşmenizi öneriyor?"

"Neden bana bundan bahsedilmedi?" Zach bana soruyor.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Hapishanenin telefonundan kimsenin duyması riskini göze alamazdık."

"Ve bunun seni riske atmadığını mı düşünüyorsun, Peaches?" Şoku atlatmaya . Ve parlak zekası hala maliyet/fayda oranını tartıyor.

Paul'e . "Gitme vaktin gelmedi mi?"

Başını sallar ve belgeleri Zach'in önüne koyar. "Bunlar Bay Reed, kârınızı maksimize etmek istiyorsanız hemen tasfiye etmenizi öneriyor. İncelemeniz için sizi yalnız bırakayım." Aceleyle kapıya gider ve kapıyı çalar. Korumalar onu dışarı çıkarır ve kapıyı arkasından kapatır.

Yoğun kayrak grisi gözlerine bakıyorum ve aynı anda hem ağlamak hem de istiyorum.

"Benimle olan ilişkini bitirmeye mi geldin, Bethany?"

"Ne? Hayır!"

"O zaman sana dokunabilir miyim?" diye sertçe sorar. "Sana dokunmam gerek."

Saatime gizlice bir göz attım. "Bir dakika daha değil. Kamera on bir on beşte kapanacak."

Sertçe yutkunuyor. "Bu Paddy denen adama güveniyor musun?"

"Arkadaşlarına güveniyorum. Mason ve Noah bunu harekete geçirdi."

Başını sallıyor. Sahte gözlüklerimi hafifçe masanın üzerine koyuyorum.

Biz

dakikayı birbirlerine bakarak, ince değişiklikleri özümseyerek ve kataloglayarak geçirdiler.

Kırmızı ışık söner sönmez kendimi ona doğru fırlattım. Beni yakalıyor ve çelik bankın kendi tarafına sürüklüyor. Dudaklarımız buluşuyor ve yutuyor.

Dilleri utanmadan birbirlerinin ağzını sikiyordu. Zach'in elleri hararetle üzerimde geziniyor, göğüslerimin, karnımın üzerinde, kalem eteğimi yukarı çekmek için aşağı iniyor. Özellikle bu durum için ağda yapmışım ve eli çıplak, soyunmamış amımı bulduğunda donup kalıyor.

"Tanrım, Bethany, buraya kadar iç çamaşırsız gelmediğini söyle bana?" diye hırlıyor çiğ, yırtıcı bir sesle, bakışları amıma kilitlenmiş.

"Ben... zaman kaybetmek istemedim." Turuncu tulumunu açmaya çalışırken parmaklarım titriyor.

Başını kaldırır ve gözleri . "Lanet olsun. Beni o kadar çok mu istedin?"

"Evet. Beni bekletme, Zach. Lütfen..."

Eteğimi daha yukarı çekti. Sonra ben hâlâ onun üzerindeyken kalçalarını kaldırıp diğer düğmelerine saldırıyor. Ellerini serbest bırakıyor ve üst yarısı bana açıkta kalıyor. Takım elbisesini aşağı iterken Zach'in daha zayıf, daha şık halini keşfediyorum. Karın kasları dokunuşuma tepki olarak dalgalanıyor ve güzel siki serbest kaldığında zevkle inliyorum. Tekrar oturuyor ve beni üzerine yatırıyor.

"Bankı tut bebeğim," diye talimat veriyor, sesi zar zor seçilebiliyor, ihtiyaç ateşiyse kavruluyor.

Kenarını kavıyorum ve nefesimi tutuyorum. Kalın sikinin başını açıklığıma sürüyor. Gözleri benimkilerle çarpışıyor. "Seni ne kadar özlediğimi biliyor musun, Peaches? Seni nasıl arzuladığımı?"

"Sanırım öyle," diye sızlanıyorum. "Eğer sen de benim kadar mutsuz olsaydın... lütfen, Zach. Sana çok ihtiyacım var!" Sesim kesiliyor ve gözyaşlarım oluşuyor.

"Tanrım! Burada olduğuna inanamıyorum... benimle, benim için hazırsın. Bu amcığı tıka basa dolduracağım bebeğim. Kendimi senin içine yerleştireceğim."

Aşağı doğru kıvranmaya çalışıyorum. "Acele et!"

Derin bir homurtuyla beni aşağı itiyor, sikinin üzerine oturtuyor. Ağzı çılgılığımı yutuyor. Sonra ikimiz de kıpırdamadan duruyoruz, umutsuzca bu vahşi ve çalkantılı duyguya çalışıyoruz.

"Siktir. Tanrım, seni seviyorum." Sesi itirafla birlikte titriyor.

Bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettim. Acım hafifliyor ve onun dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Ben de seni seviyorum."

Hafifçe kaldırıp tekrar indiriyorum. İhmal edilmiş amım onu sıkıyor ve zevkle homurdanıyor. "Siktir, siktir, *siktir*!"

Topuklarım yere basarken, utanmazca ona srtnyorum, her zevk yalamasını ondan çıkarıyorum. Beni serbest bırakıyor ve mutluluğum kr edici bir orgazmla doruğa ulaşana kadar ona biniyorum. Zaman ve çaresizlik onu ayağa kaldırdığında hala dalgayı sürüyorum. Beni masaya çarpıyor ve hevesli bacaklarım beline dolanıyor. Üzerime ıktı ve tekrar içime daldı.

Sırtım kamburlaşıyor. Dalga yükseldikçe haykırıyorum.

"İstediğin bu mu, benim pis şeftalilerim?" Gmleğimin düğmelerini çözüyor ve agzly ekişlerle meme uçlarını emiyor. "Erkeğinin seni böyle yapmasını mı?"

"Evet."

Yavaşça itiyor. "Hâlâ senin erkeğin miyim, Bethany?" Sesinde belirgin bir kırılganlık notası var.

Gözlerim şok içinde açıldı. "Tabii ki . Neden farklı dşnesin ki?"

Acı gözlerini dolduruyor. "Umut edemeyecek kadar korkuyordum-"

"Seni *her zaman* seveceğim, Zach. Ne olursa olsun. Hastanede bana beni sevdiğini asla unutmamamı söylemiştin. Ben de sana aynısını söylüyorum. *Sonsuza dek* seninim. şimdi, *lütfen, lütfen* beni becermeye devam et. Sadece on beş dakikamız kaldı."

Muhteşem erkeğim ellerini başımın iki yanına koyuyor ve içimdeki pistonlar. Gözlerim dönüyor ve ne olduğunu anlamadan tekrar dalgaya biniyorum. Saniyeler sonra üstüme yığılıyor ve içime sıcak ve sert bir şekilde fiřkırđını hissediyorum.

"Bebeğim?" diye mırıldanıyor nefes nefese kaldığımızda. "Hmm?"

"O güzel amcığını bana yemeye hazır bir şekilde getirmene bayıldım ama lütfen bana o iffetli antanda klotun olduğunu söyle."

içimden khkha ve mutluluk fişkırıyor. "Aslına bakarsan iki tane getirdim. ivit rengi olan sende kalsın."

Derin khkahası kalbimin oyuklarını dolduruyor. "Harika olmaktan asla vazgeçme, tatlım."

"Yapmayacağım." Bir pck paylaşıyoruz ve saatime gizlice baktığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

 dakika.

Mutluluğum azalıyor. Zach içimden çıktı ve çantama uzandı. O da açıyor ve getirdiğim mendilleri ve i çamaşırlarını çıkartıyor. O beni temizledikten sonra klotumu giyiyorum ve kıyafetlerimi yeniden ayarlıyorum.

Kırmızı ışık yanıp sönmeye , elinde bir silahla yanımda oturuyordu. saygı duyulacak kadar büyük bir mesafe var. Sırtımız kameraya , geniş omuzları el ele tutuşmamızı gizliyor.

Kalbim her geçen dakika yas tutuyor.

"Keşke seninle hapis yatıyor olsaydım," diye geveledim.

Birbirine kenetlenmiş parmaklarımızdan başını kaldırıp cızırtılı bir bakış fırlatıyor. "Ne? Sakın öyle söyleme."

"Neden olmasın? Bu doğru. En azından bu şekilde birlikte olabiliriz."

"Kesin şunu! Hemen şimdi. an zar zor işimi görebiliyorum. Seni de parmaklıklar ardında düşünmenin beni ne hale getireceği hakkında bir fikrin var mı?"

Gözlerimden akan yaşlara engel . "Bu çok zor."

Sarsılarak ayağa kalktı ve doğrudan kameranın altına doğru yürüdü. belgeleri elinde tutuyor. Bana işaret ediyor ve ben de kör noktada ona katılıyorum. Evrakları bıraktı ve beni kollarının arasına aldı. Başımı göğsüne bastırıyor ve başını benimkine yaslıyor.

"Zor olduğunu biliyorum. Ama dayanmana ihtiyacım var bebeğim. Sana yardım etmesi için neye ihtiyacın varsa söylemen yeterli. Philip'in her şeye erişimi var."

"Ben... her şey değil."

Tam bir dakika boyunca sessiz kalıyor ve ben ölüyorum. İşaret parmağı çenemi kaldırdığında, bakışlarımı kaldırıyorum.

"Neye ihtiyacın var?" diye soruyor.

Bu sert, ruhsuz yerde küçük ihtiyaçlarımı dile getirmeye isteksizim.

"Bethany, dudağını ısırmayı bırak ve bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Kıyafetlerin artık senin gibi kokmuyor. Yatak odamıza girdiğimde seni koklamayı özlüyorum. Bu beni öldürüyor."

"Tamam. Ben hallederim."

"Ne? Nasıl?"

"Lojistik konusunda endişelenme. Sadece kendine iyi bak. Bana söz ver."

"Söz veriyorum."

Bir an için alnını benimkine yaslıyor.

"Sana yüzüğü verdiğim gün seninle evlenmeliydim. Tanıştığımız gün seninle evlenmeliydim."

"Bunu yapma, Zach."

Başını sürekli sallıyor, parmakları belime dolanıyor. "Bugün bizim için yaptığın şeyi seviyorum. Ama bunu tekrar yapmanı istemiyorum."

Kalbim parçalanıyor. "Ne? Neden?"

"Çünkü bu tehlikeli. Yakalanma riskini göze alamam." "Zach-"

"Hayır. Seni evde, güvende istiyorum. Avukatlarıma görüntülü ziyaret ayarlamaları için talimat vereceğim. Bu şekilde iletişimde kalabiliriz."

Gözyaşlarım özgürce akıyor. "Artık gibi olmayacak." "Lütfen, bebeğim. Bu şekilde olmak *zorunda*."

Acımasız Zach tam modunda. Gözyaşlarımı siliyor ama geri atmıyor. Kamera çekimi dışında kalma riski bizi yedek kulübesine geri gönderene kadar bu şekilde kalıyoruz.

Zach formları imzalıyor. Sonra elini son bir kez benimkiyle birleştiriyor. "Seni seviyorum."

Boğazım cevap veremeyecek kadar dolu, o yüzden başımı sallıyorum.

Paul Spencer muhafızla birlikte döner. İş gibi vedalar. Zach'in gözlerine son bir kez bakıyorum. Kapıdan çıkarıldı.

Ve ben cehenneme dönüyorum.

ON ALTI

Biz Limbo
Bethany

Bir rutine oturduk. Bir çeşit.

Düzenli olarak yemek yemeyi ve uyumayı kabul ediyorum. Zach bana haftada bir görüntülü ziyaret gönderiyor. Haftada iki kez de Philip tarafından bana ulaştırılmak üzere onun kokusunu taşıyan bir tişört alıyorum. Zach bunu nasıl bilmiyorum ama umursamayacak kadar minnettarım.

Ekranda olduğumuz süre boyunca, bir zombiden daha iyi görüldüğümden emin oluyorum. Gülümsüyorum. Gülüyorum. Bazen flört bile ediyorum.

Ama ikimiz de zamana oynadığımızı biliyoruz. Avukatlar cezasını biraz daha azaltmak için harıl harıl çalışıyorlar. Savcı top oynamıyor.

Yavaş yavaş yolun yarısını geçiyoruz. Patronlarım bana ihtiyacım olduğu sürece izin verdiler. Para biriminin üç katına çıkacağı gerçeği Bayan Zach Savage olduğum an, bana tutunmak için kendilerini istediğim şekle anlamına geliyor.

Zach'le konuşmadığım zamanlarda kafamı meşgul eden uçurumdan uzaklaşmak için çok fazla müşteri gerektirmeyen birkaç kolay iş yapıyorum etkileşim - bir meclis üyesinin oğlunun geçen Bar Mitzvah'ı ve başından beri ters giden bir gökyüzü dalışı evlilik teklifi.

Düşen yüzükten müstakbel gelinin kuma seansına kadar, çiftin Teterboro Havaalanı'na dönmesini beklerken diken üstündeyim.

Yaşanan pek çok aksaklığa rağmen, çift evraklarını imzalarken mest olmuş durumda. Düğünleriyle ilgili heyecanlı planlara başladıklarında biraz üzülmekten ve biraz da kıskanmaktan kendimi alamıyorum.

Zach ile görüntülü görüşmeye bağlandığımda ruh halim henüz düzelmemişti. Hemen kaşlarını çattı.

"Sorun nedir?"

Dudaklarımı ısıırıyorum ve *bunun* onun anlayacağı *şey olmadığını* söylüyorum. "Üstesinden gelmeye çalıştığım vasatın altında bir ruh hali."

Başını sallıyor. "Buna neden olan özel bir şey var mı?"

Hangi evrende buna izin düşünmüştüm? "Evet." "Anlat bana."

Olayı geçiştiriyorum ve konuyu değiştirmeye çalışıyorum.

"Düğün planlarımızı tekrar rayına oturtmak ister misin?" diye soruyor.

Kalbim beni biraz bir döngü yapıyor. "Bunu sana bir tepki uyandırmak için söylemedim, Zach."

"Biliyorum. Ama yine de soruyorum. Önemli şeyler zaten yerinde. Gerisi lojistik meselesi."

Başımı salladım. "Beklemeyi tercih ederim."

Yüzü sertleşir. "Bekledik, Peaches. Zaman bizden çalındı." "Biliyorum, ama..." Ona kadar kışkırtmak istemediğimi söylemek istiyorum. Ama kesinlikle

Kaderin benimle işi bitti mi?

"Ama ne? Tereddüt mü ediyorsun?"

"Tabii ki hayır. Ama beni buna zorlama, Zach. Bugün olanları sana anlatmasaydım bu konu . Seninle evlenmek istiyorum.

Her şeyden çok. Ama başka planlar yaptığımda yanımda olmanı istiyorum. Olur mu?"

Yüzündeki gerginlik kayboluyor ama gözleri hâlâ benimkileri inceliyor. "Beni sevdiğini söyle."

Parmaklarım ekrana dokunuyor, ağzının üzerinde geziniyor. "Seni seviyorum."

Sözler onu sakinleştiriyor ve normal hizmet devam ediyor. Ben ayrılmadan önce yarım saat daha konuştuk.

Ama sohbet devam ediyor. Gece yarısı olduğunda ve ben hâlâ uyanık olduğumda ajandamı kapıp bir liste yapmaya başlıyorum.

Hafta sonunda bir listeden birkaç geçici telefon görüşmesine kadar ilerledim. Sıkı bir gizlilik altında planlar yapmaya başladım. Philip neyin peşinde olduğumdan şüpheleniyorsa bile bunu sözle ya da davranışla belli etmiyor.

Zach'le bir sonraki telefon görüşmem bir öncekinden belirgin bir şekilde farklıydı. "Daha mutlu görünüyorsun."

Sırıtiyorum ve ona bir öpücük konduruyorum. "Çünkü seninle konuşuyorum."

"İyi denemeydi. Ama her neyse, eğer seni mutlu ediyorsa, bırakacağım."

Ona bakacak kadar afalladım. "Sen kimsin ve nişanlıma ne yaptın?"

"İki hafta hapisten çıkan adam ben olabilirim." Kalbim

kaburgalarım sertçe çarpıyor. "Zach?"

"Şeftali mi?"

Umudumu yitirmeden önce somut güvencelere ihtiyaç duyarak parmaklarımı ekrana doğru uzatıyorum. "Lütfen bana bunu kastettiğini söyle."

"Bunun hakkında oynayacağımı mı düşünüyorsun? Senin yanına dönmek konusunda?" Bakışları ekranın içinden beni delip geçiyor.

Uyuşuk bir şekilde başımı sallıyorum, parmaklarım hâlâ yüzünü okşuyor. "On dört gün, aşkım. Dayan biraz."

"Yapacağım. Sahip olduğum her şeyle."

Ciddi bir şekilde başını sallıyor ve imzayı atıyoruz.

Telefonu elime alıp yeni aramalar yapmaya başladığımda titriyorum. Zach bir sonraki video konferansımızı kaçırdığında endişeleniyorum ama paniğe kapılmıyorum.

Rikers'ı arayamam ya da öylece . Philip'le konuştum ve bana ilgileneceğini söyledi.

Zach ertesi gün arıyor ve çenesindeki morluğu gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor.

"Ne oldu?"

Omuz silkiyor. "bir şey yok. Sadece yanlış zamanda yanlış yerde yakalandım. Diğer adamı görmelisin."

Cevap çok basit. "Zach, lütfen bana gerçeği söyle."

Gözleri sertleşiyor. "Endişelenecek bir şey yok bebeğim. Söz veriyorum. Bana yaptığını anlat."

Bunu sürpriz olarak saklamayı planlamıştım ama içgüdülerim beni ona söylemeye itti. bir şeye ihtiyacı olursa diye. "Düğünümüzü planlıyordum," diye geveledim.

Gözleri açılıyor, sonra yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Öyle mi?"

Onun açık mutluluğu benimkini de körüklüyor. "Evet. Üç mekân seçtim çünkü nerede evlenmek istediğinden emin değildim."

"Nereye gidersen git. Ama söyle bana."

"Burada New York'ta, evde San Francisco'da ya da Maui'de." "Nerede istiyorsun, bebeğim?"

"New York ilk seferinde işe yaramadı. Maui'yi denemek istiyorum."

"Indigo Maui'de mi?"

"Evet."

" et. Tek istediğim koridorda yürüdüğünü görmek ve böylece yüzüğümü parmağına takabilmek. Geri kalan her şey-"

"Lojistik, biliyorum."

Gülümsüyor. Ben de gülümsüyorum.

"Bu gerçekten senin için sorun olur mu?"

"Beni seviyor
musun?" "Seni
seviyorum."
"Önemli olan tek şey bu, bebeğim."

Görünüşe göre kaderin benimle işi bitmemişti.

Tahliye edilmesine üç gün kala Rikers'da çeteler arası bir kavga çıktı.
NYPD'nin Rehine Kurtarma Ekibi ile iki gün süren bir çatışmaya neden olan
kavgada yirmi mahkum ve beş gardiyan öldürüldü.

Toz dağıldığında, Zach gitmişti.

YEDİ

Zach ile Birleştığımız

Gün

Beni sonsuza dek hayatımın aşkına, ruhumun sahibine bağlayacak olan yeminleri etmeye dakikalar kala burada, bir sunak ve bir rahiple karşı karşıya nasıl durduğumdan emin değilim.

Tek bildiğim boktan fırtınanın şimdilik sona erdiği ve benim burada olduğum.

Sırtımı ve omuzlarımı çürükler çok fena ağrıyor ama kaderimde varsa bu acıyı tekrar ve on kat daha fazla çekerim. şu anda olduğum yerde olacağımı garanti ediyor.

Arkamdan annemin destek için son erkeğine sarılırken sızlandığını duyuyorum. Sanırsınız ki üç kaburgası kırık ve vücudu çürüklerle kaplı olan o.

Tabii ki, onun otel odasına gittiğimde ödünü kopardım. Indigo Maui'de bir MMA dövüşünden çıkmış taze bir ceset gibi görünüyordum ama Bethany Green ile evlenmeyi kaçırmamın imkanı yoktu.

Hayatta olmaz.

Bethany benim ışığım. Benim dünyam. Onu bana gönderdiği için bana tepeden bakan yüce varlığa teşekkür ediyorum. O olmasaydı, ölmüş olurdum. Bunu kesinlikle biliyorum çünkü son üç ayda yeterince yaklaştım. Olduğum her şeyin, aldığım her nefesin onun sayesinde olduğu gerçeğinden kaçmıyorum.

Hayatımı ellerinde tutuyor. Varlığımı bir arada tutuyor. Saf ve basit.

Onun için neredeyse ölüyordum. Onun için hapse girdim. Gözümü kırpmadan yine yaparım.

O benim.

Benim

Peaches'im.

Benim

hayatım.

Var olma sebebim.

Bugün, sonunda, parmağına bir yüzük takacağım. adımla damgalayacağım. Ruhunu kendime zincirleyeceğim.

Bugün, Bethany benim karım olacak.

Nişanlığının benim gelip gelmeyeceğimi bilmeden dekore ettiği balo salonunda org müziği yükseliyor. Sıraları ve duvarları süsleyen her bir taç yaprağı ve dantel dizisi, başımın üzerindeki katmanlı avizeleri aydınlatan her bir çivit mumu, Bethany'm tarafından, hayatta olup olmadığımı bilmeden oraya yerleştirildi.

Ona yaşattığım acı ve ona duyduğum büyük, korkunç sevgi kalbimi öyle bir çarptırıyor ki bayılacak gibi oluyorum.

Müzik aniden durdu. Dönüyorum ve acı vücuduma yayılıyor.

Mason, Bethany'nin düğünümüz için seçtiği üç sağdıçtan biri -bugün buraya gelebilmiş olma ihtimalime karşı- yüzümdeki buruşukluğu fark ediyor ve

Kaş.

Ona endişesi hakkında tam olarak ne düşündüğümü açıklayan bir bakış gönderiyorum - *Parmağımda beni sevdiğim kadına bağlayan yüzük olmadan buradan ayrılacağımı mı sanıyorsun? Git taşları tekmele, göt herif.*

bana mesajı açık ve net bir şekilde aldığını söylüyor.

Yo Yo Ma'nın Bach'tan Çello Süitleri'nin tanıdık tınıları çalmaya başlıyor ve ben Bethany'yi Fas'ta ilk kez dans ederken gördüğüm güne geri dönüyorum. Kalbim, Bethany'ye tam olarak ne zaman aşık olduğumu söylemeyi reddediyor. Çünkü her zaman ona ait olduğuna inanıyor ama o gün aşka doğru o son, kutsanmış ve lanetli adımı attığımı hissediyorum.

Düğün günümüz için bu şarkıyı seçmiş olması, gözlerimi yaşartacak kadar beni kahrediyor. Kendimi toparlamak için dişlerimi sıkıyorum.

Gözyaşları, annem gibi aşırı duygular içinde boğulmayı seven korkaklar içindir.

Gözyaşları, veren ve vermeye devam eden bir kadından derin bir koşulsuz sevgi kuyusu bulacak kadar şanslı olan ahmaklar içindir.

Hay sikeyim.

Ürperiyorum, gözlerimi kırıştırıyorum ve karıncalanma duruyor. İyi de oluyor, çünkü hiç tanımadığım ve umursamadığım küçük bir kız, saçlarında sevimli ve beyaz kurdelelerle, koridordan aşağı atlıyor ve avuç avuç gül yapraklarını neşeyle savuruyor.

Eminim çok sevimlidir.

Ama benim sadece bir kişiye gözüm var.

Süslü kemeri doldurduğunda, uzun, düzensiz bir aceleyle nefes veriyorum. Üç aylık berbat bir cehennem, yanlış kararlar ve üzücü bir yalnızlık içinde geçen geceler beni bu noktaya getirdi.

Aklın alamayacağı kadar çarpıcı, tüm görüntülerin üzerinde bir cennet görüntüsü. Saçları nedimelerinin elbiseleriyle aynı tonda çivit dantelle örülmüş. Duvak takmadığı için şükrediyorum çünkü gözlerini görebiliyorum.

Beni bulduğu anı görüyorum ve tökezlemesini izliyorum. Babası onu yakalıyor, ama mavi gözleri, geniş ve güzel ve gözyaşlarıyla yüzüyor, benimle kalıyor. Dünya elimden alınırken beni sabitliyorlar. Çıplak ve işe yaramazım, tek bir amaç dışında.

Amacım onu sevmek. Bethany'mi.

Sunaktan aşağı bir adım atıyorum.

Diğer sağdıcım Gabriel Antonelli solumdan, "Lanet olsun, dostum, beklemen gerekiyordu," diye homurdanıyor. "Bunu onun için mahvedersen, sonunu asla duyamazsın."

Bir adım daha atıyorum.

Todd, müstakbel kayınpederim, bana yarı bıkkınlık yarı istifa dolu bir bakış gönderiyor.

Arkamda, Tongalı rahip boğazını temizliyor.

Bakışlarım aşkımı tepeden tırnağa tüketiyor. Elmas işlemeli krem ipeğe sarılmış muhteşem vücudu canlılıkla parlıyor.

Ama kilo verdiğini fark ettim. Bunun nedenleri beni yok etmekle tehdit ediyor. Yaşadıklarımızı düşündükçe derimin altında öldürücü bir öfke kabarıyor.

Bethany saldırıya uğradığında izlediğim yoldan ya da verdiğim cezadan pişman değilim. Ama yaptıklarımın beni ondan uzaklaştırdığı için pişmanım. Yokluğumun onun acı çekmesine neden olması beni derinden yaralıyor. Ağır bir kalple, onu geri itiyorum. Onun yerine gözlerinde parlayan sevgi ve umudun tadını çıkarmayı seçiyorum. Bir zamanlar hak ettiğimi düşünmeye cüret ettiğim, ama şimdi bir milyon yıl yaşasam da zerresini bile hak etmeyeceğimi bildiğim bir sevgi. Yine de içinde boğulmaya niyetlendiğim bir aşk. Çünkü bu konuda çok bencilim.

Bethany'i hak etmiyorum.

Ama o benim.

Tapılacak

benim.

Sikmek için

benim.

Tapınmak için benim.

Koridorda son birkaç adımı atıyorum. Ona ulaşıyorum ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum. O da beni sıkıca kavırıyor ve ruhum iç çekiyor.

"Şeftali."

Bethany

"Hey, Zach," mırıldanıyorum, burada olduğuna inanamıyorum. Gerçekten, harika bir şekilde burada. Gözümün önünde. Ve benim işkence görmüş, çorak varlığını yatıştırmak için gönderilmiş bir hayalet değil. "Buradasın."

Ciddi, yürek parçalayıcı bir şekilde başını sallıyor. "Buradayım bebeğim."

Sözlerindeki derin onaylama içime bir ürperti gönderiyor. Tüm vücudum titriyor, sanki sonunda, mutlulukla, çılgınca kendini korumanın zincirlerinden gibi.

Onun zayıf, güzel yüzüne dokunmak istiyorum. Parmaklarımla izini sürmek. İçi boş elmacık kemikleri, şehvetli ağzı, çenesindeki o korkunç morluk, bir dua ederken ve gerçek olması için bir kurban sunarken.

Parmakları benimkilerin etrafında daha da sıklaşıyor ve bana arzuladığım güvenceyi aşıyor. "Ve bir daha asla ayrılmayacağım. Asla."

Boğazım dökülmemiş milyonlarca gözyaşıyla tıkanıyor. "Seni bu konuda tutacağım."

Gözleri bir anlığına kapanıyor ve göğsü hareket ediyor. "Lütfen yap. Tanrım, lütfen beni tut."

Birkaç boğaz temizlendi. Babam işaretle kolunu uzatıyor ve Zach isteksizce beni bırakıyor.

Diğer duruyor, eli elimi tutuyor ve sunağa birlikte adım atıyoruz.

"Hazır mıyız?" diye soran iri yapılı, dünyadan bıkmış gözlerle bakan rahip Biz.

Zach beni inceliyor. "Benim olmaya hazır mısın?"

Kalbim bu adama karşı hissettiklerimle dolup taşıyor. "En başından beri seninim üzerimi aradığınız an."

Sözlerim ona doğru ilerliyor. Zaten kararmış olan gri gözleri tunç rengine dönüyor ve rahibe başını sallamadan önce sertçe yutkunuyor. "Ve bana izin verdiğin andan itibaren seninim. Biz hazırız."

Bir ömür önce, kendi yeminimizi mi yazsak yoksa geleneksel mi davransak diye düşünüp durduk. Neye karar verdiğimizizi hatırlamıyorum, çünkü o aptalca pastoral, geçici günden bu yana çok şey oldu.

Bizi buraya getiren o kadar çok şey oldu ki, her anı kilin içinde dondururken acele etmek istiyorum.

Hatırlamıyorum... bu yüzden kalbimi açıyorum. "Zachary, seni andan beri başka kimseyi görmek, başka kimseye dokunmak, başka kimseyi sevmek istemedim. Yapacağım. Yanınızda duracağım, sizi en sert dalgalarda bile seveceğim ve eviniz olacağım. Her zaman için."

"Bethany, sen kalbimin atmasını sağlayan nabızsın, güneşimin parlamasını sağlayan gökyüzüsün. Senin için yaşıyorum. Sensiz hiçbir işe yaramam. Aşkımsın. Şeftalim. Ben seninim."

SEKİZ

The Afterburn

Bethany

Batan Hawaii güneşinin altında sallanıyoruz, birbirimizi hızlı ya da yavaş müziğe bırakmıyoruz. Konuşmalar ve kadeh kaldırmalar yapıldı, Çin Fenerler serbest bırakıldı. Zach'in helikopter pilotu otelin çatısında duran helikopterin kumandalarının arkasında, bizi yirmi dakika uzaklıktaki özel adamıza götürmek için hazır bekliyor.

Zach elimi tuttu, platin ve siyah opal alyansı güneşte parlıyor. Birleştirdiğimiz ellerimizi dudaklarıma götürüyorum ve parmak eklemlerini öpüyorum. Başımı kaldırdığımda elinin arkası gözyaşlarımla ıslanmıştı.

Boğazının arkasından sert bir ses çıkarıyor. "Ağlama bebeğim. Lütfen." Beni göğsüne yaklaştıırken titriyor.

Bir an için kalp atışlarını dinliyorum, güçlü ve sabit, bu beni sakinleştiriyor. "Elimde değil. Geçtiğimiz üç ay boyunca sensiz yaşamının nasıl bir şey olacağını düşünmek zorunda kaldım. Zach... Bunu başaramazdım." Kalan korkunun pençeleri beni kavıyor ve ölümü dileyerek o çalkantılı siyah girdabın içine geri itiliyorum.

Alnıma nazik bir öpücük konduruyor. "Biliyorum. Her gün benim için ıstırap oldu. Ama artık geri döndüm. Bugün hayatımıza başlayalım, Peaches. Tam burada, hemen şimdi. Birbirimizden asla ayrı bir gece geçirmeyeceğimize söz verelim."

Kalbim kabarıyor ve başımı sallıyorum. "Söz veriyorum. Yaşadığımız sürece, her sabah ve gece gördüğüm ilk ve son şey sen . Seni seviyorum, Zach."

O da aynı sözü veriyor, sonra beni öpüyor, uzun ve derin, nefes alamayana kadar.

Arkamızdan bir ses geliyor ve Keely'yi görmek için dönüyoruz. "Hallmark anını bölmek istemezdim ama yola çıkma vakti geldi çocuklar." Sesi sertti ama gözleri yaşlarla buğulanmıştı.

Gülümsüyorum ve en iyi arkadaşşıma sarılmak için Zach'in kollarının cennetinden ayrılıyorum. "Seni seviyorum, Keel. Senin için Tanrı'ya her gün şükrediyorum."

Bana daha sıkı sarıldı. "Ben de, B. Ben de."

Ayrıldığımızda ağlıyoruz ve korumacı bir şekilde yakınımızda duran Mason onu kollarına alıyor.

Zach'e bakıyorum, gülümsüyor, yıkıcı derecede yakışıklı yüzü biraz zayıflamış ama daha az ölümcül değil. "Gidelim mi, Bayan Savage?"

"Evet, lütfen, Bay Savage."

Vedalaştık ve otele doğru yola çıktık. Helikopterin beklediği çatıya çıkan asansörde kocama bakıyorum, sonunda onunla gerçekten yalnız kalabildiğim için kalbim küt küt atıyor. Bakışlarıma karşılık veriyor ve yüzüne kazınmış gölgeleri ve yorgunluğu görüyorum.

Hemen verdim. "Zach?" "Evet, Peaches?"

"Eve gitmek istiyorum."

"İşte oraya gidiyoruz."

"Hayır, ev demek istedim, San Francisco'ya dönmek."

Yüzünü rahatlık kaplıyor ve doğru şeyi yaptığımı anlıyorum. Dünyanın dört bir yanına dağılmış sayısız mülkümüz arasında Zach'i en huzurlu gördüğüm yer San Francisco'daki evimiz.

Güzel gri gözlerinde parlayan minnettarlıkla bana bakıyor. "Evim senin olduğun her yerdir, Peaches, ama evet, ben de San Francisco'ya dönmeyi çok isterim."

Telefonunu çıkardı ve daha biz çatıdan inmeden, yeni seyahat ayarlamaları yapıldı. Başımı omzuna yaslıyorum, yanımda Zach'in sağlam güvencesi için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar minnettarım.

Uçağa bindiğimizde yorgunluğu daha da belirginleşti. İkimiz de şampanya ve havaryı reddediyoruz. Kalkıştan sonra elini tutuyorum ve onu özel jetin arka tarafındaki ana süite götürüyorum.

Ceketini silkelerken gözlerinde vahşi bir açlık yanıyor. Bakışları üzerimde gezindiğinde, hayranlık uyandıran şehvetinin ve kuşatıcı sahipliğinin çıplak alevini hissediyorum ve krem rengi ipek kravatını çekiştirip düğün smokinindeki ilk çıtçıtın düğmelerini açarken eli titriyor.

"Seni daha fazla sevmenin mümkün olduğunu düşünmüyordum Bethany, ama karım olduğunu, gerçekten bana ait olduğunu bilmek..." başını sallıyor. "Umarım hazırsındır, çünkü sana olan sahipliğim bitene kadar seni becermek niyetindeyim.

İçine ve dışına işledim. Bundan sonra seni gören her erkek sende benim izimi görecek. Seni aşkımla lekeleyeceğim ve sikimle sana sahip olacağım."

Sertçe ürperiyorum ve tanıştığımız anda beni dizlerimden kesen o kibirli gülümseme beni yeniden dümdüz ediyor. Ona doğru sallanıyorum. "Evet, Zach. Tamamen seninim."

Beni kendine çekiyor ve kollarım dolanıyor. Sanki ağzımızın birleştiği yerde hava varmış gibi öpüşüyoruz. Aleti karnımda kaya gibi sertleşiyor ve ben de ona karşı acı dolu bir ihtiyaçla kıvranıyorum.

Onsuz geçen sonsuz işkence dolu geceler.

"Tanrım, bebeğim," diye inliyor, dili benimkine karşı sıcak ve sert bir şekilde kayıyor. "Sana ihtiyacım var. Hem de çok. O güzel amcığının benim için ıslandığını söyle bana?" diye yalvarıyor.

"Öyle, Zach. Çok, çok ıslak," diye inliyorum.

Eli kıcımdan yukarı kayıyor ve çılgınca gelinliğimin arıyor. "Kahretsin, gelinliğine bayıldım ama hemen şimdi çıkması lazım!"

Derin bir nefes alıyorum ve isteksizce geri çekiliyorum. "Zach, bekle."

Bir adım daha attığımda bileğimi kavıyor. "Ne ediyorsun, Peaches?"

İçten içe gülümsüyorum. Otoriter Zach'im geri döndü ve mutluluğum neredeyse tamamlandı. "Beni becermeni istiyorum, sevgilim. O kadar çok ki dayanamıyorum. Ama çok yorgunsun-"

"*Lanet olsun*, hayır," diye homurdanıyor. "Bunu aklından bile geçirme, Bethany." Beni kendine doğru çekiyor ve ona çarptığımda acı dolu tıslamasını duyuyorum.

"Zach, Philip bana üç gün önce hapisanede başına gelenleri anlattı." Zach'in kişisel asistanının anlattıklarını hatırlayınca sesim titriyor. "Bilincini kaybetmişsin ve kendini revirde bulmuşsun, Tanrı aşkına."

Öfke yüzünü buruşturuyor. "Ve lanet avukatlarım bu sabaha kadar nerede olduğumu sana bildirme zahmetine girmediler. Sana bunları yaşattığım için çok üzgünüm bebeğim." Yüz hatları bir an için yumuşuyor, sonra tekrar sertleşiyor. "İnan bana, geri döndüğümüzde birkaç kellenin uçmasını istiyorum."

Başımı salladım. "O korkunç yerden çıktın, önemli olan tek şey bu. Ama bana geri dönmek için yeri göğü yerinden oynattın ve bunu abartmanı istemiyorum."

"Tanrım, seni becermemenin beni bilmiyor musun?" soruyor hoyratça.

Tereddüt etmemek için çok mücadele ediyorum. Benim kararlı ifademi gördüğünde.

Yüzünü buruşturuyor ve elimi çelik gibi sert sikine götürüyor. Yardım edemiyorum ama kavıyorum

kalinlığında ve uzun ve derin inliyor. "Lütfen bebeğim. Beni böyle bırakma."

Kalbim kendi kendine çarpıyor. "Yapabilirim... Seni uçurabilirim..."
Sözcüklerimin denenmesi şiddetle kızarıyorum.

Sırıtsı hınzırca ama sinirli. "Son üç aydır her gece içine boşalmayı hayal ettim. Ağzına bayılıyorum ama o daracık başka hiçbir yere boşalmam mümkün değil." İç geçiriyor ve alnını benimkine yaslıyor. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye homurdanıyor sonunda.

"Sadece uçuş sırasında dinlenin. Lütfen, içimin rahat etmesi için?"

"Tamam, yapacağım ama senin de benim için bir şey yapman gerekiyor." Ağzı benimkinin üzerinde gezinene kadar başını ayarlıyor.

Dudaklarımı dudaklarına değdiriyorum ve zevk alıyorum. "Ne istersen."

"Elbiseni çıkarma ama külotunu çıkar ve üzerime otur.
Yüzünü. Bırak da amını yiyip seni boşaltayım. Sonra dinleneceğim."

Anlaşmalara bakılırsa, dudak uçuklatacak kadar harika bir anlaşma. Ama kocamdan karı koca olarak ilk sevişmemiz için beklemesini istedim. Ve amım Zach'in aklında ne olduğunu düşününce sevinçten çığlık atıyor, kendimi bencil hissetmekten alamıyorum.

Zach çenemi içine alıyor ve aşına olduğum o acımasız ifade yüzüne damgasını vuruyor. "Masadaki anlaşma bu, bebeğim. Ya sevişiriz ya da ben seni yerim. Hangisi olsun?"

Dudaklarımı büzüyorum ama delice bir heyecan var. Ayakkabılarımı tekmeleyip gelinliğimin eteklerini kaldırmaya başladım ama o başını sallar.

"Arkanı dön. Sahip olduğum kıcı göreyim."

İtaat ediyorum ve ipek Versace elbisemi toparlıyorum. Çivit rengi danteli gördüğü an anlıyorum çünkü sertçe küfrediyor. "Siktir, Peaches. Bana yaptıkların için seni kıcından sikeceğim. Duydun mu beni?"

Külotumu indirirken başım titriyor.

Onları elimden çekip alıyor ve cebine sokuyor. "Lanet yatağa gir. Şimdi."

Aceleyle yatağa gidip bir tarafa diz çöküyorum. Kemerini çıkarıyor ama pantolonunu ve yarım düğmeli gömleğini üzerinde bırakıyor.

Yatağa uzanıp yastıklara vahşi gri gözleri benimkileri yakalıyor.
"Buraya gel. Elbiseni kaldır ve bana o tatlı amcığını göster."

Tepeden tırnağa titreyerek kocamın istediğini yapıyorum ve ayaklarımı omuzlarının iki yanına yerleştiriyorum. Sonra gelinliğimin kıvrımlarını yavaşça topluyorum, ta ki belime dolanana ve Zach'in elektrikli bakışlarına tamamen maruz kalana kadar.

"*Siktir.* Tanrım!"

Sesindeki ham ihtiyaç karşısında inliyorum ve henüz beynimi sikmesine izin vermeme planımda neredeyse tereddüt ediyorum.

Ama yüzüne bir kez bakınca ağzının bembeyaz olduğunu görüyorum ve tereddüt ediyorum. "Zach..." Eğer ona bir şey olursa asla kendimle yaşayamam. Çünkü çok açgözlüydüm.

Her türlü kaçma fikrini engellemek için ellerini çoraplı kalçalarımın kilitliyor. "Bana istediğimi ver Bethany," diye homurdanıyor.

Nefes almaktan daha çok istediğim şey bu olduğu için teslim oluyorum ve kendimi onun bekleyen ağzına bırakıyorum.

Zeki dilinin klitorisime ilk dokunuşunda içimden bir çığlık kopuyor. Onun yokluğunda bir nebze bile azalmayan bir uzmanlıkla beni ağzına alıyor ve emiyor. Yıldızlar görüş alanımda patlarken Zach beni diliyle sikiyor ve yarattığı ıslaklığı yalıyor.

İçimden geçen her zevk dalgasıyla birlikte beni cesaretlendirmek için inliyorum. Onsuz o kadar uzun zaman geçirdim ki, coşku dalgasının tepesine çıkmam ancak birkaç dakika sürüyor.

"Oh Tanrım!" Kalçalarım ona karşı sarsılıyor.

"Evet, işte bu bebeğim. Kahretsin, tadın cennet gibi. Benim için gel."

Parmaklarımı saçlarının arasına sokup yüzüne sürmek için ihtiyacım olan tek şey bu. Uçakta yankılandığına emin olduğum bir çığlıkla sertçe boşalıyorum.

Zach her bir damlayı yalıyor, sonra beni bırakmadan önce diliyle okşuyor.

Vücudunu çok fazla sarsmamaya dikkat ederek ona doğru çöküyorum. O da Yüzünü buruşturuyor ve beni sertçe kendine çekiyor, beni sertçe öperken iki koluyla beni sıcak gövdesine hapsediyor. "Ben kırılgan bir bebek değilim ama seni endişelendirmek de istemiyorum. Eğer uslu durmamı istiyorsan, gözlerini kapat ve uyu."

Ona dinlenmesi gerekenin kendisi *olduğunu* söylemekten kaçınıyorum. Onun yerine gölgeli çenesine bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum, Zach."

"Seni seviyorum karıcığım. Şimdi uyu."

Zach

Yeni bir adam olarak
uyandım.

Bethany'yi ilk fırsatta becerme şansımın reddedilmesinden ne kadar nefret etsem de, onun haklı olduğunu inkâr edemem. Çatlaman kaburgalarım hâlâ çok ağrıyor ama hapishane revirinde uyandığımdan beri üzerimde olan yorgunluk 'Cisco'ya indiğimizde geçmişti.

Bethany uyandığı anda beni yeniden enerjik görüyor. Beklenti muhteşem gözleri doluyor ve nefes alış verışı değişiyor. Uçak piste inerken kalçalarını ayırıp daracık amına dalmamak için kendimi zor tutuyorum.

Ama bu kadar uzun süre bekledim ve bunu doğru yapmak istiyorum.

Ben de granit gibi sertleşmiş sikimi pantolonumun içinde tutuyorum ve gemiden inip eve gidiyoruz.

Limuzin bizi eve bıraktığı anda tüm bahisler kapandı. Onu kaptığım gibi eşikten geçiriyorum, sonra da nikâhımızı kutlamak için bekleyen personele kaybolmalarını söylüyorum.

Onlar dağılır dağılmaz karımı yere bırakıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. Dudaklarının tadı en tatlı, en güçlü ambrosia gibi. Onu öpmeye doyamıyorum. Onu sevmeye.

"Bana bu elbiseyi nasıl çıkaracağımı göster."

Titriyor ve fermuarı işaret etmek için kollarını kaldırıyor. Yakalayıp indiriyorum ve elbisesi yere düşüyor, üzerinde topuklu ayakkabılarından başka bir şey kalmıyor, çorap ve sütyen.

Onu görünce dilsiz kaldım. Korumak için neredeyse öldürdüğüm bu beden, yokluğumda daha da nefes kesici bir hale geldi ve göğsüm, içimde dolaşan duygunun derinliğiyle doldu.

"Çok güzelsin."

Yanakları kızarıyor ve elimde olmadan Bethany Savage'a daha çok aşık oluyorum. Onu kollarımda sallıyorum ve üst kattaki yatak odamıza götürüyorum. Bizi soyuyorum ve altıma aldığım zar zor nefes alabiliyorum, muhteşem gözleri derinliklerini kavrayamadığım bir aşkla parlıyor.

Parmakları çenemden ağzıma doğru kayıyor ve parmak uçlarını öpüyorum. "Seni seviyorum Bethany. Hem de çok. Benim olduğun için teşekkür ederim."

İçine giriyorum ve yüzünü yıkayan mutluluğun tadını çıkarıyorum. "Ben de seni seviyorum. Evine hoş geldin, Zach."

Ne kadar sıkı, ne kadar sıcak ve misafirperver olduğunu anlatmaya kelimeler yetmez. Onu yavaşça becerdim, bunu uzun tutmaya niyetliydim. Ama onun iniltili çığlıkları ve ateşli nefes alışları beni ateşe veriyor. Bacakları kalçalarımın arkasına girdiğinde, daha sert pistonluyorum. Hezeyan üzerime çöküyor.

"Tanrım, seni becermeye bayılıyorum. Sana asla doyamıyorum," diye inliyorum.

Etrafımda sıkılaşıyor, sikimi ipek gibi sıcak bir yumrukla tutuyor. "Daha fazla, Zach.

Lütfen... beni daha sert becer."

Ben tartışmam. Karıma istediğini veririm ve kollarımda çözüldüğünde yakalarım.

Sonra yüzümü boynuna gömüyorum ve onu her şeyimle dolduruyorum.

Nefeslerimiz sakinleştiğinde yumuşak yanağını öpüyorum ve onu kendime çekiyorum. "Yakında bir gün Bethany Savage, bebeğimi senin içine koyacağım."

Nefesi kesiliyor ve ben ona bakıyorum. Yüzünden neşe yayılıyor ve ben de bunun yankısını kalbimde hissediyorum. "Yakında bir gün, Zach Savage, senin çocuğunun annesi olmaktan daha çok istediğim bir şey yok."

Ondan sonra tam bir aptal oldum.

Beni öpüyor ve gözyaşlarım dudaklarımızın arasından sızıyor. Hiç utanmadım.

Eve geldim.

EPİLOG

Sevgi & Neşe & Umut Yüzer

"Hazır mısın?"

"Beş dakika önce, siz bağlamadan önce hazırdım. Bu gizli projenin ne olduğunu öğrenmeye ilk günden beri hazırdım.

Mason'la Connecticut'a kaçtığın zaman."

Beni Tanrı bilir nereye götüren eller belimi sıkıca sarıyor. Kıçıma bastıran Zach'in sıcaklığını hissediyorum. "Bana sataşılıyor musunuz Bayan Savage?" diye kulağıma hırlıyor.

Görüşüm yokken, her derin, seksi nüansı duyuyorum. Bana açıklamak üzere olduğu şey her neyse, Zach bu konuda heyecanlı. Muhtemelen benden daha heyecanlı. Ve ben çok heyecanlıyım.

"Evet. Devam et artık Savage. Bu gerilime daha fazla dayanamayacağım."

"Elbette dayanabilirsin. Hazzı erteleme konusunda seni iyi eğittim.

Yapacaksın

Sana hediyeni vermek için hazır olana kadar beklemek zorundayım."

"Gecikmiş hazlar harikadır. Ama uzun süreli açlıkla aramın iyi biliyorsun."

Kıçıma şaplak attığında yanağımın içini ısıırıyorum. "kadar dudak yeter. Birkaç adım daha atarsan neden daha önce kahvaltı önermediğimi anlayacaksın."

Beni öne doğru itiyor ve çıplak ayaklarım deri yastıklı yumuşaklığa batıyor. uzandığımda nefesim biraz kesiliyor. Ama sadece hava ve deri kokusu var.

"Hayatınızın en büyük deneyimine hazır mısınız?"

"Seninle tanışmak en büyük deneyimdi. Sana aşık olmak, seninle evlenmek... hepsi benim en büyük deneyimlerimdi."

"Bu doğru mu?" Zach çekiştiriyor. "Görüyorum ki yeni *eski mahkum sevicini* fetiş."

Nefesim biraz daha kesiliyor. "Bunu geçmişimizde bıraktığımız için mutluydum.

Bana tulumu sen aldın."

"Çünkü o gün hapishanede benimle uğraşırken ne kadar ıslandığını fark ettim."

"Senin için deli oluyordum." "Ve çabanı takdir ettim."

Beni bir adım daha iterken gülüyoruz.

Artık Zach'in deneyiminin bazı bölümleri hakkında konuşabiliriz. zaman geçti. Ve Dillon'ın cinayete teşebbüs suçundan parmaklıklar ardında birlikte, yolumuza devam etmemize yardımcı olan kesin bir çizgi çizilmiş oldu.

Hayatı daha da zorlaştırmak amacıyla balayımızın tadını çıkarmak için bir ay izin aldık. Zach'in yeni Indigo Lounge girişimi - dönüştürülmüş Bora Bora'da arkadaşlarımız için bir parti verdikten sonraki ilk maceramız denizaltılar oldu.

Bayan Savage olduğumdan beri her hafta Zach bana bir hediye ile sürpriz yapıyor.

İşe geldiğimde masamda çiçekler, işe gitmeden önce sarı elmaslar Bir Broadway gösterisi için yola çıkmak ya da *Zach Şeftalilerini Seviyor* yazılı bir pankartla ofis binamın önünden geçen bisikletli kuryeler norm haline geldi.

Hayatın tadını çıkarıyoruz ve ruh eşimle mutluluğa bir şans daha verildiği için her gün evrene şükrediyorum.

Sağ omzumun arkasında bir yerde sessizliğe gömülmüş bir ruh eşi.

"Zach?"

"Sabahlığını çıkar," diye emrediyor.

Heyecandan içim içime sığmıyor, kemeri çözüyorum ve odamızdan çıkarken giydiğim elbisenin düşmesine izin veriyorum. Pamuklar ayaklarıma ve bileklerime sürtünürken o elbiseyi yerden alıp atıyor.

Sessizlikte jet motorlarının uğultusunu duyuyorum. Üç saat önce Yeni Zelanda'ya gitmek üzere Indigo Lounge uçağına bindik. Zach, Mason ve Noah Yüzüklerin Efendisi temalı bir salonu keşfediyor, bu yüzden tatilimizi bir iş gezisiyle birleştiriyoruz. Diğer ikisini henüz göremedim.

Yola çıktığımızdan beri çiftleştik ve sanırım bir süre daha çiftleşmeyeceğim. "Sol kolunu uzat."

İtaat ediyorum ve bileğime kayış benzeri bir bant geçiriliyor. "Bunlar bağlayıcı değil. Sadece seni bir süreliğine sabit tutmak için, tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Kulaklarım hışırdayan giysilerin sesini duyuyor ve sanırım Zach de soyunuyor. Birkaç saniye sonra kolu belimi kavırıyor. Dudakları kısa bir öpücükle dudaklarıma değiyor, sonra fısıldıyor, "Kendini hazırla."

Destekliyorum. Ama hiçbir şey beni tüm bedenimin aniden ağırlıksız hale gelmesi hissine hazırlayamaz. "Ah!"

Dengeyi yakalama içgüdüğü bizi tepetaklak ederken kollarım sallanıyor.

"Sakin ol." Zach'ın kolu sıkılaşıyor.

"Aman Tanrım, neler oluyor?" Birkaç saniye sonra merak içinde nefes alıyorum.

"Süzülüyorsun. Seni bırakacağım. Her yüzey yastıklı olduğundan sana zarar verecek bir şey yok ama çok ani hareket etmemeye çalış, tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldadım. "Vay canına."

Zach beni yavaşça bırakıyor ve bu his daha da inanılmaz. Geçici olarak kollarımı açıyorum ve sanki havadan yapılmış gibiyim. Zach üzerimde süzülürken yumuşak bir hava akımı hissediyorum. Yavaşça uzanıyorum ve parmaklarım göğüs kaslarını sıyrıyor. Bir saniye sonra gitti ama yakınımda olduğunu hissediyorum.

Sırtımda bir çekistirme hissediyorum, ardından sütyenim gevşiyor ve vücudumdan .

Ilık hava meme uçlarımı okşuyor ve hemen zirve yapıyorlar. Ellerimi başımın üzerine kaldırıyorum ve en sığ dalışı yapıyorum.

"Siktir. Bu çok seksi."

" ne kadar büyük?"

"Yeterince büyük."

Ben 'yüzerek' geçerken parmaklar omurgamı izliyor. Külotuma takılıyorlar ve ters ivme külotumun kaymasına yardımcı oluyor.

Başım yastığa çarpıyor ve gülüp yörüngemi yeniden ayarlıyorum.

"Eğleniyor musun, bebeğim?"

"ve uçuyorum. Daha iyi ne olabilir ki?" "Hmm... sıfır yerçekiminde sikilmek?"

Nefesim kesildi.

"Göz bağımlı çıkar, Peaches."

Siyah ipek örtüyü çıkarıyorum ve etrafıma bakıyorum. Alan yatak odamızın büyüklüğünde, özel yapım çivit rengi dolgular altın rengi ışıklarla serpiştirilmiş. Zach'ın bana kullandığı koşum takımını tavandan sarkan yarım düzineden biri. Ayrıca duvar boyunca zemine yerleştirilmiş siyah yerçekimi botları var.

"Sürprizini beğendin mi, bebeğim?"

Ona bakıyorum. Arsız bir gururla sırtıyor ve sessizce hiçbir şeyin bunun üstüne çıkamayacağını kabul ediyorum. "Sürprizime *bayıldım*. Bu inanılmaz, Zach. Bunun için sana verecek yeterli brownie puanım olduğunu sanmıyorum."

Bana doğru zarıfçe akıyor ve beni kendine çekiyor. Bacaklarımız birbirine dolanıyor ve güzel bir takla atıyoruz. "Eminim farklı bir ödeme şekli bulabiliriz."

Parmaklarımı onun şehvetli ağzının üzerinde gezdiriyorum. "Aklında ne var?" Sert gri gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bir bebek yapalım."

"Zach? ?" "Buradayım."

San Francisco'daki evimizin koridorunda ilerlerken, çıplak ayaklarım parke zemine çarparken, özenle ses tonuna gülümsüyorum.

Yatak odamızın kapısında duraklıyorum ve önsezim doğru çıkıyor. Zach 'hikâye anlatma' moduna geçmişti ve oğlumuz Cameron her zamanki gözlerini babasınıninkilere dikmişti.

"Ben de ona dedim ki, *hadi bir bebek yapalım*. Ve dokuz ay sonra, bom, sen indi." Elini kaldırdı. " ama. Beni asılı bırakma, dostum." Hadi bir bebek yapalım.

O büyülü, ürkütücü sözleri duyduğum günün üzerinden tam on iki ay geçti. Ve bu yolculuğun kocamla olan her şey gibi heyecan verici olacağını bilsem de, en çılgın hayallerimde bile Zachary Savage'ın ilk denemede beni hamile bırakacağını düşünmemiştim. Özellikle de kocamın doğum kontrol iğnesi sadece birkaç gün önce vurulmuş.

Şaşırmamam gerekirdi. Yerçekimsiz odadan çıkmadan önce bana hamile olduğumu söylemişti. Yirmi dört saat sonra yapılan hamilelik testi bunu kanıtladı.

Yavaşça odaya giriyorum, kalbim büyük bir sevgiyle dolup taşıyor, gözlerim yaşıyor.

"Şeftali mi?"

Oğlumuzun başını öpmek için eğilmeden önce "Ben iyiyim," diye onu rahatlatıyorum. Dolgun ayaklarını tekmeliyor, babasının sesini duymak için sabırsızlanıyor. "Umarım senin hikayeler PG derecelidir."

"Dinleyicilerime göre değişir."

Gülüyorum ve birbirimize bakarken gözleri kararıyor. "Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum.

Başını sallıyor. "Sana tapıyorum. Ve seni de çok seviyorum."

Cameron'a bakıyorum. Şok siyah saçları şimdiden babasınıninki gibi kibirli bir kıvrıma sahip ve doğduğunda mavi olan gözleri şimdi yoğun bir kayrak grisine dönüşüyor. Savage geni yavaş yavaş bebeğimin üzerine mührünü vuruyor. "Şu anda olduğumdan daha mutlu olabileceğimi sanmıyorum."

"Eminim seni daha mutlu edebilirim."

Muhteşem meleşimin gözlerinden başımı kaldırıp başka bir çift gözle karşılaşıyorum. "Evet. Nasıl?"

"Bir bebek daha yapalım."

Birkaç saat sonra işe gidiyor.

Dokuz ay sonra Nicole India Savage'a hayatımıza hoş geldin diyoruz.

Son

Sevgili okuyucu,

Bir serinin sona ermesi her zaman üzücüdür. Ama INDIGO LOUNGE SERİSİ'ni yazmaktan büyük keyif aldım! Ve iki yıl ve altı kitap sonra, bu karakterlere gösterdiğiniz sevgi beni hala hayrete düşürüyor! Siz okuyucularım, bu yolculuğun bu kadar güzel olmasının sebebisiniz, bu yüzden TEŞEKKÜR EDERİM!

Ayrıca Zach ve Bethany'nin hayatlarına ve düğün günlerine giden inişli çıkışlı yola son bir bakış atmaktan keyif aldığınızı umuyorum. Bu kitap tek başına okunmak üzere tasarlandı, ancak Zachary Savage ve onun sevimli, alıngan Peaches'i olan seks tanrısının daha dolu, daha sıcak bir yardımını almak için [HIGH](#) and [HIGHER](#)'ı okumanız !

[INDIGO LOUNGE SERİSİ](#)'ndeki diğer karakterler [SPIN](#)'de ortaya çıkıyor. Noah King ve Leia Michael'ın hikâyesi için [SPIRAL](#) ve [SOAR](#)'a ihtiyacınız olacak. Keely ve Mason'ın hikâyesi için [FREEFALL](#)'u okuyun.

SOAR'dan BONUS BÖLÜM için [buraya](#) tıklayın.

Son olarak, bültenime kaydolmayı unutmayın. Şu anda ÜCRETSİZ bir novella sunuyorum, kaydolduğunuzda Hoş Geldiniz Mektubunuzda alacaksınız.

İletişimde kalmak ister misiniz? Aşağıdaki bağlantılardan herhangi birini kullanın.

[WEB SİTESİ](#) | [FACEBOOK SAYFASI](#) | [TWITTER](#) | [GOODREADS](#) | [SOKAK EKİBİ](#) | [TSU](#) veya
[HABER BÜLTENİNE KATILIN](#)

DAHA FAZLA ZACH VE BETHANY İSTER MİSİNİZ? GİZLİ BİR
BAKIŞ İÇİN SAYFAYI ÇEVİRİN

YÜKSEK

(INDIGO SALONU KİTAP 1)

Birinci Bölüm

Bethany Green'in Cuma akşamı posta kutusunu açtığında gördüğü ilk şey çivit mavisi renkli zarf oldu. Diğer önemsiz posta ve faturaların arasında, tozun içindeki egzotik bir mücevher gibi göze çarpıyordu.

Heyecanlanmaması için kendini uyarırken bile kalbi birkaç kez çarptı. Parmakları titreyerek dikdörtgen zarfa uzandı ve onu elinde gerçek ve ağır bir şekilde hissetti.

"*Tanrım, geldi. Gerçekten geldi.*" Apartmanın boş fuayesinde de olsa kendi kendine konuştuğunun farkına varınca, postayı hızla büyük boy el çantasına tıktırdı ve aceleyle asansöre yöneldi.

Zarfi tekrar çıkardığında dördüncü katın düğmesine daha yeni basmıştı. Ön yüzünde kabartmalı altın harflerle yazılmış kelimeler *basitti: Davetiyeniz*. Zarfı ters çevirdi. İade adresi yoktu. Bunda şaşılacak bir şey yoktu. Çünkü cidden, ancak deli biri *bu* daveti geri çevirebilirdi.

On dakika sonra Bethany, yarım bardak Rioja ile takviye edilmiş olmasına rağmen, hala açacak cesareti toplayamamıştı. Cep telefonundan gelen sert vızıltı onu yerinden sıçarttı. Bakışlarını şimdi sehpasının üzerinde duran zarftan ayıramayınca, parmakları telefonunun üzerine kapanmadan önce birkaç saniye boyunca kanepede el yordamıyla ilerledi.

"Bir saat sonra tapas yemeye gidiyoruz, değil mi?" En yakın arkadaşı Keely Benson, saçma sapan Brooklyn tınısıyla tersledi.

Keely saf bir New Yorkluydu, Bethany gibi sonradan görme değildi. Uzun arkadaşlıkları boyunca Bethany, Keely'nin hayatında olduğu için Tanrı'ya birçok kez şükretmişti. Bethany hayatının en kötü haberini aldığı anda Keely onun yanında olmuştu.

"Umm... evet... sanırım," diye yanıtladı Bethany, dikkati hâlâ zarfın üzerindeydi.

"Sen... *tahmin* mi ediyorsun? Geçen hafta sana kaç kez bu gecenin benim için ne kadar önemli olduğunu söyledim? Lanet olsun Bethany, eğer benden seni asla affetmem. Eğer çok güçlü olursam Clark'ın asla sonuna kadar gitmeyeceğini biliyorsun. Beni geri çekmen gerek. Onu evime iyi ol, ama akşam yemeğinde benden kaçmasına izin veremem ve bunun olması için sana ihtiyacım var!"

", Keel, ineklere olan çılgın bağımlılığını hiç anlayamadım."

Arkadaşı, liseli kız kıkırdaması gibi başlayan ve bir dominatrix hırıltısıyla biten zengin bir kahkaha attı. Bethany, Keely güldüğünde yetişkin erkeklerin küçük çocuklar gibi salyalarının aktığını görmüştü.

"Anlamana gerek yok, bebeğim. Tek yapman gereken ortaya çıkmak ve bir arkadaşına yardım etmek."

"Ben... tamam, elbette, orada olacağım."

Keely sabırsızlıkla ofladı. "Tamam, bana neler olduğunu anlat. Dişi erkeklerle bir kez daha karşılaşmadın, değil mi?"

Bethany taşaklarını büzüştüren patronuna taktıkları lakap karşısında sırıttı. "Hayır, Salı gününe kadar şehir."

"O zaman sorun ne?"

Bethany haberi daha fazla kendine saklayamayarak, "Geldi," diye ağzından kaçırdı. "O mu? Ne?"

"Bir davetiye. Indigo Lounge'a."

Sessizlik. Bethany onu tanıdığı sürece Keely'nin söyleyecek sözü olmamıştı. Şimdi sessiz kalması Beth'in kalbinin sıkışmasına neden oldu. Arkadaşı da tıpkı onun gibi o anın ciddiyetini biliyordu.

"Sen. Dalga geçiyorsun. Benimle!" diye fısıldadı sonunda.

"Değilim." Bethany'nin boğazından yarı inanmaz, yarı dehşete kapılmış bir ses yükseldi. Çünkü gözlerinin ona söylediklerine hâlâ inanamıyordu.

"Açtın mı? Ne yazıyor? Ne zaman gidiyorsun? Ne kadar süre için? Misafir getirmeye iznin var mı? Siktir et, kızım, dökül!"

"Ben... henüz açmadım. Ve cidden Keely, açmak istediğimi sanmıyorum."

"Açmak istemediğinizi mi düşünüyorsunuz yoksa daveti kabul etmek istemediğinizi mi?"

"Umm... ikisi de mi? Yani bu kadar kısa kaçmamın imkanı yok. Ayrıca, şu anda yapacak çok fazla işim var. Haziran en yoğun ayımız çünkü herkes yaz için ortadan kaybolmadan hemen önce... Bu pratik değil."

"Bethany!" Keely'nin sert sesi onunkiyile kesişti.

"Evet?"

"Evinizde ne kadar şarap var?"

Bethany sonunda gözlerini kırıştırmayı ve çivit rengi zarftan başka bir şeye odaklanmayı başardı. Mutfağına giden kısa koridora yerleştirilmiş oyuğa bakarak saydı. "Üç kırmızı, bir beyaz, bir roze. Neden?"

"Yirmi dakika içinde orada olurum. Dışarıdan yemek getiririm." "Clark ne olacak?"

Keely içini çekti. "Kendimi süper seksi bir inek sikinden mahrum etmek beni ne kadar öldürse de Clark bekleyebilir."

Bu, yapmayı düşündüğünüzü bildiğim şeyi yapmanıza izin vermeyecek kadar önemli."

"Ama-"

"Yirmi dakika." Telefonu kapattı.

Bethany kendini nefes almaya zorladı. Ellerin titrememesi için dua etti. Şarabından bir yudum daha alarak davetiyeyi eline aldı.

Indigo Lounge, Amerika'nın en zengin beşinci adamı olan otuz bir yaşındaki milyarder Zachary Savage'a ait.

Geçen yıl *Time Dergisi'nde* Savage hakkında okuduğu yazı, onun Midas dokunuşlu iş anlayışından bahsetmiş ve paçavradan zenginliğe uzanan geçmişini ima etmişti ama haberin büyük ölçüde başka makalelerden alıntılandığını biliyordu. Çok içine kapanık olan Zach Savage röportajı yapan kişiye geçmişiyile ilgili neredeyse hiçbir şey anlatmamıştı.

Yazıda kullanılan fotoğraf üniversite yıllarından kalma eski bir ama bu, Zachary Savage'ın yirmi beş yaşındayken bir kadının dikkatini çeken ve onun esrarengiz, seksi gülümsemesinin ardındaki adamı tanımak istemesine neden olan gözleriyle çekici ve muhteşem olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyordu.

Bugünlerde Zachary Savage hakkında herkesin bildiği tek şey, Batı Yakası'nda bir yerlerde, muhtemelen San Francisco'da yaşadığı, dünya çapında birkaç evi olduğu ve en ünlüsü Indigo Lounge olmak üzere birçok girişimcilik pastasında parmağı olduğuydu.

On adet süper jumbo özel jetle işletilen salonlar birinci sınıf, özel yetişkin eğlencesi sunuyordu. Söylentilere göre bunlar uçan seks saraylarıydı, ancak ayrıntılar sadece A sınıfı yıldızların aşına olduğu son derece iyi saklanmış bir sırdı.

Çalıştığı etkinlik organizasyon şirketi geçen yıl onun işini almak için teklifte bulunmuş ve kesin bir ret cevabıyla karşılaşmıştı. Bethany, teklif veren ekibin bir parçası olarak, önceden Zachary Savage hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmekle görevlendirilmişti.

Neredeyse boş gelmek patronlarını kızdırmaktan fazlasını yapmış ve Neon Events, Inc. şirketindeki pozisyonunu güvencesiz hale getirmişti. Bu fiyaskodan sonra amiri Sheena Malcolm'un gözünde kendini affettirmek için canla başla çalışmak zorunda kalmıştı.

Zil sesi düşüncelerini böldü. Ayağa fırlayarak Keely'yi içeri çağırdı ve kapının önünde beklemeye başladı.

Sarışın, yeşil gözlü arkadaşı her zamanki hızlı ve seksi adımlarıyla asansörden çıktı, bir elinde en sevdikleri Çin lokantasından aldığı paket servis çantası, diğerinde iki Louis Vuitton hafta sonu çantası vardı.

Keely onun yanından geçip daireye girerken Bethany kaşlarını çatı. "Çantalar ne için?"

Keely valizleri en yakındaki kanepenin yanına yere bıraktı ve mutfağa yöneldi. "Biri boş ve bu yolculuğa çıkmaya ikna ettiğimde kullanman için. Diğerisi ise tüm ikna gücümü kaybedersen ve başarılı olamazsam diye. Bu durumda, sen ve ben

Hafta sonu için Hamptons'a. Hava tahmini doksanların ortasından yükseklerine kadar diyor. Eğer Clark'la çarşafplarımın üzerinde terlemeyeceksem, biz senin hayatını nasıl yaşadığın gibi ciddi bir konuyu tartışırken ben de gidip bir plajda terleyebilir ve bronzlaşabilirim." İki tabak alıp oturma odasına geri döndü ve yiyecekleri bir köşeye sıkıştırılmış küçük yemek masasına bırakıp Kung Pao tavuğu ve erişteyi dağıtmaya başladı.

Bethany *plaj* kelimesine verdiği şiddetli tepkiyi bastırdı ve korkudan kaynaklanan ürpertisini gizlemeye çalıştı. Keely yine de gördü.

Sempatî bakışlarını yumuşattı. "Kahretsin. Plaj fikrini unutun. Aslında tüm acil durum planını da çöpe at. Ona ihtiyacın olmayacak."

"Aslında, davetiye hakkında..."

Keely yüzünü buruşturdu ve yemek çubuklarını ona doğrulttu. "Kendini gitmekten vazgeçirdin, değil mi?"

"İşten izin alabileceğimi sanmıyorum, Keel."

"Elbette yapabilirsin. Melanie teyzen iki ay içinde ikinci kalp krizini geçirdi. Doktorların onu uyardığı tüm o çörekler ve yağlı pirzolar sonunda göstermeye başladı. Zavallı Mel Teyze'nin bu sefer dayanıp dayanamayacağını bilmiyorlar."

"Tanrım, Keely, Mel Teyze günde birkaç kez bindiği atlardan daha sağlıklı değilse bile onlar kadar sağlıklı."

Geçen hafta doğum gününde kendisiyle konuştum, gibi."

"Iron Balls Sheena bunu bilmiyor. Son iki yılda biriktirdiğin tüm tatil zamanını Montana'daki teyzenin ölüm yatağını ziyaret etmek için kullanmanı onayladı. Ve..." Keely cep telefonunu cebinden çıkarıp Bethany'ye doğru salladı: "Az önce bana mesaj attı ve her gün kontrol etmene gerek kalmaması için onu bilgilendirmemden memnun olduğunu söyledi."

Bethany ağzının açık kalmasına engel olamadı. "Bir çanta hazırladın, bizim için yemek sipariş ettin ve patronuma mesaj atıp izin istedin... yirmi dakika içinde mi? Sırf bu geziye gideyim diye mi?"

"Evet."

"Ve Sheena uydurduğunuz bahaneye inandı mı?"

"Neden yapmasın ki? Hâlâ geçen yıl Neon'dan Rubio Events beni kaptığı için değil de beni sinir krizine soktuğu için ayrıldığımı sanıyor. Eminim onu dava edeceğimden ödö kopuyordur." Keely sırtıttı ve dumanı tüten bir tabak uzattı. "Yüzündeki o ifadeye bayılıyorum."

"Ne bakışı?"

"Sana yardım ettiğim için beni öpsem mi yoksa mazeretlerini toza dönüştürdüğüm için beni tokatlasam mı bilemediğini söyleyen."

"Evet, çünkü bu kadar kararlı olduğunuzda ikimizden birinin pişman olacağı bir şey yaptığını acı bir şekilde öğrendim. Ve çoğu zaman bu ben oluyorum."

Keely ona el salladı ve Bethany'nin dakikalar önce boşalttığı kanepeye gitti. Zarfa, Bethany'nin neredeyse bir saat önce posta kutusunu açtığından beri hissettiği aynı huşu ile baktı. "Vay canına. Yani... vay canına."

Bethany titrek bir nefes verdi ve durumun önemini abartmadığı için kendini biraz daha iyi hissetti. "Biliyorum, değil mi?"

Keely başıyla onayladı. "Yine de açmamız gerekiyor bebeğim. Bütün gece ona bakarak ilginç detayları öğrenemeyiz." Derin bir nefes alarak kâğıdı masadan aldı ve yırtarak açtı.

Bethany oksijen ihtiyacı açgözlülükle solumasına neden olana kadar nefesini tuttu. "Ne yazıyor?"

"Pazar günü Newark'tan yola çıkıyorsunuz. İlk durak Şangay... Deneyim boyunca kendi kişisel rehberiniz, şefiniz ve bir korumanız olacak... Vay anasını!"

"Bodyguard mı? Neden ihtiyacım olsun ki-"

Keely elini kaldırdı. "İkinci durak Bora . Tanrım, Bethany, Bora Bora'ya gitmek için adam öldürdüm! Üçüncü durak, Aleut Adaları. ?"

Bethany omuz silkince devam etti. "Dördüncü durak Londra, beşinci durak Monte Carlo." Boşluğa baktı ve iç çekti. "Bu inanılmaz bir şey Bethany. "Bu inanılmaz, Bethany.

Indigo Lounge'u araştırdığınızda ve yılda bir kez joker bir misafiri ücretsiz olarak kabul ettiklerini öğrendiğinizde böyle bir ikramiye aldınız mı?"

"Hayır. O zaman ikimiz de bunun bir şaka olduğunu düşünmüştük, hatırladın mı? Milyarlarca dolarlık bir kuruluşun hayatta bir kez karşılaşılabilecek böyle bir fırsattan ne çıkarı olabilirdi ki?"

"Belki de Zachary Savage dünyanın onun sadece süper zengin bir pislik olduğunu düşünmesini istemiyordur?"

"Kişisel röportaj vermeyen ve neredeyse inzivaya çekilmiş bir adam neden dünyanın kendisi hakkında ne düşündüğünü umursasın ki?" Bethany sordu.

"Tanrım, bilmiyorum. Ama bu hediye düvenin ağızının içine bakmayalım." Zarfın kenarını Bethany'ye doğru tuttu. "Bu davetiye senin kucağına düştü ve sen. Gidiyorsun. Gidiyorsun."

Bethany içinden yükselen itiraz selini durdurmak için dudaklarını birbirine bastırdı. Bir yandan heyecanlıydı, da ötesinde. Diğer yandan, altı ay önce uzun süreli erkek arkadaşı onu başka bir adam için terk ettiğinde kendine olan güveni ağır bir darbe almıştı. Chris'in çifte ihaneti karşısında yaşadığı şok hâlâ geçmemişti. Son zamanlarda bu şokun geçip geçmeyeceğini giderek daha fazla merak etmeye başlamıştı.

"Başka ne yazıyor?" diye sorarak hem kendisinin hem de Keely'nin dikkatini bu adımı atmanın neden bu kadar ürkütücü geldiğinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Keely zarfa baktı. "Her zamanki feragatnameler -tam, tereddütsüz gizlilik yoksa iki böbreğini de kaybedersin, jetlerde uyuşturucu yok... jetlerde uyuşturucu yok... jetlerde uyuşturucu yok yoksa yargılanırsın... Tanrım, 'uyuşturucu yok' şeylerini gerçekten eve vuruyorlar."

"Belki birileri gemide uyuşturucuyla ilgili kötü bir deneyim yaşamıştır?"

"Hmm... gemide yirmi dört saat eğlence var, ama özel süitler .

Lanet olsun, eğer geri dönüp bana süitinden hiç çıkmadığını söylersen seni öldürürüm." Keely ona ters ters baktı. "Henüz gideceğime karar vermedim, Keel."

En iyi arkadaşı içini çekti ve zarfı yere bıraktı. "Dinle. Neden gitmek istemediğini biliyorum. Chris-the-A-hole, erkekleri tercih etme olayıyla sana büyük bir kötülük yaptı, bunu anlıyorum. Benim başıma bile gelmedi ama travma geçirdim. Ama hayatına devam etmelisin bebeğim. Son altı ayda altı vibratör eskittin ve Tanrı bilir kaç tane daha dildo kullandın ve bunlar bana bahsettiklerin-"

"Keely!"

"Pille çalışan aletleri kullanmayı bırakmazsan lanet olası klitorisini kıracaksın ve inan bana, gerçek bir erkek klitorisine ihtiyacın olacak. Cidden, bana gerçek olanı özlemediğini söyleyebilir misin? Sana karşı sıcak bir vücut, içinde sert bir penis?"

Bethany'nin yüzünü bir sıcaklık kapladı ve kanepeye yığıldı. "Tamam, anlıyorum ama-"

"Aması yok."

"Evet, ama! Tanrı aşkına Keely. İçimdeki son sert penis, başka erkeklerle anal yapmayı tercih ettiğine karar verdi. Lanet olası bir kompleksim olması şaşırtıcı mı?"

Keely'nin yeşil gözleri sempati içinde yumuşadı. "Tabii ki hayır."

"Bunlar değersiz dergilerde okuduğumuz ve kahkahalarla güldüğümüz hikayeler. Birdenbire o kız olduğumu bilmek nasıl bir his biliyor musun? Erkeğini yeterince mutlu edemediği için başka bir adamla yatağa atlayan kız?" Bunca zaman sonra bile, bu sözleri söylemek bile midesini acı, öfke ve tiksintiyle dolduruyordu.

Keely yavaşça başını salladı ama sonra gözlerinde o bakış belirdi. "*Seni seviyorum ama...*" diyen bakış. "Hayır, nasıl hissettirdiğini bilmiyorum tatlım, ama o pisliliğin yaptığı şey yüzünden sonsuza kadar saklanmana da izin vermeyeceğim. Bunu atlatmak için kendini yeni deneyimlere açmaktan daha iyi bir yol var mı? Gidersin, saf lüksün kucağında cızırtılı, bağısız bir ilişki yaşarsın ve geri dönüp hayatına devam edersin. Bethany, Indigo Lounge şu anda senin için daha mükemmel olamazdı."

"O kadar kolay değil..."

"Evet, öyle. Eski sevgilini sisteminden atman gerekiyor ve bunu yapmanın yolu da uçan bir seks sarayı. Benimle savaşmaktan gerçekten vazgeçmelisin çünkü sana izin vermeyeceğim.

B. Gerçek dünyaya geri dönme zamanı geldi." Tabağını aldı ve çubuklarını hazırlayarak arkasına yaslandı. "Şimdi ye, senin için yapılacaklar listesine ayak uydurmak için gücüne ihtiyacın olacak."

Pazar günü New York'ta parlak ve güneşli bir gün doğdu.

Bethany yatağında yatıyordu, tüm vücudu uyanıktı ve uzun zamandır hissetmediği bir heyecanla karıncalanıyordu

Zaman. Tavşanıyla bir seans yapmak için mükemmel bir zaman olabilirdi ama Keely dün geceki diva çıkışından önce zevk veren her alete el koymuştu.

Bethany yalvardığında, yepyeni, hava geçirmez şekilde mühürlenmiş bir tane üretmişti ve şimdi yatağının ayak ucundaki iki büyük hafta sonu çantasından birinde saklanıyordu.

"Jette tam bir gün geçirene kadar ve sadece acil açmana izin yok. Ve eğer açmadan geri getirirsen, seni sonsuza dek seveceğim."

Dildo Pete'i kaybettiği için pişmanlık duyan Bethany yataktan kalktı ve duşa girdi.

Yirmi dakika sonra Keely'nin Bethany'nin sevgili Mini Cooper'ı Hermione'yi aşırı agresif bir şekilde çalıştırması Bethany'nin irkilmesine neden oldu.

"Lütfen ben yokken Herm'e iyi davranacağına söz verir misin?" "Bu sadece bir araba, B."

Newark Havaalanı'na kadar yol boyunca Keely'nin Hermione'ye kötü davranması konusunda tartıştılar ama havaalanının özel jet bölümüne girdiklerinde ikisi de sustu.

Indigo Lounge jeti hemen tanınabilirdi. Burnundan kuyruğuna kadar uzanan iki ince çivit rengi çizgiye sahip muazzam, pırıl pırıl siyah süper jumbo jet, daha küçük, daha açık renkli uçaklar üzerindeki hakimiyetini haykırıyordu.

Onlar jete bakarken Keely yavaşladı. "Beni kıskançlıktan çamur yeşili bir renge boyayın. Bana borçlu olduğumu unutma. Cuma gecesi ve dün gece onun canına okurken Clark'ın bana Fibonacci dizisini okumasını sağlayabilirdim. Şimdi tek sahip olduğum şey, senin o jette yaşadığını hayal ederken bana eşlik edecek inek pornosu. En azından çılgınca eğleneceğine söz ver."

Keely'nin gözlerindeki ifade, endişeli bir kız kardeş ile sert bir öğretmenin bakışları arasında bir şeydi. Arabayı, kapısının üzerinde "The Indigo Lounge- Executive Guest Suite" yazan cam ve çelik bir binanın önünde durdurdu.

Bethany başını salladı. "Vahşi olacağına söz veremem ama eğleneceğim." Bir gülümseme takındı ve Keely'nin biraz rahatladığını gördü - eğer Keely kadar gergin birinin rahatlaması mümkün olsaydı.

"Harika, şimdi... kışt!" Keely eşlik eden jestler yaptı.

Bethany kapıyı açtı, sıcak asfalta bastı ve gülümsedi.

Çantalarını koyduğu arka tarafa uzandığında, aniden esen bir rüzgâr elbisesinin eteğini kaldırdı.

Alçak bir düdük sesi duyuldu. "Tanrım, şu bacaklara bak."

Çantalarını kaptığı gibi döndüğünde, bir bakım dergisinin stil bölümünden fırlamış gibi giyinmiş üç yakışıklı adam gördü.

Keely'nin memnun kahkahasını duydu. "Görüyorum ki harika bir başlangıç yapmışsın." Keely güneş gözlüklerini kafasından çıkarıp yüzüne taktı. "Adios, amiga."

Bethany'nin kapıyı çarpacek kadar vakti vardı ki, Keely lastik gıcirtısıyla hızlanarak uzaklaştı. Zavallı Hermione'yi bir darbe bekliyordu. Arabasının akıbeti karşısında irkilmemeye çalışarak Indigo Lounge ofisine döndü.

Adamlar cam binanın içinde kayboluyordu. Yavaşça takip , bilinmeyen bir eşikten geçmekte olduğunu bilmek nabzını hızlandırıyordu. Siyah ve çivit mavisi devasa jete bir göz attı, içinde endişe ve heyecan karışımı bir his titriyordu.

Hayatınızın fırsatı.

Bundan uzak durabilirdi; kendini bırakma ve *EĞLENME* olasılıklarından...uzak durabilirdi. Ya da bu deneyimin son birkaç ayın acısını sonsuza dek yok etmesine yardımcı olacağı umuduyla bunu kucaklayabilirdi.

İkinci Bölüm

Zachary Savage incelemekte olduğu kâğıtlardan başını kaldırdı ve üç adamın Yönetici Misafir Süiti'ne girişini izledi.

Asistanından devraldığı asma kattaki ofisin cam duvarının arkasındaki pozisyonundan, dar gözlü bir dikkatle onları izledi.

Rock grubu Friday's Child'ın baş üyesi hemen tanınabilirdi. Zachary başka bir hayattaymış gibi hissettiği zamanlarda grubun birkaç konserine katılmıştı. Ama bu, her şey cehenneme dönmeden önceydi.

Her zamanki gibi, son altı yılda hayatının nasıl değiştiğini düşünmek çenesinin öfke ve üzüntüyle sıkılmasına neden oluyordu.

Bu molanın Indigo Lounge uçuşlarından biriyle çıkışacağını bilseydi, başka düzenlemeler yapar ve kendisini geçmişin sert hatırlatıcılarından çok uzağa yerleştirirdi.

Her , artık buradaydı.

Normalde misafir incelemesini San Francisco'daki ev ofisinin konforunda yapıyor olması ne burada ne de orada önemliydi. Uçağına yakıt ikmali yapmak için Londra'da verdiği mola beklediğinden daha uzun sürüyordu. Beklerken çalışmak, içinde sinsice dolaşmaya devam eden huzursuzluğu kontrol altına almasına yardımcı oluyordu.

Beynini tekrar çalışma moduna sokmaya çalıştı. Şimdiye kadar biri hariç uçağına binen yolcuların bilgilerini gözden geçirmişti.

Belirleyebildiği kadariyle grup üyeleri temizdi. Uyuşturucu kullandıklarına ya da aşırı içki içtiklerine dair bir kanıt yoktu. Bu Indigo Lounge deneyiminde seyahat eden diğer altı kişi de aynı şekilde incelenmişti. Grup üyelerini resepsiyona kadar takip etti ve resepsiyonistle flört etmelerini izledi.

Sıkıntısı artınca bakışları kâğıtlarına döndü. Bilinmeyen tek bir şey vardı. Bethany Green. Joker.

Davetiyesi geç gönderilmişti ama şu ana kadar yapılan ön geçmiş kontrolü temiz çıkmıştı. Tam fotoğraf sayfasına geçmek üzereydi ki sarı bir ışık dikkatini çekti.

Elinde tuttuğu iki büyük hafta sonu içeceği ve bir omzuna astığı büyük boy çantasıyla binanın kapısında çerçevelenmiş bir şekilde duruyordu.

Uzun, koyu renk saçları zengin dalgalar halinde çıplak omuzlarına ve kollarına dökülüyordu. Güneşin aydınlatığı fonda Zach onun yüzünü hemen göremedi ama vücudunu gördüğünde içinde bir şeyler kıpırdandığından nefesi kesildi.

Kendini tutuş şekli ilgisini çekmişti; hafifçe emin değildi ama bir sonraki adımı atmak için kendisiyle konuşuyormuş gibi eşikte duruyordu. Onun dünyasında kadınlar top kırıcı olmaktan zevk alır, onu etkilemek umuduyla huzurunda hiçbir zayıflık göstermemeye çalışırdı.

Kırılganlığının farkında olan ve bunu sahiplenmek için mücadele eden bir kadın görmek tuhaf bir şekilde büyüleyiciydi.

Ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü, bu kadını görmeyi ne kadar çok istediğine şaşırıyordu.

Rüzgâr, kısa elbisesini uzun, seksi çıplak bacaklarına, yuvarlak kalçaları ve sıkı, düz bir karnı kucaklamak için kıvrılmadan önce sonsuza kadar devam ediyormuş gibi görünen bacaklarına çarptı ve düzleştirdi.

Zach'in aleti sarsıldı ve yorgun varlığının uzun zamandır izin vermediği bir açlıkla onu sersemletti. Bakışları kızın göğüslerine ulaştığında bir hırıltı çıkardı ve parmaklarının cama dayandığını, yüzünü görmek için gerilirken başının neredeyse cama değdiğini fark etti.

Ama gölgede kaldı, binanın eşliğinde durdu, içeri girip girmemekte kararsızdı.

İçeri gel.

Kelimeleri fısıldadığını fark etti ve donakaldı, bir parça kafa karışıklığı kaşlarını çatmasına neden oldu. O izlerken, kız başını yana eğdi, bir elini kaldırarak uzun, gür saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Ve hâlâ onu göremiyordu.

Ama saçları aradan çekilince, sık bir boyun ve pürüzsüz bir ten gördü.

Açlık büyüdü, içinde yaşayan bir şey gibi çarptı. Artık tamamen uyanmış olan siki harekete geçmek istiyordu. Haftalardır görmediği bir aksiyon çünkü seks düşüncesi bile onun dikkatini dağıtmıştı.

Şimdiye kadar.

Derin bir nefes aldı, vücudundaki her sinir onu tam olarak görmek için geriliyordu.

İçeri gelin!

Saçlarıyla oynamaya devam etti, saçlarını yüzünden uzak tutuyordu. Sertleşti, ereksiyonunun gücüyle neredeyse başı dönüyordu.

Sonunda bir adım öne çıktı.

Kadının yüzünü gördüğünde Zach'in nefesi kesildi. Duyguları onu beş şiddetinde bir kasırganın gücüyle vurdu. Yüz hatları çok tatlıydı; pembe ağzı sanki öpücükler için yaratılmış gibi dolgun ve lezzetli bir şekilde kıvrıktı... onun öpücükleri. Yüksek elmacık kemikleri ve sivri burnu bu muhteşem tabloyu tamamlıyordu ve adam, kızın kendi alanına girişini tereddütsüz bir dikkatle izledi.

Kadının attığı her adımda, içinden güçlü bir yükün geçtiğini hissetti. Kadın tam altına geldiğinde, yumruğu cama sıkılmıştı, duyguları ve bedeni alev alev yanıyordu.

Doğrudan ona baktı ama tabii ki tek yönlü aynalı camdan onu göremiyordu. Bu açıdan yüzü daha da çarpıcıydı, berrak mavi gözleri heyecan ve endişe karışımıyla parlıyordu.

Zach onun tüm heyecanını istiyordu ama hiçbir endişesi yoktu. Kahretsin, onu istiyordu, nokta.

Hayır, "istemek" içinden geçen duyguları tanımlamak için çok hafif kalıyordu. İçinde çalkalanan çaresizlik, zorlayıcı olduğu kadar yabancıydı da. Spontane şeyler yapmazdı. Bir kadını sadece gördüğünde arzulamazdı. Bugünlerde kız arkadaşları özenle seçiliyor, tamamen inceleniyordu.

Ve yine de...

Bakışlarını indirdi, kafasını temizlemek istercesine hafifçe salladı ve etrafına bakındı. Onun rock grubunun kayıt yaptırdığı masaya doğru yöneldiğini gördüğü anda Zach lanet okudu.

İğrenç sözler dizisi tamamlanmadan önce ofisinden koşarak çıkıyordu.

Bethany üzerine çöken garip duygulardan kurtulmaya çalıştı ve sarışın bir tanrıçanın son erkek grubunu da kontrol ettiği resepsiyona doğru ilerledi. İçlerinden biri, siyah saçlı ve pahalı görünümlü bir deri ceket giymişti, ona baktı ve göz kırptı.

Adamın ilgisini yanlış anlayacak kadar saf değildi ama gülümsemesi de gergin hissettirdi.

Şimdi burada, Keely'nin güven alanının dışında olduğu için, ikinci bir düşünce bombardımanına tutulmuştu. Ve bir an önce buzlu cama bakarken hissettiği o duygu, esneyen bir uçurumun üzerindeymiş, tehlikenin yüzüne bakıyormuş gibi hissetmesi... işte bu onu çok korkutmuştu-

Yan tarafındaki bir kapı patlayarak açıldı ve Bethany olduğu durdu.

Tanrım!

Onun ıslak rüyalarının kişileşmiş haliydi. Cinsel fantezilerinin yaşayan tanrısı, hayalleri ve arzuları hayat buluyordu.

Arduvaz rengindeki gözler, ağzının kurumasına neden olacak kadar çarpıcı bir yüzden ona . Cüretkâr bakışları bacaklarının arasına çiğ, cinsel bir elektrik akımı iletti. Medeniyet tarafından zar zor kafeslenmiş bir hayvan gibi hareket ederken, klitorisi canlandı - Keely'nin hipotezinin aksine, henüz tam olarak ölmemiş gibi görünüyordu.

Önündeki tanrıya bakarken her şey yok oldu, çevredeki her insanın varlığı sona erdi. Belli belirsiz tanıdık tanrı...

Omuzları geniş, güçlü ve heybetliydi. Nefes kesici bir şekilde uzundu, rahatlıkla 1.80 boyundaydı, saçları dar kalçalarını ve gergin, erkeksi uyluklarını vurgulayan siyah kot pantolonla giydiği tişört kadar siyahtı.

Yıpranmış botlar ve çikolata rengi deri ceket paketi tamamlıyordu ama ondan yayılan çiğ erkeklik havasını gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

Sanki buna hakkı varmış gibi, sanki ona sahipmiş ve onu hemen orada sahiplenmeye niyetliymiş gibi ona baktı.

Bethany gözlerini dikmiş ona bakarken nabızı hızla atıyor, kendini son derece savunmasız hissediyor ama bakışlarını geri çekemiyordu.

Bir adım daha attı ve güneş ışığını bile engellemekle tehdit ederek tam önünde durdu. "Indigo Lounge'a hoş geldiniz."

Ballı çakıl taşı gibi sert ama melodik sesi, kadının içine bir başka sıcaklık dalgası gönderdi.

Bethany seks sırasında onu hayal etmekte zorlanmıyordu, adam onu becerirken ona ateşli, kirli şeyler fısıldıyordu. Tanrım, muhtemelen lanet olası bir şampiyon gibi sikişiyordu.

Ne demişti o? Hoş geldiniz mi? "Umm... teşekkür ederim."

Sonunda elektrik odağını bozdu ve başını sallayarak boş bir masaya doğru ilerledi. Sanki sihirle yaratılmış gibi, arkasında başka bir sarışın tanrıça belirdi.

Bunun gözü sadece önündeki gibi görünüyordu. Bunda şaşılacak bir şey yoktu. Ama kadının bakışlarındaki hevesli ilgi Bethany'nin yüzündeki gülümsemeyi silmek için kaşınmasına neden oldu.

"Serena, giriş yapabilir misin Bayan...?" Tek kaşını kaldırarak ona baktı.

Bethany kendini odaklanmaya zorladı. "Green. Bethany Green."

Gözleri parladı, sonra kirpikleri ifadesini gizlemek için aşağı indi. Başını salladı ve Serena'ya döndü. "Bayan Green'i içeri al ve benim çantalarımın da taşınmasını sağla. Bu I.L. gezisine katılıyorum."

Serena'nın kaşları özenle düzenlenmiş perçemlerine çarptı. "Artık Batı Yakası'na gitmiyor musun?"

Burun delikleri hafifçe açıldı ve çenesi sanki kendisiyle savaşıyormuş gibi çıkıntı yaptı. Sonunda gülümsedi. "Hayır. Plan değişikliği. Bunu ayarlamak için sana güvenebilir miyim, Serena?"

Elbette yapabiliirdi. Serena'nın yapmacık gülümsemesi, Bay Seks Tanrısı'nın her şeyi ona göre ayarlayacağına güvenebileceğini gösteriyordu; kaprisleri onu ele geçirdiğinde kendisi de dahil olmak üzere.

"Hemen efendim."

Seks Tanrısı gülümsedi. "Hemen değil, Serena. Önce lütfen Bayan Green'e yardım edin."

Fırtınalı gri gözler bir kez daha ona kilitlendi. Onda öylesine yıkıcı bir güç vardı ki Bethany gözlerini kaçırmak için kendini zorlamak zorunda kaldı ve Serena pasaportunu sorduğunda umutsuzca beyin hücrelerini harekete geçirmeye çalıştı.

Üç nüsha olarak imzaladığı Indigo Lounge sözleşmesinin kopyasıyla birlikte teslim etti. Tüm bunlar olurken, adamın bakışlarının yakıcılığı sessizce onu damgaladı.

Serena sahte bir gülümsemeyle pasaportunu geri verdiğinde, Bethany'nin eli çantasına yerleştirirken titredi. Adamın bakışlarının şiddeti biraz fazla gelmişti.

"Çantalarınızı burada bırakırsanız, uçağa alınacaktır. Hostesiniz Tracy birazdan burada olacak ve sizi ekibinizle tanıştıracak ve son aramayı ayarlayacak."

"Arama mı?"

Serena'nın sahte gülümsemesi daha da genişledi. "Müşterilerimiz uçağa binmeden önce uyuşturucu araması yapmak şirket politikamızdır. İmzaladığınız anlaşmanın içinde yazıyor. Bay Savage'ın uçaklarında uyuşturucu kullanımıyla ilgili kuralları çok katıdır."

Bethany'nin dişleri patronluk taslayan ses tonu karşısında birbirine çarptı ama gülümsemeye zorladı.

"Elbette. Eğer Bay Savage ısrar ediyor."

"Öyle," diye vurguladı Serena, Seks Tanrısı'na bir kez daha yapmacık bir bakış fırlatarak.

Bethany de ona baktı ve yüzündeki belli belirsiz eğlence ifadesini yakaladı. Ama gözleri bulunduğu anda eğlence kayboldu ve yerini yeniden cızırtılı, sahiplenici bir sıcaklığa bıraktı.

Sanki kadının içinde dolaşan aynı huzursuz enerji onun içinde de fırtınalar koparıyormuş gibi kıpırdandı. Parmakları esnedi, sonra onları arka ceplerine soktu. Bu hareket tişörtünün kumaşını güçlü pazularının üzerine gererek kadının ağzının sulanmasına neden oldu.

Sarsılan hislerini dizginlemek için mücadele etti. Daha önce hiç böyle hissetmemişti, Chris'le bile... Evet... Chris. *Şu anda onu düşünme!*

"İzninizle size ev sahibinize kadar eşlik edeyim," dedi adam ayaklarının üzerinde öne doğru sallanarak.

Ona kim olduğunu, check-in'ile neden ilgilendiğini sormak istedi ama aralarındaki kimya o kadar bariz, o kadar güçlüydü ki kelimeler gereksiz görünüyordu.

Bocalamasına, böylesine seksi ve göz kamaştırıcı bir adamın neden kendisini zorlukla kontrol altına alınmış bir açıklıkla izlediğine dair şaşkınlığına rağmen, vücudunda ateşlenen kemik derinliğindeki gerçeği göz ardı edemedi.

Bethany onu becermek istiyordu. Saf ve basit.

Ancak konuda saf ya da basit bir şey olmayacaktı.

Adamın gözlerinde gördüğü bıkkınlık dolu temkinlilik, gri derinliklerinde yatan çiğ cinsel deneyimi azaltmıyordu Bu adamla seks delicesine pis olacaktı; iğrenç ve terli olacaktı. Aynı zamanda güzel ve kelimelerin ötesinde karmaşık olacaktı. Bunu adını bildiği kadar kesin olarak biliyordu.

Cevap vermeden başını salladı ve onun yanına geçti.

Arkasında, Serena onun ihtiyaçlarını karşılamaktan bahsediyordu ama ikisi de onun yorumlarını dikkate almadı.

Adamın ılık, limonlu ve biraz baharatlı kokusu Bethany'nin kafasında baş döndürücü müstehcen düşüncelerle birlikte dolup taştı. Tanrım, onu bir erkeği yalamayı hayal bile edemeyeceği yerlerinden yalamak istiyordu! Ve bu sadece başlangıçtı...

Onu sonsuzluk gibi gelen bir süre önce çıktığı kapıdan geçirdi. Bir dizi lüks halı kaplı merdiven, asma kattaki başka bir kapıya açılıyordu.

Bir kenarda durup ona salladı, şehvetli dudaklarında hınzır bir gülümseme kıvrılıyordu. "buyurun, Bayan Green."

Tanrıya şükür dün gece bacaklarını tıraş etmişti, ilk düşündüğü buydu. İkincisi, Keely'nin giymesi için ısrar ettiği cilveli sarı Vera Wang yazlık elbisenin ince kumaşından külotunun görünüp görünmediği.

Ne fark ederdi ki?

Bu adama gözlerini diktiği andan itibaren edep pencereden dışarı çıkmıştı. Yine de merdivenleri çıkarken elinin elbisesinin arkasına çarpmasına engel olamadı.

Adamın yumuşak tıslamasını duydu ve geç de olsa tek yaptığıının malzemeyi kıcına yapıştırmayı başarmak olduğunu fark etti. Keely'nin deyimiyle Kardashian kıcı.

Vücudunun geri kalanına kıyasla gülünç derecede büyük olan kalçası onun en kötü özelliği. Göğüsleri fena sayılmazdı ve küçük yaştan beri bale ile eğitilmiş olan karnı ve kalçaları egzersize iyi yanıt verirken, poposu onu her seferinde hayal kırıklığına uğratiyordu. Bu yüzden baş balerin olma hayallerinden .

Merdivenlerin tepesine ulaştı ve elini hızla bıraktı.

Kadın kapıyı açmadan, adam onun yanından uzanıp kapıyı açtı.

İçeri girer girmez, Yönetici Misafir Süiti'ne girerken neden o tuhaf hissi yaşadığını anladı.

İlerleyerek cam duvarın önünde durdu, aşağıdaki açık alana bakarken kalbi boğazında çılgınca çarpıyordu.

"Ben sen bu odadaydın." Bu bir soru değildi. Bu onun ruhundan kaynaklanan başka kesinlikti.

"Evet." Adamın hipnotize edici ve son derece seksi sesi kadının

üzerinde yankılandı. "Beni gördün."

"Evet." Adam daha yakındaydı, kadının kokusunu tekrar alabileceği

kadar yakındı. "Ve aşağıya indin?"

". "

Kadın döndü. Adam bir adımdan daha az bir mesafede duruyordu, büyüleyici gözleri onun üzerindeydi. Yine omuzları ve elleri huzursuzca hareket ediyordu, sanki ona dokunmaktan kendini fiziksel olarak alıkoyuyordu.

"Peki, şimdi ne olacak?"

Bakışları onu tepeden tırnağa taradı ve tekrar geri döndü. Dudakları aralandı ve dili alt dudağının içinde gezindi. "Şimdi ellerini arkadaki duvara koy ve bacaklarını aç."

Sersemlemiş bir heyecanla sarsıldı ama kendini nefes almaya, aklı başında kalmaya zorladı. "Bunu neden yapmak isteyeyim ki?"

Gülümsemesi saf günahla doluydu. "Uyuşturucu aramanız için tabii ki." "Ne... Tracy ne olacak?"

Gülümsemesi kayboldu. "Aramayı o yapmayacak. Seni buraya getirdim çünkü artık seni gördüm, artık sana sahibim, Bethany Green, başka birinin sana dokunmasına izin vermeyi reddediyorum."

Aralarında bir fısıltı kadar mesafe kalana kadar son adımı attı. Başını eğdi ve burun delikleri onu içine çekerken genişledi, her nefes verişinde ihtiyacın keskin tonu hissediliyordu. "Hazır mısın?" diye homurdandı.

Ona baktı, vücudundaki her sinir ihtiyaçla geriliyordu.

"Hayır. Ellerini üzerime koymak üzeresin ve ben senin adını bile bilmiyorum."

"Benim adım Zachary Savage. Bana Zach diyebilirsiniz. Aslında ben bunu tercih ederim. Çünkü Zachary, seni boşaltırken adımı birçok kez haykırmanı istediğim için çok uzun."

[ŞİMDİ YÜKSEK AL!](#)

YAZARDAN NOT

Lütfen sizi harika bir yazar ve arkadaş olan Lorraine Wilson ile tanıştırmama izin verin. Seks, sanat ve endişe dolu son kitabı şimdi çıktı.

Güven bana, alıntıyı seveceksin!

Baştan Çıkarma Sanatı
tarafından Lorraine Wilson
LAURA

"İçeri gel."

Jack'in stüdyosu aydınlık, duvarları bembeyaz boyalı. Dairedeki nötr krem rengine boğulmamış tek oda burası. Bir duvar tamamen cama ayrılmış ve muhteşem şehir silüetine bakıyor.

Büyük bir masada sırtı bana dönük oturuyor. Havayı hafif bir yağlı boya ve terebentin kokusu sarıyor.

Yutkunuyorum, daha yakından incelediğimde bir şezlong olduğu anlaşılan mor kanepeyi görünce önceki cesaretim buharlaşıyor. Stüdyonun en ucunda duruyor ve mekandaki tek renk cümbüşü. Nefesim ciğerlerimin tepesinde sıkışıyor ve sertçe yutkunuyorum. Bunu gerçekten yapabilir miyim?

Devam et. İçimden küçük bir ses fısıldıyor.

Ha! Hiç sanmıyorum.

Birden keşke iç çamaşırı giyseydim dedim.

"Beni nerede istiyorsun?" Yanaklarım kızardı ve .

"Şurada." Şezlonga doğru işaret ediyor. Bana bakmıyor, onun yerine Mac'inin ekranındaki görüntülere odaklanıyor. Kamerası bilgisayarın arkasındaki USB girişine takılı.

Sertçe yutkunuyorum ve bilinçsizce kanepeye doğru yürüyorum, sonra oturuyorum, bacaklarımı bir tarafa doğru sallıyorum, onları birbirine kenetliyorum.

Şimdi Jack'in tüm dikkati bende. Bana sertçe bakıyor, gözleri baldırlarımı ortaya çıkarmak için parçalanan bornozun yırtmacına sabitleniyor. Vücudumdaki her kas ve lif endişeyle, ihtiyaçla ve beklentiyle geriliyor...

Buraya nasıl geldim ben?

Gerginim ama Jack'in bakışlarında cesaretimi yeniden artıran bir şey var. "Çok güzelsin, biliyorsun."

Sesi boğuk.

Güzel mi?

Daha önce kimse bana güzel olduğumu söylememişti. Bu takdir sarhoş edici ve güçlendirici bir his.

"Öyle miyim?" Yüzümde yavaş bir gülümseme belirliyor.

"Laura, sanırım sen benim başyapıtım olacaksın."

Bu sözler bana güven veriyor ve kendime olan güvenimi pekiştiriyor.

"Bornozu nasıl istersin?"

Boynumun biraz açılmasına izin veriyorum, göğüslerimin üst kısımlarının kabarıklığını ortaya çıkarıyorum ve onun tepkisini, keskin mavi gözlerinin karanlık arzu havuzlarına dönüşmesini izliyorum. Şu anda kendimi

Yaşayan en seksi kadın. Endişem azalıyor ve meme uçlarım sertleşiyor. Aşağı bakıyorum; ipek bornozun içinden çıkıyorlar.

Tekrar yukarı baktığımda Jack'le göz göze geliyorum ve dudağımı ısırıyorum. Görmüştü, buna hiç şüphe yok. Yanaklarıma sıcaklık doluyor ve yanıyorum. Bacaklarımın arası ıslanıyor. Jack için ıslanıyorum ve bu bilgi vücuduma arzu dalgaları gönderiyor.

Biraz geriye uzanıyorum, bornozun biraz daha aşağı kaymasına izin veriyorum, daha fazla et ortaya çıkıyor.

Jack'in elleri beni çizerken titriyor. Titremeyi görmek, buna benim sebep olduğumu bilmek sarhoş edici.

Ha! Al bakalım, Jack McClaren. Kontrolü ele alabilecek tek kişi sen değilsin. Kontrolü ele almamın, cübbemi çıkarmamın zamanı geldi. Sadece bu seferlik, akışın beni nereye götüreceğini göreceğim.

Tereddüt ediyorum, ellerim kanepeyi kavırıyor ve hareket etmeyi reddediyor, kadifeye gömülmüş gibi görünüyor. Kâğıt üzerindeki karakalem çizikleri dışında oda tamamen sessiz. Dışarıda gökyüzü kararıyor, kalın gri bulutlar yuvarlanarak manzarayı renklendiriyor. Yağmur damlaları şimdi çatıya vuruyor, ses stüdyoyu dolduruyor ve sessizliği bozuyor. Yağmur damlaları gittikçe ağırlaşıyor, ta ki yağmur çatı katının çatısına sağır edici bir şekilde çarpana kadar.

Hala ellerim hareket etmeyi reddediyor. Belki de çizimi bitirene kadar beklemeliyim. Ya da belki, belki.

JACK

Küfrediyorum ve kömür çubuğumu yere atıyorum. Bu imkansız. Ellerim titrerken nasıl çizim ? Ve en başta neden titriyorlar ki?

Laura yıkanırken kameramdaki görüntüleri yüklemeye odaklanmaya çalıştım. Ama tek düşünebildiğim onun çıplak vücudunun etrafında biriken suydur. Zihnimde banyo küveti gül yapraklarıyla doluydu, pembeler ve kırmızılar onun kremsi beyaz tenine karşı canlıydı.

Bir sürü gül almak için aklıma bir not düşünüyorum. Ama ona duyduğum bu doymak bilmez açlık beni tüketirken nasıl resim yapabilirim ki? Sinsi bir aslan gibi sevişme ihtiyacı içimde dolaşıyor, evcilleştirilmeyi reddediyor.

"Sorun nedir?" diye soruyor. "Yanlış mı oturuyorum?"

"Hayır. Sen... mükemmelsin." İçimi çektim. "Sorun da bu zaten."

"Bu neden bir sorun olsun ki?" Gözlerini kocaman açmış, arzu ve masumiyetin karşı konulmaz birleşimiyle bana bakıyor.

"Nedenini biliyorsun."

Stüdyoya dönmek yardımcı olmadı. Bunun işleri daha profesyonel bir zemine oturtacağını ummuştum. Belki de en iyi yaptığım şeyi yapmanın, tabiri caizse işlerin başına dönmenin zamanı gelmiştir...

Kahretsin, onlar benim kendi kurallarım. ben koydum, neden çiğnemeyeyim ki?

Odayı geçip Laura'nın önünde çömelıyorum, ona eleştirel bir gözle bakıyorum ve onu incelemek için başımı eğiyorum. Titriyor.

"Örneğin boynunuzdan omzunuza doğru inen bu kavis gibi."

Parmağımı hafifçe teninde gezdiriyorum. Sanki ona elektrik şoku vermişim gibi sarsılıyor. "Uh huh?" Göz kırıyor.

"Bu kıvrım öpülmeyi çağırıyor. Ve şuradaki kıvrım ve burası ve... Her tarafınız öpülmek için haykırıyor ve ben bunların gürültüsünden konsantre olamıyorum."

"Yağmurun gürültülü olduğunu sanıyordum." Gülümsüyor, gerginliğinin bir kısmı buharlaşırken omuzları düşüyor.

Ağzımı omzuna daldırıyorum, dudaklarım bornozun kenarının hemen içindeki yumuşak eti okşuyor, parmaklarımın aldığı çizgiyi takip ediyor. Yanıt olarak şiddetle titriyor, nefesi kesiliyor ve bir elini tişörtümün içine sokup göğsümü okşuyor.

Dudakları ayrılmış, göğsü kabarıyor. Parmak uçlarına dokunduğumda içimde ham bir ihtiyaç kabarıyor ama cesurca onu kontrol altında tutmaya çalışıyorum. Bu koltukta kontrolünü kaybeden Laura olmalıydı, ben değil.

Öpücükleri boynundan göğüs kemiğine kadar takip ediyorum. Tekrar nefes alıyor, bu sefer daha yüksek sesle, boynunu geriye doğru eğerek benden uzaklaşıyor. Bornoz da açılıyor ve göğüslerinin kışkırtıcı bir görüntüsü ortaya çıkıyor,

Tam göğüsler.

Serbest kalan eli bornozun bağlarına uzanıyor ve yavaşça gevşetiyor. İpek panelleri tamamen açıp çıplak vücudunu bana gösterirken yüzümü izliyor.

Gülümsüyor, utangaçça, sevecen bir şekilde.

Yüksek sesle nefes veriyorum ve ağzımı göğüslerine indiriyorum, birini avucumla hafifçe kavrarken diğerinin sert meme ucunu ağzıma alıyorum, emiyorum ve alay ediyorum. Meme uçları tam da hayal ettiğim koyu, pembe pembenin tonunda.

Altımda sarsılıyor, göğsümü kavlıyor. Diğer eliyle sikimi hissediyor ve ona doğru sertçe bastırıyor.

Tanrım! İnliyorum, ondan uzaklaşıyorum. Bunu kendi yöntemimle yapmayı planlıyorum ama kontrolü elimde tutmamı çok zorlaştırıyor.

"Seni istiyorum, Jack." Gözlerinde bir şakacılık parlıyor, onda daha önce görmediğim ateşli bir kıvılcım.

Son derece muhteşem görünüyor. Güçlü bir şekilde baştan çıkarıcı. kimin kimi baştan çıkardığından emin olamadım.

Nabzım hızlanıyor, onun keskin sözlerine karşılık veriyorum. Tişörtümü başımın üzerine kadar çekiyorum ve kıyafetlerimin geri kalanını neredeyse uygunsuz bir aceleyle çıkarıyorum.

Bana bakıyor, dudakları ayırık. Kıpırdamadan duruyorum, çıılçıplak, onun tarafından, havayı doyuran güçlü kimya tarafından büyülenmiş halde. Aramızda asılı duran beklentinin tadını çıkarıyorum ve karşılıklı cinsel arzunun gücünü hissediyorum. Yaratıcı eylemler arasında bu en iyilerden biri - güzelliğin, yaşam sevincinin kutlanması...

Beklemeye daha fazla dayanamadığımda önünde çömelıyorum, kalçalarını okşuyorum ve bacaklarını nazikçe ayırıyorum, dokunuşumun altında titremesini izliyorum.

"Sakin ol," diye fısıldıyorum.

Ağzımı onunkiyle buluşturmak için eğdiğimde gözleri yarı kapalı. Beni açlıkla öpüyor ve beni şezlonga, üstüne çekmek için uzanıyor. Direniyorum ve yerde kalıyorum.

Sağanak yağmur yukarıdaki çatıyı dövüyor, ses sadece uzaktan gelen gök gürültüsüyle kesiliyor. Sikime dokunmak için tekrar ama elini kabaca itiyorum.

"Yavaşla." Sesim yarı fısıltı, yarı hırıltı. Eğer bana dokunursa, bu hızla sadece otuz saniye dayanabilirim. Kendimi zor kontrol ediyorum.

Onun yerine, çıplak tenini şehvetli öpücüklerle kaplayarak ona zevk vermeye odaklanıyorum. Kalçalarını, karnını, boynunu öpüyorum. Yavaşça, baştan çıkarıcı bir şekilde, herhangi bir kalıba bağlı kalmadan, böylece her yeni öpücük onu sarsıyor. Tenindeki tüm minik tüyler diken diken oluyor. Şezlongda kıvranıyor, bana doğru yaklaşıyor.

Bu anı seviyorum. "Lütfen!"

Boğuk fısıltıyı onun sesi olarak zar zor tanıyabiliyorum.

"O zaman iyi bir kız gibi bacaklarını aç," diye ikna ediyorum ve bacaklarını biraz ayırıyorum.

Ona yeterince eziyet ettiğime karar vererek dizlerini kavriyorum ve kalçalarını iyice ayırıyorum, böylece ona ihtiyacı olanı verebiliyorum.

Bir parmağımı içine soktum. Sıcak ve ıslaktı ve kasları gerildi, etrafımda kasıldı. İnliyor, kıvranıyor ve seksini kavrayan elime doğru eğiliyor. Sonra yavaşça ikinci parmağımı, sonra da üçüncüsünü içine sokuyorum, onu geriyorum, sikime hazır hale getiriyorum.

Bana karşı kıvranırken, başparmağımla klitorisini okşadığımda sertçe sarsılıyor. Ağzı açık ve gözleri parlıyor, yanakları neredeyse kiraz meme uçları kadar pembe.

Tepki olarak sertleşiyorum, daha fazla bekleyemem. Parmaklarımı çekiyorum ve hızlıca masamın çekmecesine gidip prezervatif getiriyorum. Kendimi kılıfladıktan sonra, bir elimle göğüslerinden birini tutuyorum ve diğer elimle klitorisini okşuyorum, şimdi daha kabaca, parmaklarımla onu beceriyorum.

Boşalmaya yaklaştığında elimi sikimle değiştiriyorum, sertçe itiyorum, nefesinin ve mükemmel sıkı uyumunun tadını çıkarıyorum. Bacaklarını sırtımın etrafına sarıyor, ayak tabanlarını kalçalarıma bastırıyor, beni daha derine ve daha derine çekiyor.

Daha sevişmeye yeni başlamıştık ki sırtıma yapıştı, bana karşı titriyor, ağlıyordu. Ağırdan alamıyorum.

Boşalırken sikimin etrafında kasılıyor, etrafımda sıkılaşıyor ve sarsılıyor.

Gök gürültüsü yaklaştıkça vücutlarımız terden kayganlaşıyor. Göz ucuyla şehrin üzerinde çakan çatal şimşekleri görüyorum. Sonra Laura'nın gözünü yakalıyorum.

O kısacık saniyede, aramızdaki bağ bir vücut darbesi kadar somut hissediliyor. Göz temasını sürdürmeye zor ve yüzümü saçlarına gömüp boşalıyorum.

Kendimi toparladıktan sonra geri çekilip onun yanına yığılıyorum. Fırtınanın gürültüsüne rağmen stüdyo ürkütücü bir şekilde durgun görünüyordu. Planladığım şey bu değildi. Kendimi zar zor kontrol ediyordum.

Bana neler oluyor böyle?

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. Bu sadece seks. Kendimi toparlamam lazım.

Laura'nın beklentisinin ağırlığı üzerimde baskı yapıyor. Bir şey söylememi, bir şey yapmamı bekliyor.

Uykuya dalmak dışında bir şey .

Büyüyü bozmak için havayı yumuşatmalıyım.

"Sana bırakırsan daha iyi olacağını söylemiştim." Olağandışı bir şey gibi parlak bir gülümsemeyi zorluyorum. Deniz yeşili koyu gözlerine bakmamaya çalışarak bir tutam saçı yüzünden uzaklaştırıyorum.

Harika seks, hepsi bu. Mistik bir bağ yok, sadece endorfinle kafayı bulmak. İyi bir endorfin, kabul ediyorum.

Bornozuna uzanıp onu sıkıca sararken bana attığı bakışı görmekten ziyade hissediyorum.

Mesaj alındı.

İç çekiyorum. Bana karşı titiz mi davranacak? Buna bir etiket koymak isteyerek, düzgün bir ilişki bekleyerek işleri bozacak mı? Yüzüne bir an bakma riskini göze alıyorum. Gözlerindeki parıltılı ışık kaybolmuştu. Onun yerine şehrin silüetini gölgeleyen bulutlu kasvet ifadesine sinmiş. Bir dağ fırtınasına karşı kapatılan kepenkleri anımsıyorum.

Bana karşı mı?

Bu çekti.

Bana dönüyor ve ağzını açıp tekrar kapatıyor, sonra derin bir nefes alıyor. "Peki Jack, şimdi ne olacak?"

Okumaya devam etmek için Lorraine Wilson'ın 'Baştan Çıkarma Sanatı' adlı kitabını çevrimiçi satıcınızdan satın alın: Lorraine Wilson Yazarının Diğer Kitapları

Lorraine Wilson tarafından yazılan diğer kitapları keşfedin ve yeni çıkanlardan

haberdar olun: <http://www.harperimpulseromance.com/authors/lorraine-wilson>

<https://www.facebook.com/LorraineWilsonWriter>

<https://twitter.com/Romanceminx>

Lorraine Wilson'ın Chalet Girl Plays Cupid kitabını AMAZON'da ÜCRETSİZ okuyun!

kaçırmayın!

Aşağıdaki butona tıklayarak Zara Cox yeni bir kitap yayınladığında e-posta almak için kaydolabilirsiniz. Hiçbir ücret ve zorunluluk yoktur.

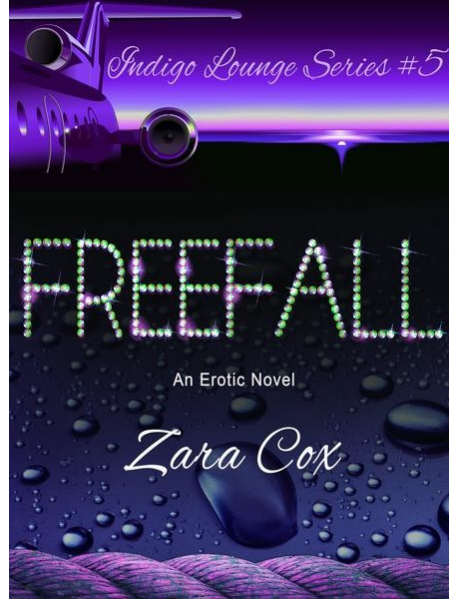
Sign Me Up!

<http://books2read.com/r/B-H-EQL-YQOH>

Bağımsız okuyucuları bağımsız yazarlarla buluşturmak.

Spin'i sevdiniz mi? O zaman Zara Cox'un *Freefall* kitabını okumalısınız!

***Bu Tek Başına Bir Romandır. Cliffhanger yok!**

Keely Benson:

On dokuz. Hayatımı çöpe attığım yaş.

Yirmi beş. İkinci kez denemeye karar verdiğim yaş.

Yirmi beş artı bir gün. Benedict Mason Sinclair III'ün hayatıma girdiği yaş.

Mason Sinclair III:

O bir lanetti.

Seks bombası.

Bir kalbe sahip *olmamanın* yaptığım en iyi seçim olduğunu hatırlatan mükemmel bir şey.

Yazar Hakkında

Zara Cox neredeyse yirmi beş yıldır yazıyor ama seksi, cesur hikâyeler yazma aşkını yakın ailesi (18 yaşından büyükler her neyse!) dışında kimseyle paylaşmaya ancak yedi yıl önce karar verdi. Indigo Lounge Serisi, Zara'nın erotik romantizm yazma yolculuğundaki bir sonraki adımı ve onunla birlikte yolculuğa çıkacağınızı umuyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

